

سامى سليمان فهقى

عهولاً سهگ

رؤمان

بۆدابه‌زاندنی چۆرمها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

په‌رێ دانیلۆد کتایه‌های مَحْتَلَف مه‌راجعه: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

رۆمان

عهوڻا سهگ

سامي سليمان فهقي

ههولير ۲۰۱۱

ومزارەتى رۇشنەبىرى و لاوان

بەريۆەبەرايەتى گشتىي رۇژنامە نووسى و چاپ و بلاوكردنه وه

بەريۆەبەرايەتى بلاوكردنه وهى ھەولير

ناوى كتيب: عولا سەگ

نووسين: سامى سليمان فەقى

پيتچين: نووسەر

نەخشە سازى ناوہ پۆك: سامى عەلى بندگان

چاپى يەكەم - چاپخانەى پۇشنەبىرى - ھەولير/۲۰۱۱

لە بەريۆەبەرايەيتى گشتى كتيبخانە گشتىيەكان

ژمارەى سپاردنى (۲۴۵۵) سالى (۲۰۱۱)ى پيدراوہ

* مافى چاپكردننى پائىزراوہ بۇومزارەتى رۇشنەبىرى ولاوان و خامنى كتيبەكە

* ئەم كتيبە و كتيبەكانى ومزارەتى رۇشنەبىرى ولاوان لەسەر ئەم سايتە بخوینەوہ

بانگی نوویژی بهر بهیان، به هه مان شیوه، بی زیاد و کهم... نزیکه ی هه زار و
 چوارسه د سال ده بیت... هه مان دهنگ و هه مان وشه و دهسته واژه... هه مان رهزم و
 هه مان ناواز... له هه مان شوین و هه مان کات... بو هه مان مه بهست... رۆژانه
 :ووباره ده بۆوه، نهو پرسپاره سامداری لیره شدا خۆی ده نوینیت و خاوه نه که ی به
 چه نه باز و گومان لیکراو و گومراوی ناو زپاو ده کات، نه وه یه: نایا نه م بانگه وازه پیرۆزه
 به کۆمه لگای نیمه تا چ راده یه ک توانیویه تی داد په ره وه ی بنوینیت و بنه ماکانی ره وشت
 چه سپینیت؟! یان کام جۆره ره وشتیکی چه سپاند؟! به واتایه کی تر، نایا به گویره ی
 هه لویتست و بیروبۆچون و روانگه و تیرامان و تیروانین و تیبیین و... هتد نه م
 کۆمه لگایه، که سه ره پای نیرانییه زیده رۆتیه که ی هیشتا هه م کۆمه لگایه کی سواندن و
 تیه ره، به کام سهنگ و کام پیوه، ره وشت به رزی و به دره وشتی ره فتاره کان
 هه لده سهنگینیت؟!... هه م چۆنیک بیت، نه م به ناویانگترین و باوترین دهنگه، نه خوازه لا
 پاش داهینانی نامیری بلندگۆ، نه ک هه م مندا لانی ناو بیتشکه ی ده گریان و دایکانی
 زه غه ل و خه وگرانی توو په ده کرد، بگره نه و دهنگه به مرز و به سافه، زیاتر له هه م
 که سینک، ناغای دتیه که ی جارپس ده کرد:

- سه گه... عه ولا سه گ؟

له سه ره هه مان نه ریتی رۆژانه، ناغا به فهروه گران به ها که ی سه ره ملی له ژووره
 تاییه تیه که ی به نا په هه تی هاته دهر و به ره و ناو ره ز و باغی کۆشک و ته لاره که ی شوپۆوه،
 عه ولاش وه جارن، که له دیوه خانه که نووستبوو، له گه ل نه و بانگ کردنه پر
 شکۆداری، به راجله کین له شوینی خۆی را په ری... به ده م باویشکدان و زینده خه وه وه،
 له چاپهستی سه ره سوپه داره که، ناوی مه سینه که ی شله تین کرد و خیرا گه یان دیه ی ناو

ناودهستی باخچه که، له بهردهرگای ناودهسته کهش، خۆی چه ماندهوه و فرهوه کهی له
سهر ملی هه لگرت و به ترس و له رزه وه:

- به سهری ناغام، له سهر فره ماننی نیه، نه بچاره یان ههر به دهستی خۆم رووی
نهو نامیره نه فرهت لیکراوه م بۆ لایه کهی دیی گۆزی، به لام نازانم چ سه گباییکه
دهستکاری کردۆته وه!!

تاكو ناغا كاره كهی نه بجام بدات، نه وهك پتویستی به ئاوی زیاتر هه بییت، نهو
مه سینیه کی تریشی داگرت و خاویه کهی له سهر شانی دانا و له دووره وهی ئاو
دهسته که به چهند ههنگاوێك وهستا.

بیست و پینچ سال ده بییت، عهولا رۆژانه بهو ده سپیکه، وهك کاتژمیریکی
قورمیشکراو، بێ وچان خزمهتی ناغا کهی ده کات، خۆ له پینشتیش ههر خزمهتی
ده کرد، به لام به شینویه کی تر... نهو هیچ زانیارییه کی له سهر بنه ماله ی نه بوو، زۆری
ههولدا شتیك ده رباره ی ره گز و ره چه له کی بۆ ده رکه ویت و ههر بهو هۆیهش تووشی
دژوارترین نه هه مته کانی ژیا نی هات و ره سه نایه تییه کهیشی ههر به نه زانراوی مایه وه،
له سهر قسه ی پیره ژنه کان که جاروبار عهولا له کاتی مندالیدا به دزیه وه گویتی له
چرپه یان شلده کرده وه، گوايه نهو نافرته کاتی خۆی پاش ناو زپاندنی له گه ل دلداریکی
شهوانه ی، به هه ر حال و به ده رده سه ری خۆی ده گه ی نیته نهو ناوچه یه و به یارمه تی ناغا
رزگاری ده بییت تاكو هه تاهه تا نهو روو ره شییه به نیوچاوانی عهولا وه هه لواسیت، کاتیك
له گه ل مندالانی هاوته مه نی دتیه که، بۆ قورسان خویندن، ملی حوچه ی مزگه وتیان
گرتبوو... یه کیکیان به ناوی عهلا وه دین به گالته بازییه وه گوتی: عهولا تو نه گهر ههر
دوازه عیلمه که له به رکه ییت، نهو کاته به مه لا زۆل بانگ ده کریت... له گه ل نهو
سووکایه تی پینکردنه، هۆشی نه ما، به توندی په لاماری داو له گه ل مستیک دای به
زه ویدا... منداله که به گریان به ره و ماله وه رایکرد... زۆری نه خایاند، دایک و باوکی، به
پۆره پۆر و هات و هاواره وه، هاتنه لای مه لا و سه رته بجام بێ پرس و لیکۆلینه وه، عهولا

له حوجره دهركرا... به دلتيكي شكهست بهرهو ههوشه بى سهر و بهرهكهيان
 گهرايهوه... رى و رى، به دلتيكي پر رق و كين ته ماشايهكي ناسمانى كرد، پهړهكانى
 جزوعه موى لهت و پت كردن، به بازدان و بى ناوردانهوه بهرهو مالهوه ههنگاوى نا...
 دايكه داماوه كى له گزشهيه كى ههوشهكه نانى دهبرژاند... رهشوى سهگيان چهند
 ههنگاويك دوورتر راكشايو و پارچه نانتيكي له بهر دهم بوو، نهویش به داماوى ههر له
 تهنیشت رهش دانیش، به وردى سهيرىكي سهر و سيمای دايكى كرد، ژنيكى زور جوان
 بوو، به ژن و بالايه كى بى هاوتای هه بوو، له هه موو ژنانى ديه كه جوانتر بوو، نهو
 دهيزانى جل و بهرگه قهشهنگه كانى دايكى بهرماوهى ژنانى بنه مالهى ناغان، نهوى زور
 خوشدهويست، بويه نهى دهويست به هه مان پرسیار، دلّه گهوره كى بشكيتنيتهوه، به لام
 تانه ليدانى خه لك و دهركردنى له خویندن، نهو روزه كاريگهريه كى زورى هه بوو، زور
 جارس ببوو، به سهرزهنشته يى و چاويكى پر گومان رووى تيكرد: دايه پيت نه گوتم باوكم
 كييه؟... ههروهك بلين نهویش ناگادارى به سهرهاتى نهو روزهى ببوو، به چاوانتيكى پر
 فرميسك سهيرىكي كرد و خوى بيدهنگ كرد... كه چى نهو ساته نهو ههر مكور بوو له
 سهر يه كلاكردنهوى نهو بابته دژواره، كه هه ميشه زهليلى ده كرد و ههر بهو هويه شهوه
 ههزى ده كرد خویندن حوجره ي تهواو كات، تاكو ههر هيچ نه بيت، ريزى خه لكه كه بؤ
 خوى به دهست بينيت، به خرؤشوى پتي له سهر پرسياړه كه داگرتهوه و پيښگوت: ناخر
 مندا له كان پيم ده لين دايكت شوى نه كردهوه... يه كه م جارى بوو، بتوانيت بهو شيويه،
 به دلتيكى قايم ههست و نهسته كانى ناخى داريتته ناو نهو رسته ترسناكه تا وهك
 گولتيكى به سالاجو رهنگى رووخسارى دايكى هه لگه پريت، له سهرخو كه رسته كانى
 نانكردنى به جيته يشت و بهرهو ژووره بى سهر و بهر و تاقانه كيان رویش، پاش
 ماويه كى كه م، بهروويه كى خوشهوه گهرايهوه، به پارهيه كى زورى خسته ناو دهستى و
 گوتى: پرؤ بنيتشيتكم بؤ بكره، ههر كه گهرايتهوه هه موو راستيه كانت بؤ ناشكرا ده كه م،
 نهویش ههر كه سهيرىكي به پاره كى كرد به رامان گوتى: به لام دايه گيان نه م پارهيه

زۆره... به زه زده خه نه وه گوتی: قهینا که با له مه و دوا هه مه و پاره کان لای ئۆ بهی، نهی تۆ
 پیاوی نه ماله نیت؟... به دلێکی گهش و له خۆیا بیه وه، وایده زانی تا بچی پاشایه تییا
 له سه رناوه، وهك به گزاده کان به ره و دوکانه که هه نگاره کانی ده هاویشته، هه مر که
 گهیشته، به نه نهقه ست هه مه و پاره کانی له گیرفانی خۆی ده رهینایه وه و له پێش چاوی
 خه لکانی بهر دوکانه که، دووسێ جار سه ر له نوێ دهستی به ژماردنیان کرده وه، به
 لاچاوێکی ش سهیری نه وانی ده کرد، که واقعی ورمار چاویان بری بووه پاره کانی دهستی،
 ماوه یه که به به هانهی تێرامانی شت و مه که کان خۆی دواخست، نینجا بنیشته که ی کړی
 و به سووکی ته ماشایه کی تری خه لکه که ی کرده وه، له سه رخۆ و به گه شبینی به ره و
 حه وشه که یان گه پایه وه، به لام چ گه پانه وه یه که؟! گه پانه وه یه کی مه رد و!! گه پانه وه یه که به
 نه مینکی تری ناگرخۆشتر و نیشدارتر و وه پستری دۆزه خ!! یه که سه ر له به هه شتیکی
 کاتی بۆ دۆزه ختیکی هه می شه یی، گه پایه وه، تا کو بزانیته رۆژگار چ چاره نووسیکی
 ره شتری بۆی نامه ده کرده؟!... خه لکانیکی زۆر، که زۆریه یان نافرته بوون به
 هه ره وه زی به ره و مالیان هاواریان ده برد، هه ندیک یانیش له ده وه رو به ری جهسته یه کی
 سوتینراو گلێر ببوونه وه، هه ر له بهر ده رگای حه وشه که، ماوه یه که به گه شکه یی و
 دل هراوه کی وه ستا و چاوی بریه حه شامه ته که، نینجا له گه ل بیه ستنی نالینی دایکی،
 هاواری کرد و خۆی هاویشته نامیزی و: دایه بۆ خۆت سووتاند؟!... وهك فریشته یه که به
 زه رده خه نه له رووخساری ورد بووه و گوتی: دل م نه ده هات له کاتی خۆی به جیت بیتلم،
 ناگاداری خۆت به، بو من نه گرتی، من له مینژه مه رد ووم و...!!... نیت له گه ل
 مالتا وایی لیکردن و بچرانی دوا هه ناسه کانی، قیژانی نه و و چه پانی ره شتری سه گیان،
 تاقه شیوه و گریان ی نه ماته مینییه بوون، جگه له هه ردو وکیان، که سی تر شیوه و
 پرسه ی بۆ نه کرد... هه ندیک ژن ده گریان، به لام نهك بۆ چاره نووسه دلته زینه که ی نه و ژنه
 به سه زمانه، به لکو بۆ هات و هاواری نه و و نوزه نوزی سه گه داماره که، که نه ویش
 وهك خاوه نه که ی به رام بهر ته رمه که چرنو وکی پاشی له زه و ی گیر کرد بو و جار و بار به

ساردیه وه دهیمه پاند... نه وهی کاره ساته کهی دژوارتر کرد و زیاتر هه راسانی کرد، ده مه قاله سهخته کهی باوکی نه سرین بوو، رتی نه ددا له گۆرستانه که، تهرمه که له تهنیشت گۆری باوکی بنیژن... نه گهر هه ره شهی یه کیك له پیاوانی ناغا نه بوايه، باره که نالوژتر ده بوو... که سانی تریش که مردوویان له گۆرستانه که نیژرابوو، بۆ پالپشتی نهو پیره میترده، به مۆن و گرژی سووریوون له سهر نه وهی ده بیت تهرمی نهو جۆره که سانه له دووری گۆرستانه که بنیژریت، نهو هه لویسته رالینه بینراوه هه موو رهوشتیکی جوانی لیکوشت، خونهی ناواتهکانی هه لوه راند، دلنیا بوو که نهک ههر نهو کۆمه لگا ناله باره له نامیزی ناگرتمهوه، بگره نهویش نیتر چاوی له نامیزی نهو دلره قانه نه ما... بووه دوژمنی خه لک و خوا و پیغه مبه ر... بووه لایه نگیر و به رخانهی ناغا... نیتر شوانتیکی به نان و سک... ره غیچیک ته نها به رامبه ر دوور که وتنه وهی له جیهانی ناده میزادان، له راستیدا دوور خستنه وهی له تانه لیدان و تیرامانه پر گومانه کهی نهو ناله بارانه نارامتری کرده وه... نیتر هه موو کاتهکانی له ناقاری دئییه که و له بناری چیاکان راده بوارد... له به ره به یانه وه تا نیواره ی درهنگ، له گه ل ره شو ی سه گی به گه مه کردن ده یانبرده سهر و چاوشارکییان ده کرد... نهک ههر نهو، بگره ره شو ش حه زی له تیکه لی هاوړه گه زانی نه بوو، که له سه گیتی دئییه که راستده هات، به شه رمه زاری رووی خۆی ده گۆری، نه بیسترا جاریک نهو به سته زمانه له گه ل حه پینی شه وانهی سه گانی دئییه که به شداری بکات... ره شو نهو ناوهی له رهنگی پیستی وه رگرتبوو، سه گیتی هه وشار له گورگیتی زه به لاح ده چوو، زۆر به توانا و بویر و نه ترس بوو، جاریکیان سه گی پیره ژنیک په لاماری قه لیتیکی دایکی دا که چی ره شو به چاوترووکانیک گه یشته سهر پستی و ده سته جی هه ناسه ی لی براند، خۆ نهویش ناگای له چرپه ی پیره ژنه که بوو، کاتیک له دیار لاشه ی سه گه کهی به بۆله بۆل ده یگوت: سه گی نه م قه حبه یه وه خاونه کهی زۆله... سه گیتی زۆر ژیر و گالته چی بوو، جاریکیان دایکی له سهر بانی خانوه که یان بانگی کرد تا گسکه کهی بۆ به ریت، که چی ره شو پیتش نهو په لاماری

گسکه که ی دا و گه یان دیه دهستی دایکی و وهک گالتیه پیکردن یتیکش ههر له سهر بانه وه بهروویدا هه پاندی، بهو سوو کایه تی پیکردنه ی زۆر ناره ههت بوو، گوچانیکی به دهست گرت و به بازدان سهر که وهته سهر یان تا کو دارکاری بکات، که چی نهو ساخته چیه وهک که سیکه شاره زا خۆی له پشت دایکی ههشارد ابوو، سه گیکه نه مه کداربوو !! پاش مردنی دایکی بۆ یهک چرکه ش لیی دانه ده برا، له کاتی شوانی و بهرخهوانی که له ناقارا دهخهوت، له پشت سهری ده وهستا و به وریایی چاودتری رانه مه ره کانی ده کرد، زۆر شاره زا بوو له له وړاندنی مه رومالآت، نه بهیشت رۆژیک یهک دانهش له رانه که دابریت و ونیبت، یان گورگیک بویریت ههریمی مه ره کانی بیت، شهو و رۆژ، وهک باوکیکی دلسۆز بهردهوام چاوکیکی پیته وه بوو، زۆر هۆگری یه کتر بیوون، وهک کور و باوکیک، یان دوو برا یه کتر یان ماچ ده کرد و له ناو یهک قاپدا نانیان ده خوارد و له خهوتندا سهری خۆیان پیک ده کرد... خولا مه کانی تری ناغا به سووکی رهفتاریان له گهل ده کرد، پییان ده گوت که جیاوازی له گهل سه گه که ی نییه، گلاوه و ده بیت ههوت جار به قوری رهش خۆی بسمیل بکات، نه گهر نا، به هیچ شیه یهک نابیت دهستی خۆی له په رداخ و قاپه کانی خواردن بدات... له راستیدا، خۆ نه ویش له ناخه وه ههزی ده کرد وهک رهشۆ بیتته سهگ، زۆر جار وهک نهو، به چوارپهلی بهرام بهری ده وهستا و زۆرانبازیان ده کرد... خۆی له جیهانی درۆ و فیل و چاوچنۆکی ناده میزادان دوورخسته وه، له گهل جیهانیکی بچکۆلانه خۆی گونجاند... مه گهر له سهر فهرمانی ناغا و خولا مه کانی، جار و بار، هات و خجوری نهو جیهانه ترسناکه ی بگردایه، نه گینا دهستی له حوکمرانی میرنشینه که ی بهرنه ده بوو... که تیکه له گهنده لیه کانیان ده بوو، ههستی ده کرد نوقمی ناو ده ریایه کی بۆگه ن بووه و نیتر تا کو نه خنکیت دهم و چاوه کانی داده خست و له گهل نه بجامدانی راسپارده کان به خیرایی ده گهراپه وه نامیزی ژیان ه ساده که ی... نهک به رۆژ، بگره شهوانیش ههزی ده کرد له چۆلاییه کان بیتیته وه... هه موو په یوه نديه کانی ده ره وهی پچراند و خۆی له گهل نهو په ری نازادی راهیتنا... که چی جاریکه تر رۆژگاری رهش،

سووی لهو ژيانه‌شی بوو، وازی لینه‌هیتنا و نهو جیهانه ساده‌یه‌شی لیرمانده... نای لهو
 رۆژه ره‌شه، شه‌ویک له کاتی سهردانی گۆږی دایکی، ره‌شؤ له پریکا سهری نایه سهر
 گۆږه‌که و به تیږامانیکی پسر سۆز، چاوه‌کانی بریه چاوانی، په‌یتا په‌یتا پیلزکانی
 داده‌خران، نینجا له گهل هه‌نسکیک، نه‌ویش مالتاواپی کرد و مرد... هیتا ته‌مه‌نی
 یانزه سالی بوو... نیتر ههر خوا خۆی ده‌زانی چه‌ند گریان و باوه رۆیه‌ی بۆ کرد...
 ده‌ست و قاچه‌کانی ماچکردن... هه‌زار و یه‌ک تفی به‌ره‌و ناسمان هه‌لدا، چه‌ندین جار له
 خۆی چوو، نیستاش دلنیا نییه، له باری وشیارپی دابوو یان له بیته‌وشی... له ناکاو
 رووبه‌رووی هه‌ردووکیان بووه‌وه، به‌ رواڵه‌تی دوو فریشته‌ی ده‌م به‌ خه‌نده له دیار سهری
 وه‌ستابوون، تیشکی رووناکیه‌کانیان سهرانسه‌ر دونیای داگرتبوو، ده‌ست به‌ نه‌ژنوه
 به‌رامبه‌ریان دانیشتبوو، لییان پارایه‌وه تاکو جینی نه‌هیلن، گوتیان نیمه نه‌و ژيانه‌مان
 به‌سه، داوای کرد نه‌ویش له گهل خۆیان به‌ه، گوتیان ههر که‌سیک و کات و ساتی
 خۆی، تۆ په‌یامیکت پی راسپێرداوه و ده‌بیته ته‌واوی که‌هیت، دونیایه‌ک فرمی‌سکی
 رشت، له پریکدا هه‌ستی به‌ نارامیه‌کی ده‌روونی کرد، به‌ رووخۆشی مالتاواپیان لیکرد،
 له دیار ته‌رمه‌که خۆی بینیه‌وه، دوو سی ته‌نه‌که ناری له کانیه‌که برد و ته‌رمه
 پیرۆزه‌که‌ی جوان شووشت، له حوجره‌ی مزگه‌وتدا پارچه په‌رۆیه‌کی سپیی دزی و به‌ریک
 وپیکی کفنی کرد... ههر به‌و نه‌وه‌ش بیتل و ته‌ورنکی ده‌ستکه‌وت و نه‌و گۆږه‌ی که
 باوکی نه‌سرین نه‌یده‌هیتت ته‌رمی دایکی له ته‌نیشتی بنیژریت، هه‌مان کۆنه چاله‌که‌ی
 هه‌لکه‌نده و لاشه‌ی ره‌شۆی تیتدا نیشته و دایگرتوه و خۆله‌که‌ی جوان په‌ستایه‌وه و به
 چه‌نده نایه‌تیکی قورنان مان ناوایی لیکرد... نه‌مانی ره‌شؤ زۆر په‌ریشانی کرد... دوا
 خونچه‌ی نومیدی لی هه‌لوه‌راند... به‌ یه‌که‌جاری ره‌شبین و بیژاری کرد... نیتر له ناو
 خولپای یادگاریه‌کانیدا نوقم بووه‌وه... به‌ رۆژ شوان و به‌ شه‌ویش له سهر گۆږی ره‌شؤ و
 دایکی ده‌نووست... به‌ چاکی زانی و بریاریدا له گهل نه‌و جۆره ژيانه‌ش بگوځیت و خۆی
 نه‌داته ده‌ست مروّقه‌کان... زۆری نه‌خایاند، توانی رابیت و چیژ لهو ته‌نیاپیه‌ش

وه گرگیت... له راستیدا هیچ شتیک له دالغه لیدان خوشت نیه... ژياننیکى
 خوشگوزهرانى نه نديشه یی... هه موو شتيکی تيیدا ده سته که ویت، هه خوت بالاده ست
 و ده سرۆی، به ناره زووی خوت و بى هیچ سانسۆرتیک، نه وهى خودا نافراندويه تی و لات
 قهلب و نادروسته هه لى ده وه شينيه وه، سه ره له نو، به که یفی خوت و به شيوه یه کی
 نایابتر رتيکیان ده خه یته وه و ده یان نه یتنیه کایه وه، خوت پاله وانى بى هاوتای نه
 دونیا یه یی و قوربه سه نه ژدیها و زووحاک و تیکرای دربنده کان... نیت عه ولآش تا
 راده یه که کوه دالغه و بیر کردنه وه، له سه ره قسه ی خۆی خه ریک بوو ببيتته پیغه مبه ره،
 نه و زۆرجار به مه لا سالتی ده گوت نى بى قه زابى خو نه وانیش هه ره به و جوړه
 په یوه نديیان له گه ل جیهانه که ی تر دا کردوه و بوینه ته پیغه مبه ره... نه و زۆرجار
 به رامبه ره مه لا سویندی به سه ری ناغا ده خوارد که نه که هه ره جاریک و دوو جار، بگره
 ده یان جار له کاتى قولی بیر کردنه وه و بورانه وه یدا، خودای بی نیوه، به لام هه ره جاره ی به
 ره نگ و شيوه یه که، هه ندی جار به رواله تی مرۆ و هه ندی جار له شيوه ی ناژه له کان،
 هه ره چه نه ده شيوه کانی لیک نه ده چوون، به لام به قسه ی خۆی نه و دلنیا بوو که هه موویان
 هه ره هه مان خودان، نیت خه ریک بوو ببيتته پیغه مبه ره و بانگه وازیکی نووی هه لبدات،
 خه ریک بوو هاوار بکات و بلیت به سه نیت رق و کین، نیت با رق و کین تاقه پیوه ری
 هه له سه نگاندى گیانه له به رانی به هه شت و دۆزه خ بیت، با دروشمی نه مان بۆ رق و کین دوا
 په یامى مرۆفایه تی بیت، خه ریک بوو هه موو دونیا کۆنترۆلکات و دادپهروه رییه کی ره ها
 بنوینیت، هه موو لاسه نگیک هاوسه نگکاته وه، خه ریک بوو به یه که فتوا رق و کین له
 سه رانه سه ره جیهان حه رامکات، فه رمایشتيک راگه ی نیت و به یه که جارى که سانی به دره وه شت
 و به د ناکار و به دنیو و به د بیژ قه لاچو بکات، به لام نه یان نه یشت، نه مجاره ش وازیان لیتی
 نه هینا، له شه وه زه نگیکدا، ده سه یه کی خه لکی ديه که شوینی که و تن و ده سته گریان
 کرد و به ره و دیوه خان په له کیشیان کرد، به رامبه ره ناغایان وه ستانده... نه ویش به توره یی
 رووی تیکرد و گوتی: عه ولا له کوئ بووی؟... به ترسه وه گوتی: گه وره م ویستم سه ردانى

گۆڭرى دايگم بگم كه چى ھەر له گۆڭرستانه كه دا، خۆنهويسته خەوم ليكه وتېبوو... كه چى
 ښو به گرځي ههستاينه و لىسى نزيك بڅو و: عهولا درۆ مه كه، راستيم پى بلى،
 وامزانېوه سالانېكه ههزت له شهويږى ناو گۆڭرستانه... بۆ ههزت له گهړانهوه نيه؟...
 له گهڙ ښو پرسياړه چاوانى پرېوون له فرميسك و نهيتوانى وهلام بداتهوه، ښوېش بهو
 فرميسكانه تورپهيه كهى داهاتهوه و دهستى له سهر مىلې دانا و به شيويه كى نه رمتر:
 پيم بلى كى دلې شكاندوى؟ بلى مه ترسه... كورم من نىستا سهر بهر شتيار و پشتگرى
 توم... كى نازارى داوى؟ تا ھەر نىستا تەفرو توناي بگم... گوتى: ھەر خۆم ههزم له
 ته نيائييه... ښوېش له سهرخو گوتى: كورم بهم ته نيائيى يه رواله تى شيتانت گرتووه...
 ناكريت مرؤ له كۆمه لگا دوور كهوتتهوه، نه گينا شيت دهبيت و توشى چه واشه بوون
 دهبيت... به شهرمهوه گوتى: ناخر نهوان به چاوتكى سووك رفتهارم له گهڙ دهكهن، ههز
 له ديدوى من ناكهن... له گهڙ ښو وهلامى، دهستى له سهر مىلې هه لگرت وله شوينى
 خوى دانېشتهوه و جاريكى تر به توږه يى گوتى: كهواته هه رگيز نابيته پياو... كورم تو
 پياوى ناغاي... كمس له تو پياوتر نيه... چون شهرم له ميگهل دهكيت... نهم
 رووتهمو پوتانه هه موويان وهك كمر و مانگان... دهبيت به گۆچان مامه لايان له گهڙ
 بگيت... تاكو رږت لى بگرن، گرنگ نيه توږان خوڅ بويت، گرنگ نهويه ليت
 بترسن... تو له گه لايان توند و تيو به، نهوساته خوت دهبينى چون بهرام بهرت،
 دهسته نه رنځ سريان دهچميتن... تو واده زانى نهم ناژه لانه منيان خوڅ دهويت؟!...
 نه خيتر عهولا، نه مانه ھەر به زگ ماكى گيروده پيلان و شهر و ناژاوه و وياخى بوون،
 گهر نهم گۆچانه بهردهوام له سهر سهر يان رانه گرم و جارچار نه يوه شينم و هتوريان
 نه كه مهوه، ھەر له خوځيانهوه و بى رارايى و خوگرتنهوه ناشوويه كى نه وتو فووتينه
 دروست دهكهن، كه ھەر دوايه كهى خيرييت... نهم رووت و پيخواسانه، خوا نهكات
 هيچيان له دهست بيت، نه گينا وهك درنده كان به ددانيان ده مان هه نچين... ها بگهړه،
 بگهړه نهم خه بگهړه و واز له شوانى بيتنه، تو نىستا گه نغى و له نه مړ به دواوه نهركى

گه ورت پیراده سپیرم... هەر له نیستاو تۆ دهسته راسته ی منی... له به یانییه وه نهم جل و بهرگانه بگۆره، تیکه لێ خه لکی نهم دێیه بیهوه... هەر زمانیکی درێژت بینی بیهره، هەر چاویکی به گومانته بینی ده ربه یته، هەر کهس له بهرام به رتدا هه لته ستا، قاچه کانی بشکینه، ئینجا سه یرکه چهند مرو ئی قسه خۆش و به ریزن، چهند به خشنده و میهره بانن، چهند خانه دان و رهوش به رزن، بۆ دلخۆشکردنت نامادهن خۆیان و ژنه کانیان سه مات بۆ بکهن، هەر له دووره وه کورنووشته بۆ ده بن... تۆ بهس گو یراهه لێ رینما ییه کانی ناغاتبه، نهم خه لکه هیچو یروچه هەر هه موویان ملکه چی فرمانه کانی تۆ ده بن... نه وسات ته مه نی پازده شازده سالان ده بوو، قوناغیکی نو ی له ژیا نی دهستی پیکرد... بهو جو ره بووه جه لлад و ته ره سی ناغا... به درێژی ئه و شه وه له خۆشیا نه نووست... ویستی په راهه کانی رابردو ی دا بخت و په رتیکی نو ی هه لدا ته وه، به لام نه یوانی ئه و هه موو سه ربرده دل ته زینانه فه رامۆش کات... ره گی نازاره کان به جو ریک له ناخیدا چه قی بوون، نه گهر هه لێ بکیشایه نه وه تا هه موو جه رگ و هه ناوی له گه ل ده رده هات... به گیانیکی تۆ له سه ندنه وه، هەر له و شه وه نه خشه و پیلانه کانی داهاتو ی کیشان و کهوته دالغه و خۆدانندن... خۆ ناغا راست ده کات... تاکه ی قوربانی هه ز و ناره زوه کانی نهم هه لپه رستانه بیته؟!... نه وان چییان له ئه و ماقو لته ره?... کام به دکاریی ریسوا ده کهن?... بۆ به هو ی به دره وشتی دایکی سزا به دریت?... ئینجا بهس نه بوو ئه و به سه زمانه ش به توندترین شتیه خۆی له تاوانه کانی پاککرده وه... نیتر هەر چۆنیک بیته ئه و گونا هێ چیه?... پاشان کێ بوون نه وانه ی دایکیان به دره وشت کرد و کردیان به داوینپیس و ئینجا نه فره تیشیان لیکرد?... به سه نیتر شه رم و ترس و په ژاره و نیگه رانی... نیتر ئه و عه ولایه ی کاتیک له شه رمی تانه لی دانی کهسانیک خۆی هه شار ده دا، بوو به عه ولایه کی دل ره ق و چاو قاییم... بۆ جیه جیکردنی هه زو ناره زوه کانی ناغا نو قمی ناو دونیای تاوان و ده ستریزی بوو.

نیستاش که له ته‌مه‌نی چل سالی‌دا ده‌بی‌ت، به‌جه‌سته زه‌به‌لاح و پشت پان و که‌لله‌سه‌ره گه‌وره‌که‌ی، به در‌ی‌ژی‌ای نه‌و ژیا‌نه نوی‌یه‌ی هه‌ستی به‌وه نه‌کردوه، که نه‌ویش مرۆ‌قی‌که و جیا‌یه له نا‌غا، نه‌و هه‌میشه پارچه‌یه‌ک بو‌وه له نا‌غا، به در‌ی‌ژی‌ای ژیا‌نی بیری له خۆ‌ی نه‌کردبو‌وه، هه‌موو کاته‌کانی بۆ هه‌وانه‌وه و دل‌خۆش‌کردن و خزمه‌ت‌کردنی سه‌روه‌ره‌که‌ی ته‌رخان کرابوو، خۆ‌نه‌وی‌ستانه هه‌موو به‌یانی‌یه‌کان، پیش نه‌وه‌ی نا‌غا ده‌نگی بانگی به‌ره‌به‌یان بی‌ی‌ستی‌ت، نه‌و وشیار ده‌بو‌وه و سۆ‌یا و سه‌ما‌وره‌ داره‌که‌ی دا‌یده‌گیرسان‌دنه‌وه و چاپه‌سته نا‌وی‌کی گه‌وره‌شی ده‌خسته سه‌ر سۆ‌یا‌که و له گه‌ل ده‌نگی نا‌غا هه‌مان نه‌ری‌تی به‌یانیانی دو‌وباره ده‌کرده‌وه، نه‌وه‌ی له هه‌مووی سه‌یرتر بو‌و، نه‌ک ته‌نها جارێ‌ک، بگره ده‌یان جار، نه‌و به نو‌وستووی و بێ‌هه‌له‌کردن نه‌و هه‌موو کارانه‌ی نه‌نجام ده‌دان، به نو‌وستووی سۆ‌یا و سه‌ما‌وره‌ داره‌که‌ی دا‌یده‌گیرسان‌دنه‌وه، به نو‌وستووی چاپه‌سته نا‌وه‌که‌ی ده‌خسته سه‌ر سۆ‌یا‌که و به نو‌وستووی نا‌وه‌که‌ی ناماده ده‌کرد و ده‌ی‌گه‌یاند‌ه‌ی نا‌و نا‌وده‌سته‌که و له به‌رده‌رگای نا‌وده‌سته‌که‌ش، به نو‌وستووی خۆ‌ی ده‌چه‌مانده‌وه و فه‌روه‌که‌ی له سه‌ر ملی هه‌لده‌گرت، هه‌ر هه‌مووی به نو‌وستووی و ته‌نها یه‌که‌جاریش نه‌بی‌ت، نه‌گینا هه‌رگیز قادر نا‌غا په‌ی به‌ باره نه‌ناساییه‌که‌ی نه‌کردبو‌و، هه‌لبه‌ت نه‌و جاره‌ش خه‌تای خۆ‌ی نه‌بو‌و، نه‌خه‌یر خه‌تای خۆ‌ی نه‌بو‌و، به‌ل‌کو خه‌تای نا‌غاژن بو‌و، که پاش نی‌وه شه‌وی‌کی دره‌نگ، بۆ تی‌رکردنی هه‌ز و ناره‌زو‌وه‌کانی دامانی، ناچار بو‌و به‌ دزیه‌وه په‌نا بۆ خولامه‌که‌یان بیات و رووب‌کاته دی‌وه‌خانه‌که، به‌ل‌ی، ته‌نها نه‌و به‌یانی‌یه، چونکه نا‌غاژن زۆ‌ر ماندو‌وی کردبو‌و، تی‌رخه‌و نه‌ببو‌و، بۆ‌یه به‌یانی به‌ دم خه‌وه‌وه، له جیاتی نا‌وی نا‌و مه‌سینه‌که شله‌تین بکات، نه‌و هه‌ر به‌ گه‌رمی دا‌یه ده‌ست نا‌غا و نی‌تر له گه‌ل هات و هاواری نا‌غا، له خه‌وه قووله‌که‌یدا به‌ نا‌گاهاته‌وه، روژی ره‌شی بو‌و نه‌و روژه، چونکه هه‌ر که نا‌غا پاش قیژاندنه‌که‌ی، بێ‌هه‌لدانه‌وه‌ی شه‌روالی، له نا‌وده‌سته‌که ده‌ره‌پ‌ری، نه‌و به‌سته‌زمانه‌ی له سه‌ر س‌ک در‌ی‌ژ‌کرد و به‌رما‌وه‌ی نا‌وه‌ گه‌رمی نا‌و چاپه‌سته‌که‌ی رشته سه‌ر نا‌وه‌ندی کونی قنگی.

هەر چۆنێك بێت، ئەو بەیانپێش، هەر كە ناغا لە خۆی بۆزە و لە ناوداستەكە
 دەرکەوت، ئەوەك سەرماي بێت، خێرا فەرۆكەي خستەو سەر ملی، هەر لە سەر شو
 بەرمالەي لە ناوەندی دیوێخانەكە و تاكو ساردی نەبێت هەر لە ئەنێشت سۆپاكە بۆی
 راخستبوو، لە سەرخۆ دەستشۆزە ئالتوونێكەي لە بەر دەمسی دانسا و مەسینەكەي بۆ
 گرت، هەر كە دەست نوویژی خۆی گرتەو، خاویلیكەي دایە دەستی و بەخێرايی و پێش
 ئەوێ نوویژە كورتەكەي تەواو بكات، هەندێك پشكۆي تری ناو سۆپاكە گواستەو ناو
 سەماوێرەكە و ناگرەكەي گەشاندەو و كاگلە گوێز و هەنگوینەكەي بۆ نامادە كرد...
 ویستی هەموو كارەكان پێش لە خۆبوونەوێ تەواو بكات، بەلام وادیار بوو نوویژەكەي
 ناغا لە تەقەلاكانی ئەو خێراتر بوو:

- سەگە كوا چایەكە؟
- قوربان هەر نیستا نامادە دەبێ... ئەم جارە نوویژەكە خێراتر گرا؟
- هەتیوو، نوویژی بەیانی هەر بۆ خۆی كورتەو دوو سەرنوكلاتە.
- بەلێ گەورەم هەر لە كوێكردنەوێ.
- لە كوێكردنەوێ چی هەي تەرەس باب... دەتەوێ لە گەل بەرەبەیاندا تووشی
 بێ باوەڕمان بكەیت؟

- حاشا گەورەم... بەلام خوا هەلناگری ئەم سوێبەتەش درێژەي هاپاند.
- چایەكەمان بۆ بێنە و دەمت داخە... زۆر گوتن قورنان خوشە.
- بەسەری ناغام زۆر قورنانیش ناخوشە.
- لە گەل ئەم قەسەيە ناغا یەكسەر دای لە قاقای پێكەنین و نینجا لە سەرخۆ:
- نەگبەت ناگادار بە... ئەم قسانە بەرەو مەرگمان دەبات.
- بۆ دیارە من خولامی ئەم ناغایە نیم؟... مەگەر بۆ دڵخۆشکردنی تۆ نەبێ
- نەگینا لای ئەو مەر و بزنانە هەر سوێند بەنوویژەكانی تۆ دەخۆم.

- ده زانم عهولا ده زانم.... تو پياوى پياو... به لام نهم نايينهش جيگاي
سهر سوورپمانه و كهس سهرى لى ده رناچى... خو منيش زور پروام پيتى نييه، به لام نهوك
راست ده رچيت و دوايى..... پاشان نه تبستوه نهم گهله ميگهله يه، كاتيگ ده لىن:
نهوى نوويژ نهكات وهك سهگ گلاوه !!

هيچ شتيگ به قهده وشه (تو پياوى)، ده ماره كانى عهولاى زلنه ده كرد، وهك بلىن
به رده وام گومانى له پياوه تى خوئى هه بيت، ده بوايه روژى جاريگ، يانيش به لايه نى
كه موه هه هه فتهى جاريگ، ناغا به نازناوه زرنگه داره پياى هه لدا با، نه گينا وهك
نالوده بووه كان، تاكو ههست و هوشه نالوزه كانى پى نارامكاته وه، له سهره تا ماويهك
به خه موكى گوويچكه كانى شل ده كرد و به رواه تى پارانه وه چاوانى ده بريه ده مى ناغا و
چاوه پيتى دركاندنى نهو وشه ته ليسماوييه ده كرد، به لام هه ر كه له رادهى خوئى
تيده پهرى، جلهوى هوشى به رده بوو، وهك نه زده هايه كى ورووي تى سراو، گر كانى رق و
كيه نه كانى ناخى به نه بجامدانى تاوانتيكى درندانه داده مركانده وه، خو هه ر چه نده
خانه دانتيكى وهك ناغاش، نه وه نده ره زيل نه بوو، نه خاسا به رامبه ر كه سيگ كه
ناماده بوو به جوولا نه وهى سهرى په نجه يه كى، لاشه نى نه وليا كانى بو له گزپه كانيان
ده ربهيتيت و نيسقانه كانيان وردوخاشكات، تا جاروبار نهو پياوه تيبه ي له گه لدا بكات و
لهو قسه خو شه ي بيبه ش نهكات... عهولا هه ر كه پيالنه چايه كه ي له پيش دانا،
به پرووخوشى به رامبه رى وهستا و:

- قوربان به سهرى تو... خوا هه ردوو چاوانم كويزكات نه گه ر نهم سويتنده به درو
بخوم... شان و شهوكه تى جه نابتان ترسيكى نهوتوى خستوته دلى نهم خه لكه، له مالى
خويانيش ناويرن به خراپى باستان بكه ن... دوينى كه له سهر راسپارده ي جه نابتان، له
ناو ده وه نه دركاويه كه ي نزىگ كانى ژنان خوم دانوسانده بوو، گوئى خوم سووك كرد بوو،
پاش قسه ي هه له ق و مه له قى ژنان، يه كيكيان به واقى ورماسو پرسيارى نه وهى ده كرد:
نايه ناغاش وهك نهم هه موو خه لكه ده چيته سهر ناو؟!

له گەل بەردانی پێکه‌نینیکی تری شیتانه و به تروفیزتر، نهم جاره، شیوه‌گه‌لی
رشانه‌وه، قومه چایه و له‌تکه دیشله‌مه‌که‌ی ناو ده‌می ناغا ده‌رپه‌رین، چهند جارتیک به
سه‌ختی کوکی، ره‌نگی به‌ره‌و زه‌ردی هه‌لگه‌را، خه‌ریک بوو هه‌ناسه‌کانی بپه‌چرین، به
نه‌سته‌م توانی نه‌و جامه‌ ناوه‌ فربکات، که‌ عه‌ولا به‌ چاوترووکانیک خسته‌ نه‌و
ده‌ستی، هیدی هیدی هه‌ناسه‌کانی هاتنه‌وه به‌ر و:

- خوابتگریت له‌ گه‌ل گالته‌کانت... ها بگره‌ نهم قاپانه‌ هه‌لگره‌ و دیشله‌مه‌ییکی
ترمان بو تیکه‌ و جگاره‌یکمان بو بینه‌.

- بوسته‌ با هه‌ر له‌و تووتنه‌ بوخۆشه‌ی دویتنی له‌ کویتستانه‌وه‌ بۆیان ناردبووی
جگاره‌یه‌کی نه‌نتیکه‌ت بو داگرم.

قادر ناغا تاقه‌ میراتگری بنه‌ماله‌که‌ی بوو، به‌ به‌ژن و بالا له‌ عه‌ولا ده‌چوو، یان
راستر نه‌وه‌یه‌ بلێن نه‌وه‌ی عه‌ولا له‌ نه‌و ده‌چوو، به‌لام روخساری زۆر سپی و سۆرت‌تر بوو،
له‌ راستیدا نه‌و جارێان براهه‌کی له‌ خۆی گه‌وره‌تری هه‌بوو، به‌لام به‌ پیتی نه‌و هه‌واله‌ی که‌
باووباپیران به‌ ترس و له‌رزوه‌ ده‌یانچرپانده‌ گوێچه‌که‌ی رۆژه‌کانیان، گوایه‌ قادر ناغا
چاری له‌ ده‌ستگیرانه‌که‌ی نه‌و براهه‌ی بووه‌، بۆیه‌ جارتیکیان له‌ کاتی راوکردن نه‌و هه‌له‌ی
بو ره‌خساوه‌ وله‌ ناوی بردووه‌، نیدی هه‌م ناغایه‌تییه‌که‌ی باوکی بۆ مایه‌وه‌ و هه‌م
ده‌ستگیرانی براهه‌ی، نه‌و هه‌ر له‌ مندالییه‌وه‌ له‌ لایه‌ن باوکییه‌وه‌، زۆر به‌نازیکه‌ی له‌
راده‌به‌ده‌ر به‌ خێو و په‌روه‌رده‌کراوو، گوایه‌ کاتیک له‌ گه‌ل قوتابیانی قۆناغی سیتی
سه‌ره‌تایی، که‌ سه‌رحه‌م ژماره‌یان چوار قوتابی بوون، ته‌نها نه‌و له‌ تاقیکردنه‌وه‌کانی
سه‌ری سال ده‌رنه‌چوو، به‌لام که‌س و کاری قوتابییه‌ سه‌رکه‌وتووکان... جگه‌ له‌ باوکی
حاجی هه‌مه‌... نینجا چ له‌ ترسی ناغا یان وه‌ک ریزگرتیت، نه‌یانته‌شت سالی پاشتر
منداله‌کانیان سه‌رکه‌ونه‌ قۆناغی چواره‌م و ناغای بچکۆلانه‌ و جی نشینی ناینده‌یان له‌
دوای خۆیان به‌ جیییلن، نیتر نه‌وانیش سالی پاشتر هه‌ر له‌ هه‌مان قۆناغدا مانه‌وه‌، له‌
سه‌ر قسه‌ی حاجی هه‌مه‌، که‌ ناچاربوو به‌ هۆی نه‌بوونی قۆناغی چواره‌م، له‌ لایه‌ن

باوكييه وه رهوانه قوتابخانه گونديكي تر بکريت، هه ميشه ده يگوت: نهم لووت بهرزي و خو به زلزينه نهم ناغايه مان سهرنه غاميكي لوژيکي شيوه پيروده کرده کهي بوو، بويه ده ليتن که سائينک هه ن گهره ن، چونکه خه لکانينکي بچوک له ده وريان خولاونه ته وه و کورنووشي ترسي بۆ ده بن.

ههر چۆنيك بيت، عه ولا چايه تاله کهي بۆ دانا، ههر له بهرامبهري، که ميک له دووره وي له سهر نه ژنوکاني دانيشت و له گه ل پيچاني جگاره که و بۆ زياتر دلخوشکردني، به گهرمي:

- نه مجارهيان گه نهم رهنگيكي باريکه له م بۆ ده ستنيشان کردوون.
- ناغا به لووسينه وه ي ليوه کاني، سهر ي خو ي له قاند و سمي له بۆره کاني بادا، له گه ل فركردني ديشله مه که، به رووگه شيه وه رووي کرده وه خولا مه کهي و برۆکاني راته کاند، له سهر خو و به تامه زرۆيي:
- زۆر هه زم له و رهنگه يه !
- قوربان مرۆف به سروشتي خو ي هه زي له گۆرينه.
- نه گهر خوا نهم وه زعه مان هه روا بۆ راگريت، ني مه ش به پي ي ناره زوه کامان، رهنگه کان ده گۆرين.

نه مه ي گوت و ماوه يه ک بيده نگ بوو، له پريکا نو قمي ناو خودواندن و بير کرده وه يه کي قول بۆ وه، ترسي کي ناديار رووخساري داگرت، پاشان به روا له تيك که راستيي و بايه خداني پيوه دياربوو:

- نه ي ماموستا که چي لي هات؟
- نه و هيچ و پوچه هيشتا ههر خه ريکي ريکخستني قوتابخانه کهي، وه ک قه رج مال مال ده گه ريت و ناوي مندا له کان تو مار ده کات، هه نديک خه لکيش له بهر خاتري حاجي هه مزه به گهرمي پيشوازي لي ي ده کهن.
- ده بي ريگا چاره يه کي بۆ بدوزينه وه ؟

- ناغام ئىتوھ بەس رىڭگا بدن، پارچە پارچەى دەكەم.
- نا، ھەتيوو وريابە، ئەمە پياوى ميريىە، دەستتيوھردانى ئەم مەسەلەيە،
كارىكى وا ئاسان نيىە.
- جارىكى تر كەوتەوھ دالغە و بىر كەرنەوھ، بە چەواشەيى ماوھەيك بە ھەندى قسەى
نەناشنا خۆى دوواند وپاشان بى سەربەرز كەرنەوھ:
- پاشان نەو سەگبابەشمان بۆ بانگكە.
- ماموستاكە؟
- نانا... عزەت... با ئەم شەو بىتە نىرە و..... نا نا... نامەوئت رەزاي قورسى
نەو كافرە بىينەم... كچى خۆى بى رەزامەندى نىمە داوھتە شوو... بۆ مالىيان و قاتى
رەزالەتى لەبەر كە و نىوھى نەختەكەيشى لى بسىنە، نەگەر نا بە گۆرى باوكم
لاشەكەيشى نىوھ دەكەم.
- لە جىي خۆيەتى، چونكە نەمپۆ ھەر نۆرەى ئەويشە تا چەند بارەدارىكى
بەرووشمان بۆ بىنيت.
- لە گەرانەوھش، نەسرین بۆ ھەمان شوين..... تىبگە؟...
- خەمت نەبى، ئەمەيان مەن شارەزاترم، نەمجارەيان لە سەر قسەى خانى بچووك
بانگى دەكەم.
- نافەرين عەولآ نافەرين... ھا ھا ھا... زۆر بىرى دەكەم، نەمپۆش
دەرفەتە، خانى گەورە بۆشار سەفەر دەكات و.....
- عەولآ جگەرەكەى پىشكەشكەشكرد و ھەر بە پەلگەرەكەش پارچە پىشكۆيەكى ناو
سۆپاكەى بۆ نزىك كەردەوھ، ئەويش لە گەل داگىرساندننى جگەرەكە و ھەلكىشانى يەك دوو
مژى درىژ، بە سەر لەقاندن، بۆچوونى لە مەپ توتنە نوپكە دەرىپى و درىژەى بە
قسەكانى داىەوھ:

- پاشان نهو سه گباهش لغاوکه... عهزه‌ی کوری خورشید... با بزانين

چون بي ناگاداري نيّمه هات وچۆي شار ده‌کات؟... دياره به‌ره‌لايه ؟!

عه‌ولا، بۆ جيبه‌جي‌کردني فرمان و راسپارده‌کان... هر که له گهل ده‌ستی خۆي قه‌فهي که‌وه‌کاني گواسته‌وه ناو باخچه‌که و دان و ناوه‌کانيانى بۆ نوێ‌کرده‌وه، به‌گهرمي به‌ره‌و ناو ديبه‌که نشيويۆه، يه‌ک له‌ دواي يه‌ک به‌ره‌و شويته ده‌ستنيشان‌کراوه‌کان هه‌نگاوي نا... ناغاش هر که ناغازن و خولامه‌کاني به‌ره‌و شار له‌ ناوايه‌که ناوديووبوون، نه‌و له‌ سهر هه‌مان نه‌ريتي رۆژانه‌ي، جاري‌کيتر به‌ره‌و ناو باخچه‌ پان و به‌رينه‌که‌ي شوپۆه، چهند تاله‌ پوونگي‌کي لي‌کردنه‌وه و به‌رامبه‌ر قه‌فه‌سه‌کان له‌ سهر جۆلانه‌که‌ي به‌ر هه‌تاو دانيشت، له‌گهل قاسپه‌ قاسپي که‌وان، سمي‌له‌ بۆره‌کاني با ده‌دان و چه‌پکه‌ پوونگه‌که‌ي بۆن ده‌کرد، به‌ تامه‌زرۆيي چاوه‌پواني گه‌رانه‌وه‌ي خولامه‌که‌ي ده‌کرد... هر که عه‌ولاش گه‌رايه‌وه، به‌ له‌خۆبايي، نيمچه‌ کورپووشي‌کي بۆ برد و که‌لله‌ي سه‌ري بۆ له‌قاند... نه‌ويش ده‌سته‌بجي به‌گهرمي به‌ره‌و ژووري ژووانه‌که‌ ناوديوو بۆه وله‌ گهل ده‌ستی خۆي ده‌رگاگه‌ي داخسته‌وه.

عه‌ولا وه‌ک قه‌به‌ نيري‌هه‌ک که‌ کاتي په‌ريني هاتبيت، له‌ناو ده‌ريناي هه‌زه نالوو‌شوايه‌کاني خۆيدا نو‌قم بۆه... به‌تامه‌زرۆيي چاوه‌پيي به‌رماوه‌ي ناغاکه‌ي ده‌کرد، به‌وردی چاوديري ده‌ورو به‌ري شويته‌که‌ي ده‌کرد، نه‌و جاره‌يان ژووانه‌که‌ زۆري خياند، به‌ هاروهاجي ئەم سهر و نه‌و سه‌ري باغه‌که‌ي ده‌کرد، نه‌وه‌ک شتي‌کيان به‌ سه‌رهاتبيت، يان ناغا له‌ خۆي چووييت، چه‌ندين جار له‌ پاش ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌که‌ نو‌وسايله‌وه و گوتي‌چه‌کاني شل‌کردنه‌وه، چرپه‌ چرپه‌کانيان زياتر تيني داماني ده‌وروژاند، خه‌ريک بوو هر به‌ خه‌يالا ته‌وه‌ خۆي ته‌رکات، خيرا به‌ره‌و ناو ناوده‌سته‌که‌ بازيدا و به‌ ئاوي سارد، که‌مي‌ک داماني فين‌ک‌کرده‌وه... به‌ که‌لله‌گهرمي، وه‌ک سه‌رخۆشي‌ک، بي‌ نه‌وه‌ي هه‌ست به‌ خۆي بکات، هر له‌ سهر جۆلانه‌که‌ي ناغا داها ته‌وه‌ و چاوه‌کاني بريه‌ ده‌رگا که‌وه‌ که‌وته‌وه‌ بير‌کردنه‌وه و لي‌کدانه‌وه... ئەم کافره‌ يان ده‌يه‌وي‌ت ناگري چه‌ندين رۆژ به‌ يه‌ک

ژوان دامرکینیتتهوه، یانیش پیری هیچی بۆ نههیشتهوه... نهو پروای به قسهکانی ناغا نهدهکرد، کاتیك نوقمی ناو نهو جۆره باسهی پر جۆش و خرۆشانه ده‌بوون، که به سووکی پیتی ده‌گوت: گویدریژ ئیوهی میگهل نازانن چۆن چیژ له‌م کاره وه‌رگرن، ئیوه وه‌ك نیری زوو زوو له‌ کۆل خۆتانی ده‌که‌نهوه... نیت نهو وای بۆ ده‌چوو، که ناغا به‌و به‌هانه‌یه بیتاقه‌تی خۆی ده‌شاریتتهوه، نه‌گینا کی به‌رگهی نهوه ده‌گریت، له‌و شه‌روه‌له‌یه‌دا سستی بنوینیت... له‌و جۆره لیكدانه‌یه‌دا بوو، کاتیك ناغا به‌ رواله‌تیکی شله‌ژاو و بی سه‌روه‌یه‌ر هاته‌ده‌ر، نه‌وه‌ك چاوی پێکه‌ویت، که له‌ سه‌ر جۆلانه‌که دانیشتوه و قوربکات به‌ سه‌ریا، چونکه نه‌ك هه‌ر خولامه‌کانی ناغا، بگره‌ بۆ هیچ که‌سیکی لادیی نه‌بوو، پی له‌ مه‌رگی خۆی بنیت و به‌رامبه‌ر ناغا له‌ سه‌ر جۆلانه دانیشت، بگره‌ که‌سیك نه‌بوو له‌ مالتی خۆشی بویتت که‌ر له‌ باوکی خۆی بدات و کورسی به‌ کاربه‌ینیت، ئه‌ی نهوه نه‌بوو پێش دوو سال یه‌کیکیان تاخه‌ کورسیه‌کی کړی، که‌چی هه‌ر هه‌مان رۆژ له‌نیوه‌ی شه‌ودا له‌ناو نه‌و ناگره‌ی له‌ خانوکه‌یان به‌ریابوو، کورسیه‌کان تانه‌وه... نیت عه‌ولا به‌ چاوترووکانیک نه‌و شوینه تایبه‌تییه‌ی جیه‌یشته له‌ سه‌ر پێیانی و دووری جۆلانه‌که چه‌قی، به‌ رووخۆشیه‌وه به‌ره‌و پیری چوو و:

- گه‌وره‌م، ده‌ك نۆشی گیانتان بی.

ناغا هه‌ر به‌ریوه، چه‌ند جاریک بۆ راست و چه‌پ خۆی ته‌کانه‌د و قهره‌ی له‌ نیسقای پهنه‌کانی ده‌ستی و برپهره‌ی پشتی هینا، به‌ بیتاقه‌تی له‌سه‌ر جۆلانه‌که دانیشته‌وه، به‌ هه‌ردوو ده‌ست سه‌روسیماکه‌ی خۆی ریک خسته‌وه، سمپله‌ بۆره‌که‌ی شانه‌ کرد و به‌ رووخساریکی خه‌مۆکی سه‌ریکی عه‌ولای کرد و به‌ دوودلی:

- عه‌ولا وه‌ك جاران نه‌مام، وادیاره‌ پیر بووم؟

عه‌ولا که یه‌که‌م جاری بو نه‌م جۆره دانپیانانه ترسناکه‌ی بیستیت، له‌ ترسی هه‌لچوونی، نه‌وه‌ك کویرانه قسه‌یه‌ك بکات و کاره‌که نالۆزتربکات، به‌ روخساریکی دلته‌نگ و خه‌مۆکیه‌وه، ماوه‌یه‌ك بێده‌نگ به‌رامبه‌ری راوه‌ستا و هیچ قسه‌یه‌کی نه‌کرد،

پاشان خیرا بهره و دیوه‌خانه‌که رویش و زوری نه‌خایاند له گه‌ل جامیك نار و پیاله‌چایه‌کی شرین گه‌رایه‌وه و له گه‌ل تیکدانی چایه‌که به گه‌شبینی سه‌یریکی ناغای کرد و:

- قوربان ناحه‌زانت پیر بن... تو هیشتا گه‌نجی... به‌لام سووچی ناغامه، جه‌ندجارم پینگوتی، به‌رده‌وام به له راوکردن، تو هه‌میشه له ماله‌وه دانیشتووی و خو‌ت نابزوینی، ناخر نه‌مه باش نییه بو ته‌ندروستیت.

- ها... تو بلتی؟!... که‌واته خیراکه، که‌ره‌سته‌کانی راوسان بو ناماده‌که و تا‌زیه‌کان رسته‌که و مایینه که‌ویتییه‌که‌ش زین که و قرمه مه‌نجسته‌که‌ش له بیر مه‌که‌ی، وه‌سمان و که‌رمیش ناگادارکه‌وه.

- باشه قوربان هه‌ر نیستا، وابزاتم نه‌مرۆ هه‌ندی هه‌نگوینی نایاب‌تریشمان ده‌ستده‌که‌ویت.

هه‌رکه ناغا و داروده‌سته‌که‌ی له کۆشک و ته‌لاره‌که شو‌ربوونه‌وه، پیش نه‌وه‌ی له ناواییه‌که ده‌ریجن و به‌ره و بناری چیاکه بکه‌ونه‌پری، عه‌ولای په‌رۆش، به سی بازی خو‌ی گه‌یاند هه‌ر به‌رماوه‌که و به‌تامه‌زرۆیی په‌لاماری به‌سته‌زمانه‌که‌ی دا و به‌هه‌ره‌شه خسته‌وه ژیر دامانه داگیرساوه‌که‌ی و گه‌وزاندیه‌وه.

به دريژايي دويښي شوه خهوي لينه كه وتبوه، بهرام بهر سوياداره كه، له ديار لاپهړه كاني ره شنووسي رومانه كه ي چوار مشقي دانېشتبوه، ماوه ماوه پاش خوار د نه وه ي چايه كي تر، جگاره يه كي تري داده گيرسانده وه و هه نديك لهو به شهي هه موار ده كرده وه كه تييدا ديمه ني كوزك و ديوه خاني ناغاي دار شتبهو، نهو هه رچهنده جاران لهو كهش و هه وايه دا نه ژيا بوو، به لام به پالېشتي مام مه جید، كه جاران به رده وام له گهل بهر پر ساني ميري لهو شوي نانه ميوان ده بون، زانياره كي باشي پيدا كړد بوو، تا راده يه كي گونجاو تواني بوو ي تيشك بخاته سهر گرن گترين و تر سنا كترين مه لېه نده كاني فەرمانږه وايي كه نهو جوړه كو مه لگايانه بهر پيو ده بهن. نيتر تا بهر به يانتيكي درهنگ هه سهر قالي نوو سيني خاله سهر بخراكي شه نوويكان و سپينه وه ي كونه وشه و رسته بي بيا به خه كاني بوو، به هه حال، نه مه يان يه كه م شوه ي بي خهوي نه بوو، نهو له ميژه له گهل بيداري شهوان راهاتبوو، نهو زوړ به ي شهوان تا به ياني هه خهريكي نوو سينه وه نهو رومانه تراژيديا به ده بوو كه به سهره تايه كي زوړ نالوز ده ستيپي كرابوو و نيتر كوتايه كه ي لي ببوه گري كوزه، سهره پاي نه وه ش زوړ جار له كانگاي ناخيه وه ي هزي له كوتايي هيناني نه ده كرد، به بوچون و تيروانين و ليكدانه وه نهو، نهو كوتايي هينانه، كوتايي بهو جيهانه خه مداره ده هينييت كه نهو به دريژايي ژياني تيايدا ژياوه و جگه له خه م و خهفت، نهو هوگري هيچ كهش و هه وايه كي تر نه بووه و دلي پي نه كراوه ته وه، نهو به دريژايي ژياني به شداري زه ماوه نديك يان هه جوړه شاهنگيكي دل كه ره وه ي نه كرده، زوړ جار هه ژاري هاوه لي پي ده گوت: تو ناتواني نه م رومانه به م شيويه ته واو كهيت، ناخر تو خوت له ناو رومانه كه دا ده ژيت، تو له كاتي نوو سينه وه به جوړيكي نو قمي ناو به سهره اته كان ده بيت كه يه كجاري پيشه ي نوسه ريت له ده سته ده يت، تا راده يه كه ده بيته كه سيكي ناو رومانه كه نيدي خودي خوت وهن رومانو وسه كه ده كوريت، نيتر

تاكو رۆمانه كه به شتوازيكي تهن دورست و بيخهوش تهواو كهيت، دهبيت خۆت له ناو جيهانه كه دهرخهيت و له گهڻ هه موو پتكهاته و كه سايه تيه كانى ناو رۆمانه كه، به يهيك چاو و به يهك تهرازوو مامه له بكهيت... نهو يش به دودلى ده يگوت: ههر چۆنيك بيت، منيش ههر بهو تاقه رۆمانه م ده ژيم، ههر كه لى بوومه وه شه ونخو نيم له ده سته ده م و ده كه ومه وه ناو ره شه خه ونه كانم!!

خۆ له راستيدا، هه مرويان ده يانزاني، كه جوتيار تا راده يهك ناحه قى نه بوو خۆى به ناسانى بداته ده ست خه و، نه و ههر كه پيلووى چاوانى ده نووقان، ده ست به جى خۆى له ناو جيهانه دلتوقينه ره كه ي ده بينيه وه... ههر پيرى شه و جاريكى تر، هه مان خه ون و هه مان كاره سات را يده چله كنيته وه، له گهڻ قيژه و هاواريكى دلتوقينه ره به ناگاد يته وه، تا بۆ ماوه يه كى كاتى، ماڻ ناوايى له و جيهانه ترسنا كه بكات و خۆى له ناميزه گهرمه كه ي پله نايش بيبنيته وه، كه ده سته جى له گهڻ دهنگى قيژاندنه كه، له گهڻ مام مه جيدي هاوسه رى له سه ر پتخه فه كه يان را به رين و له ديار سه رى وه ستان، جوتيار به داماي:

- ديسان هه مان ره شه خه ون!!

نايش يان ههر وه چۆن دراوسى و هاوه لاني جوتيار به پله نايش بانگيان ده كرد، نه و كاته ته مه نى په نجا ساڻ ده بوو، نافرته يكي قه له و و سپي كه له بوو، چونكه نه زوك بوو، به روا له ته له كچيكي سى چل سالى ده چوو، تا نه و ده مه ش دلرفيتنى و ميتيه تى خۆى له ده ست نه دابوو، به پتجه وانه وى مه جيدي هاوسه رى، كه به مام مه جيدي پۆليس ناوى ده ركردبوو، به لام پله نايش زۆر جار له كاتى ته نگاهه به پيره ورج ناوى ده برد، له ته مه نى شه سته كان بوو، كا براهه كى دريژ و ره شتاله بوو، زۆر جار كه به مشته و مري به پرووى يه كديدا ده چوون، جوتيار و هه ژارى هاوه لى بۆ ناژاوه نانه وه و وروژاندنى پله نايش، پتيان ده گوت: باشه تۆ له م ته مه نه ش له چواره سالييه ك جوانترى!!... ناخۆ له ته مه نى گه نجيت چ په ريزا ده يه ك بووبيت?... سه يره چۆن به م پيره پۆليه قايل

بوويت و شووت پيكرد؟!... نەوېش بە لە خۆبايى دەيگوت: نەى پيەم نەگوتن فيليان لى
كردم ، كە هاتنە خوازيئيەم، لە جياتى ئەم ئيسك قورسە، گەنجيكي تری زۆر قوزيان بۆ
يەكترينيمان ناردبوو.

لە راستیدا، پلە نایش و مام مەجید بۆ یەك رۆژیش، بەرگەى لىكدابراپان
نەدەگرت، مام مەجید زۆر قسە خۆش و قسەزان بوو، ھەرگیز بى دلى ژنەكەى نەدەکرد،
تەنھا بە یەك قسە توورە دەبوو، كاتيك نایش داواى لى دەکرد تاكو و جاغ كويز نەبیت،
ژنى تر بۆ خۆى بیتی، نەو تەنھا لە بەرخاترى نەو، لە كاتى خۆى قایل بوو، ھەتیوینكى
لادىیى بى داىك و باوك بەختوبكەن، ئیتر ھەردووکیان زۆر یەكدیيان خۆش دەویست،
بەلام لە خۆشیان زیاتر، جوتیاریان خۆشتر دەویست و ھەر لە بەر خاترى نەوېش بوو، كە
شاریان جیھتیشت و دەمیكە لەو دئیە نامۆیە نیشتەجین.

زۆر لە میژان لە گەل نەو قیژە و ھاوارە دلتۆقینەرەى جوتیار، كە ماوہ ماوہ لە
كاتى خەوتندا ھەلیدەدا راھاتبوون، كاتى خۆى نەك ھەر پزیشكانى پەسپۆر، بەلكو شیخ
و مەلاكانى دوور و نزیکیانیش نەھیشتبوو، كە پەنایان بۆ نەبردیت، تا چارەیەكى بۆ
بدۆزنەو، بگرە جاریکیان لە سەر راویژكارى نافرەتییكى دراوسیيان، گوايە نوشتەى
قەشەكان بۆ نەو جۆرە نەخۆشییە لەوہى مەلاكان کاریگەرترە، سەردانى كەنیسەشیان
کرد، بەلام لەویش ھیچ ریگا چارەيەك نەدۆزرایەو، سەرەرای نەمەش، جوتیار بۆ لە
دلدانەوہى خۆى، ماوہ ماوہ بۆ فالگرتنەو، بەرى دەستی بۆ سارای پیرەژنە فالچییەكەى
دراوسیى ھەژاری ھاوہلى دەکردەو، تا نەوېش بۆ دەستگرتنەو و خۆیندنەوہى
چارەنووسی، پاش چاو پیاخشاندن و لىكدانەوہى ھیلەكانى لەپى بە مەندەھۆشى: من
قسەى ھەلەق و بەلەق ناکەم، من دلنیام، سویندت بۆ دەخۆم، ھەر بەم زووانە ھەموو
نارەزوەكانت بەدى دین!!

نەوجارەشیان وەك ھەموو جارێك، بەلام بۆ یەكەجار لەو گوندە، كە ماوہیەكە بۆى
گوازاراونەتەو، پلە نایش سەرە ھیلاكەكەى جوتیارى بە توندى لە نامیژە گەرمەكەى

گرت، به پارچه په‌رۆیه‌کی ته‌ر له بهر روژشایی چراکه، نارده‌ی ناوچه‌وانی بۆ س‌پیه‌وه و: تۆش به‌ته‌ما بو‌ی به‌ته‌نیا سه‌فه‌ری نێره بکه‌یت !!!... نا نا، دایه من زۆر باشم، نه‌وه‌تا چهند رۆژه له‌م گونده‌ین، نه‌مه‌یان یه‌که‌م جارمه‌ لی‌ره نه‌و خه‌ونه بی‌ینمه‌وه، نه‌م جاره‌ش زۆر نازاری نه‌دام... نه‌مه‌ی گوت و چ‌ریاکه‌ی جی‌ته‌شت، به‌رامبه‌ر تاقه‌ په‌نج‌ه‌ره بج‌کۆلانه‌ی ژووره‌که‌ چوارم‌شقی دان‌یشت، له‌ بهر روژشایی تریفه‌ی مانگه‌ شه‌و، به‌ خه‌مۆکی سه‌یری خانووه‌ بێ سه‌ر و به‌ره‌کانی گونده‌که‌ی کرد، جگه‌ له‌ کۆشک و ته‌لاری ناغا، که‌ له‌ سه‌ر به‌رزاییه‌ پانه‌که‌ی سه‌رووی گونده‌که‌، زۆر به‌ قورس و سه‌نگینی له‌ ناوه‌ندی ره‌ز و باغه‌ پره‌کاندا قیت‌کرا‌بو‌وه، نه‌گینا نه‌وانی تر هه‌ر هه‌موویان به‌ کار‌یته و خسته‌کی خۆل زۆر به‌ ساده‌یی ناواک‌رابوون... سه‌یریکی چوارگۆشه‌ی ژووره‌که‌یانی کرد و ناو‌پنکی له‌ مام مه‌جید دایه‌وه، که‌ خه‌ریکی داگرتن و داگیرساندن سۆپاداره‌که‌ بوو، به‌بزه‌یه‌که‌وه: خانووکانی‌ش هه‌ر له‌ پشت‌یر و ته‌ویله‌کان ده‌چن !!!... خه‌لکی دێهات به‌رده‌وام مالیان له‌ سه‌ر پشتی گوی درێژه و له‌ ترسی ناغا ناو‌ترین خانووکانیان به‌ ریک و پیکی بنیات بنێن... به‌لام نه‌م هه‌وشه‌ی نێمه‌ باش‌ره !!!... مه‌سه‌له‌ی نه‌م هه‌وشه‌ دوورو درێژه ! مام مه‌جید، که‌ نه‌و کاته به‌رامبه‌ر سۆپاکه‌، سه‌ری خۆی بۆ لایه‌ک چه‌ماند‌بو‌وه و خه‌ریکی جۆشدانی ناگره‌که‌ بوو، بێ سه‌ربه‌رزکردنه‌وه نه‌و قسانه‌ی کرد و له‌ خۆش‌کردنی ناگره‌که‌ به‌رده‌وام بو‌وه، هه‌ر که‌ بیده‌نگیه‌که‌ی درێژه‌ی خایاند و نه‌ینسی مه‌سه‌له‌که‌ی ناشکرا نه‌کرد، جوتیار ناچار بوو جاریکی‌تر رووی بۆ ده‌ره‌وه‌ وه‌رگیرایه‌وه و که‌وته‌وه بیده‌نگی و به‌رکردنه‌وه... بیری له‌ قسه‌کانی به‌رپۆه‌به‌ری په‌روه‌رده‌ هاته‌وه، که‌ پێش چهند رۆژیک له‌ پاش می‌زه‌که‌ی، هه‌رکه‌ ناوه‌رۆکی داوانامه‌که‌ی خوینده‌وه، ده‌سته‌بجی کورسییه‌که‌ی جی‌ته‌شت، به‌ سه‌رسامی لێی نزیک بو‌وه، به‌ ده‌ستیک داواکه‌ی گرت و به‌ ده‌سته‌که‌ی تریشی که‌له‌ی سه‌ری ده‌شیلا، به‌ وردی چاو‌پنکی تری به‌ داوانامه‌که‌ خشانده‌وه، ئینجا به‌ نیگه‌رانیه‌وه، رووی تین‌کرده‌وه و گوتی: به‌لام تۆ مامۆستایه‌کی لێهاتووی، وا باشه‌ هه‌ر له‌ سه‌نته‌ری شار بمێنیه‌وه... هه‌ر که‌ جوتیار بیده‌نگی نواند،

وهك پارانه وهيك بهردهوام بوو: بهلام نهم قوتابخانهيه، دهكهوټته ناوچهيهك، مهگهر به
 كهروبار بتوانيت هاتووچووي بكهيت؟!... له وانهيه بهرټوبهر، به رهوانبټزي نهم قسهيهي
 كردهټت و مهبهستي نهوه بټت، كه ريڼگاكهي سهخته، چونكه لهههندي شوټن جادهكه
 وهك ماريكي زه بهلاح خوئي له ناميزي چيكان ده نالاند، له ههندي پارچهش، بههوي
 تاشه بهرد و ههوراز و نشيوي ناوچه شاخويهكه، ريڼگاكه تهسك و سهخته ده بوو،
 نهگهر نا، جوتيار شاره زابوو، كه نهو گونده جادهيهكي خوټي ههيه، چونكه مهلا سالحى
 هاوهلي مام مهجيد نيشته جتي ههمان شوټن بوو و ههموو سهره مانگانتيك بو وهرگرنتي
 مانگانهي هاتووچووي شاري ده كرد، زور جاريش مام مهجيد به جټبه شينهكي
 ده يگه ياندهوه دټيهكه... نيتر ههر كه جوتيار وهلامي نه داوه، بهرټوبهر ناچار بوو
 بگهريتهوه شوټني خوئي و به دوودلي داوانامهكي نيمزاكرد و گوتي: ناره زوويهكي
 سهيره، هيوا دارم په شيمان نه بټتهوه !!!... ههر كه جوتياريش گوتي: كه دي ده توانم
 ده سټبه كاريم؟!... نهو به نيمچه توورپه يه كهوه: په له مهكه، با جاري ري و جټبهك بو
 نيشته جتي بوونتان دابن بكهيت، پاشان نهم قوتابخانهيه زور له ميژه داخراوه، له وانهيه
 نيستا ههر كاول كرابي، ههر چوټيك، ده تواني له ههفتهي داهاتوو بهليستيكي
 پيداويستيه كانان بو بهر زكه يتهوه... نهو به هيمني بهرهو ده رگاكه گهرايهوه، پيش
 گه يشتن، له گهل دهنگي بهرټوبهر له شوټن خوئي چهقي و ناوري دايهوه، به بټدهنگي
 رووي تيكردهوه تاكو قسهكاني تهواوبكات: وريابه، لهو دټيه كه سانتيك همن، پيشوازي
 له كردهوي قوتابخانه كهيان ناكهن !!!... پاش ماويهك بي دهنگي، جاريكي تر به
 سهرله قاندين مؤلتهتي چوونه دهروهوي وهرگرتهوه، به هيتواشي ده رگاكي كردهوه و
 دهركهوت... به پياسه و بي ناوردانهوه بهرهو بازار ملي نا و تا نه گه يشته
 په رتوو كخانهكي هه زاري هاوهلي نه وهستا... ههر كه گه يشتيش، له سهر ههمان نه ريتي
 جاراني، بي سلاو كردن چاويكي به كټبه كونه كاندا خشاندهوه و له گهل دهستي خوئي

یه کیکیانی ههلبژارد، له سهر تهخته داره که ی گۆشه ی سهرووی دوکانه که دانیشت و سهرقالی ههلدانهوی لاپه ره کان بووه.

ههزاریش پاش ده مه قاله یه کی سخته، تاقه کپاره که ی نهو رۆژی به پری کرد، که ماوه یه کی زۆر بوو له سهر نرخ ی کتیبیکی کۆن مشت و مریان بوو، ههلبهت له نهجمیشدا کپاره که به دهست بهتالی دوکانه که ی جیهیشت... به ههلهچوونهوه گهرايهوه شوینی خویی و رووی کرده هاوه له داماره که ی و بی به خیرهاتن: نهه خهلهکه زۆر سهیرن، پتی دهلتیم نرخه که ی له سهر نووسراوه، پیم دهلتی که متر نابی؟ واده زانیت من میوه فروشم !!!... له گهله نهو قسه یه، سمۆی شاگردی چایخانه ی سهری کۆلانه که، که بو بردنهوی پیاله که ی هاتبوو، پاش به خیرهاتن و چاک و چۆنی له گهله جوتیار، رووی کرده ههزار و: دوکتۆر، وهستا گوتی سلّوی لی بکه و پتی بلّی حیسابه که ی زۆر بووه... نهویش به بیزاری: تۆ جارتیک تاخه چایه و ناوی ترمان بو بیتنه...

ماوه یه کی درێژیوو، نهو جوامیره له گهله نهو جۆره وهلامانه راهاتبوو، به کهمتهر خه مییهوه پیاله که ی ههلتگرت و له دوکانه که ده رکهوت، ههزاریش، ده په داری شه تره نجه که ی له ده لاقه که ی ته نیشت سهری جوتیار هینایه خواره وه و له سهر دارمیزه که ی بهرام بهری داینا و دانیشت، له گهله ریکخستنی پارچه کان، بی سهر بهرز کردنهوه: ها چیت کرد؟... نهویش به بیتاقه تی گوتی: تهواو... به لام وریابه... دایکم با نه زانیت، که من به ناره زووی خۆم ده گوازیتمه وه... ههزار قومیکی له جگاره که ی دا و جارتیکی تر رووی تیکرد و گوتی: نهو شهو چۆن بووی؟... جوتیاریش گوتی: ههر وهك جاران !!!... نهویش له گهله قومیکی تر: رۆمانه که چیی لیتهات؟... ههروهك خۆیه تی..... جوتیار له گهله نهو قسه یه، ماوه یه ك بی دهنگ بوو، په رتووه که ی داخست و گهرا ندیه وه شوینی خۆی وله گهله ریکخستنی پارچه شه تره نجه کانی خۆی، قسه که ی تهواو کرد و: بی هۆده یه، ههر شهو به چه ند لاپه ره یه ك کۆتاییه کی تری بو ده نووسمه وه، به یانیش که دوو جار و سی جار ده بخوینمه وه، نیتر وهك

جاران دهیاندرېنم و ورد وردیان ده که مه وه، پله نایشیش به پوره پور ناودویو
 زبلدانه کهی ده کاته وه..... دیسان بی پچراندنی قسه کانی، داشیکی شتره نجه کهی
 جوولانده وه وگوتی: رومانى نوئ نه گه یشتن؟... نا به لام ژماره یه که له ریگان. له گه له نهو
 وه لامدانه وه یه، هه ژار داشه کهی گواسته وه، دوو جگاره ی دهره ینا، یه کیکیانی
 پیشکه شی جوتیاری کرد و هه ردووکیانی داگیرساند، سموی شاگردیش هه هه مان کات
 تاخه چایه کهی هیئا و داینا له به رده میان، ماوه یه که له دیار سهریان وه ستا، به
 تامه زرزی له گه مه که ورد بووه، پاشان هه که گواسته وه ی داشی دووهم دواکه وت،
 نه وه که وه ستا که ی به جنیودان و قسه ی قور بانگی بکات، به خیرایی بو سهرکاری خوی
 گه راپه وه.

سمژ گه نجینک بوو تازه پنده گه یشت... خه لکی لادی بوو... له بنه ماله یه کی
 جهن گه لی و شهرانی ده ژیا... باوکی تامه زرزی شهر و ناژاوه نانه وه بوو... به رده وام
 مشت و مری بوو له گه له دراوسی و سهرجه م خه لکانی دتیه که... بگره ده بویه هه روژ
 یه خه ی که سیکی بگرتایه، نه گه نا، ناچار ده بوو ده ستو یه خه ی یه کیکی نه ندامانی
 خیزانه کهی ده گرت... دروشیتیکی سهری له ژیان هه بوو... ده یگوت: نهو که سه ی روژی
 دوو سی جار که لله ی سهری نه شکیت هه پیاو نییه... نیر نه ریتیکی روژانه ی بوو...
 ده بویه هه روژ چه قه چهق و ده مه قالیه کی بگردایه، نینجا چ له سهر مریشکینک یان
 مه رینک یان مندالینک، نه مه یان گرنگ نه بوو، گرنگ نهو بوو بچو وکترین هوکار هه بی،
 تا نهو به شاره زایی خوی تینی بدات و گه وره ی بکات، نینجا به گهرمی به گژی
 به رامبه ره کهی دا بجیت و په لاماری بدات... به پیچه وانه وه، سموی کوری مرؤفینکی زور
 سازگار و ناشتی خواز بوو... لهو به دره وشتیه ی باوکی بیزار ببوو... چهند جار به هو ی
 ناژاوه نانه وه ی باوکی تووشی نه هامه تی ببوو... چهند جار به ناچاری له پشتگیریکردنی
 باوکه شهرخوازه کهی سهری یان قاجی یان دهستی شکابوو... زور هه ولی دا باوکی
 ده ست لهو به دره فتارانه ی به رдат، به لام بی هو ده بوو... هه رچونینک بیت، سمژ به

یه کجاری له و ژیاڼه تالهی بیزاربوو، بویه بریارینکی بن بری دا... نیت له مه وودا همرگیز له سر ناههقی لایه نگری باوکی نه کات و له شهړه کانی به شدار نه بیت... زوری نه خایاند باوکی دهستو یه خهی بنه مالیه کی تری گرت... هویه کesh نهوه بوو، یه کیټک لهو بنه مالیه بۆ خۆی فیکه ی لیده دا، که چی نهو رازی نه بوو فیکه لیبدات... که پتیاڼ گوت: هر کهس نازاده بۆ خۆی فیکه لیبدات، نهو گوتی: نا نا، فیکه ی حرامزاده کان دیاره... نیت پاش ده مه قاله، به گژیه کدیدا چوون و جهنگی کی تر راگه یاندر... جهنگه که پهړه ی سهند، هردوو بنه مالیه که رووبه پرووی یه کتر بوونه وه... سمۆ هر له سهره تاوه ناگای له چۆنیه تی درستبوونی شهړه که و چۆنیه تی پهړه پیدانی بوو... ده یزانی لهو شهړه ش هر باوکی ناههقه، بویه سویندی خوارد، نه گهر باوکی له پیش چاوی بکوژن به شدار نه کات... له گهر مه گهر مه ی شهړه که، سی چوار کهس په لاماری باوکیان دا و به سه ختی برینداریان کرد و خستیان... به وهش وازیان لی نه هیتا، به مست، به دار، به بیټل، به تهوړ، به بهرد، به ههرچییه کهوته دهستیان، دایان له سر و پشتی... باوکه هاوار هاواری بوو، به لام هر کهس، بهش به حالی خۆی دژی هه بوو، بویه کهس به فریای نه چوو... خه ریک بوو له ژیر زهر و زهنگی لیدانه کان گیان بدات... ناله ناله ی بوو... له رزگار کردنی گیانی نانومید بوو... ویستی به یه کجاری چاوه کانی بنوقینتی و خۆی بداته دهست عزرائیل، به لام له پرینکا و له دورره وه چاوی به کورپه جوامیر که ی کهوت، چند ههنگاوټک دور، هر له ژیر سیبهری بنه تووه که ی توخیب گورپه پانی شهړه که، نانیشکی دابووه، زور که متر خه م و بی لایه ن سهیری نهو پینکدادانه خۆیناوییه ده کرد... باوکه قیزاندی و هاواری بۆ برد: (هه ی ناپیاو... خه ریکه باوکت بکوژن... به فریام که وه... کورپه مردم... کورپه دهسته لیتنه نه گهر نا، گهر دنت نازا ناکه م)... وهک بلین، کهړ و کویره، کورپه ته قهی سهری ده هات، نه ههستی پیاوه تی بزوا و نه له شوین خۆی جوولایه وه... باوکه که هیشتا هر دار باران ده کرا و په یتا په یتا هه ناسه کانی زیاتر ده پچران، ناچار بوو په نا بۆ تله که بازی ببات، بهرماوه ی

توانا پهرت و بلاوه کانی جهسته وردکراویه کهی کۆکردهوه، به هه موو هیز و توانایهک، گوری هینایه خۆی و بانگیکی تۆقینهری راگه یاند: (نه کهی سمۆ... نه کهی کوپم... نه کهی نه کهی... کوپه نا، تهننگ به کارمه هینه... ناوی خوا بیته... خه لکینه هاواره سمۆ بگرن... بییگرن، نه گهر نا ده کوژی و زهبری کوژینهر دهووشینهی و مالممان ویران دهکات)... له گهل بیستنی نهو بانگهوازه ترسناکه، ههردوولا تیکرا له شوین خویان وهستان، لایهنی نهیار به چاو ترووکانتیک روویان کرده سمۆ و پیش نهووی نهو ههلهی بۆ برخسیت و کهسیکیان بکوژیت... وهک ره جی شهیتان، به دهست، به دارلاستیک، به بهردهقان، بهرد بارانیان کرد و سمۆی بهسته زمان و ناشتی خوازیان له گهل زهوی دریز کرد و پهکیان خست... بهلام له خۆشبهختی سمۆ، هاوکات نوتومیتلنکی بهقالی له دینه کهیان بوو، نیت یه کسهر لاشه کهیان گه یانده خسته خانی شار و پاش چهند ههفتهیهک باری تهندورستی چاکبووه، بهلام نهو خۆی له کهس و کاری ده دزیتهوه، له خسته خانه که ههلدیت و نهو تا ماوهی شش مانگه، به شاراوهیی بهبی ناگاداری مالهوهی، لهو چایخانهیه کار دهکات، ههر بهو ریگایه شهوه، هاوړیتی له گهل ههژار و جوتیار خۆش ببوو، نهک ههر له په رتووکخانه که، بهلکو زۆر جار له مالهوهش یارمهتیی ده دان، مام مهجید و پله نایشیش زۆر خۆشیان دهووست و ههر که سهردانی مالیانی ده کرد، مام مهجید به گالته بازی خۆی هاواری ده کرد و دهیگوت (سمۆ بگرن)... ههژار مژیککی دریزی له جگاره کهی دا و ماوهیکی زۆر دوو کهلکهی له ناو سیپهلهکه کانی هیشهتهوه، نینجا له گهل بهردانی بهرماوهی نیکوتینه که به نه سپایی گوتی: نهم کارهی منیش هیچ بهرهمه میکی نییه... و ابرام خۆم بکه مه ماموستا زۆر باشتره...! جوتیار پاش گواسته نهووی داشتیکی تر، یهک دوو فووی له جگاره که هه لکیشا و به گالتهوه: تو درجووی زانستی دهروونی و ده توانی لهو بواره کار بکهیت... ههژار به زهرده خه نهیهکی دهستکرده، قوممیککی تری له جگاره کهی دا و به نارهای: نینجا نهم خه لکه میگه لهیه کهی پروایان به زانستی دهروونی هیه؟! ههتیوو نه مانه نهک ههر بو نه خوشی دهروونی،

بگره بۆ چاو و ددان ئیشانیشیان پشت به نوشته ده‌به‌ستن... جوتیار له گه‌ل نه‌و وه‌لامه‌ بیدادیه‌ی، چیرۆکه‌کانی خۆی و نه‌و هاوه‌له‌ پسپۆره‌ی له‌ بوا‌ری ده‌روونزانی هاته‌وه‌ بیر، که نه‌ک هه‌ر ده‌یان جار بگره سه‌دان جار بۆ زانینی ناینده‌یان، هه‌ردووکیان پیکه‌وه‌ ناو له‌پی خۆیان بۆ سارای فالچی ده‌کرده‌وه‌، به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌، فلته‌ری جگاره‌که‌ی له‌ناو ته‌بله‌که‌ پلێشانده‌وه‌، له‌ شویته‌ی خۆی هه‌ستایه‌وه‌ و له‌ گه‌ل به‌جی هیشتنی شویته‌که‌: خۆزگه‌ شیوه‌ی ره‌فتارت له‌ گه‌ل کریانه‌کان نه‌رمتر ده‌بوو، نه‌وسا به‌ره‌مه‌ی په‌رتوو‌کخانه‌مان ده‌بینی و منیشت جار‌جار میوان ده‌کرد... هه‌رچۆنیک بیت، نه‌مشه‌ویش میوانی منی و هه‌ر له‌ سه‌ر رینگاش نه‌جاره‌ش حیسابی چایه‌کانت ده‌ده‌مه‌وه‌ به‌لام با دوا‌جاریت!

له‌ گه‌ل وه‌بیره‌نانه‌وه‌ی دوا گالته‌ و که‌په‌کانی له‌ گه‌ل هه‌ژار، جاروبار خۆنه‌ویسته‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پیشانده‌دا، به‌ دل بیرى نه‌و تاقه‌ هاوه‌له‌ی ده‌کرده‌وه‌، به‌ درێژایی بیست سا‌ل پیکه‌وه‌ ده‌ژیان، نه‌مه‌ یه‌که‌جاریان بوو لیک دابیرین، نه‌وان هه‌ر له‌ یه‌که‌م قۆناغی سه‌ره‌تای خۆتندنیان، له‌ یه‌ک پۆل وه‌ سه‌ر یه‌ک ته‌خته‌دار دانیه‌شتن، که‌ ناویان له‌ په‌یمانگای مامۆستایانیش ده‌رچوو، هه‌ر چه‌نده‌ هه‌ژار ناوی له‌ به‌شی زانستی ده‌روونی ده‌رچوو و نه‌ویش له‌ به‌شی زمانى کوردی، که‌چی له‌ گه‌ل ته‌واوبوونی وانه‌کان، به‌خیرایی له‌ گۆره‌پان و یانه‌ و په‌رتوو‌کخانه‌ی په‌یمانگا‌که‌ ده‌گه‌یه‌شته‌وه‌ یه‌ک، ماوه‌ ماوه‌ له‌ یه‌کدی جار‌س ده‌بوون، که‌چی له‌ یه‌ک دان زیاتر به‌رگه‌ی لیک‌دوو‌ریان نه‌ده‌گرت، هه‌ردووکیان هاوته‌من بوون، به‌ پێچه‌وانه‌ی جوتیار که‌ گه‌نجیکی باریک و ره‌شتاله‌ و درێژ بوو، هه‌ژار کورته‌ بالا‌ و قه‌له‌و و سپیکه‌له‌ بوو، له‌ ته‌مه‌نی پازده‌ سا‌لیدا بوو، که‌ باوکی مرد، پاش سێ سا‌ل دا‌یکی شووی کرده‌وه‌... زۆر دل‌گران بوو، نه‌وه‌ی زیاتر هه‌راسانی کرد، نیه‌شته‌جیبوونی زریاوکی بوو له‌ گه‌لیان... پاش چه‌ند مانگیك، نه‌و زریاوکه‌ به‌ به‌هانه‌ی بێ به‌ره‌مه‌ی په‌رتوو‌کخانه‌که‌ ویستی بیفرۆشیت و کاریکی تری پێ بکات... هه‌ژاریش که‌ نه‌و شویته‌ پیرۆزه‌ی له‌ گه‌ل رو‌حی ناویته‌ ببوو، هه‌ر پارچه‌یه‌کی، شۆین په‌نجه‌ی باوکی پتوه‌ دیار بوو... نیه‌ر که‌ نه‌یه‌شت، هه‌ر رو‌ژه و به‌ به‌هانه‌یه‌ک به‌

روویدا هه‌لده‌شاخی، تا به ته‌واوی لیک دابران و سویندی به ته‌لاق خوارد، تا مردن نه‌هیلیت نه‌و و دایکی یه‌کدی ببینه‌وه، نیستاش پاش چه‌ندین سال، هه‌رچه‌نده خوشک و دوو برای تری له‌و زرباوکه په‌یدا ببوون، که‌چی نه‌و کابرایه دل‌ره‌قه هه‌ر له‌سهر سوینده‌که‌ی پابه‌ندبوو و نه‌یده‌هیتشت لیک نزیك ببینه‌وه و به دیداری یه‌کدی شاد ببینه‌وه.

هیژیکی شاراهه بو نه‌و هاوه‌له‌ی رایده‌کیشایه‌وه، پیری له‌وه ده‌کرده‌وه: نایه ده‌گریت بی نه‌و له‌و که‌ش و هه‌وا نام‌زیه‌دا بژیته؟... پاشان هه‌ر له‌ دلی خوی که‌میک هه‌ستی به دل‌دانه‌وه کرد، که هیتشتی مام مه‌جید و پله نایشیش له‌ گه‌لیدا سه‌فه‌ری نه‌و دتیه ترسناکه بکه‌ن... نییدی نه‌و رۆژه‌ش، جوتیار پاش نه‌وه‌ی لیستی پیداو‌یستی‌ه‌کانی قوتابخانه و ناوی نه‌و قوتابیانه‌ی ناره‌زووی خویندنیان هه‌بوو، خستیه جه‌نتا‌که‌ی و به‌یانی زوو به‌ دهم خه‌وه‌وه به‌ ته‌نیا جتیه شینه‌که‌ی مام مه‌جیدی لیخوری و به‌ره‌و شار به‌ریکه‌وت... له‌ سه‌رخۆ نوتومبیله‌که‌ی لیده‌خوری، نوقمی ناو لیکدانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اته دل‌ته‌زینه‌که‌ی شمو‌ی رابوردووی دیوه‌خانه‌که‌ه ببوو... هه‌رکه‌س، به‌ گویره‌ی ناستی کۆمه‌لایه‌تی، له‌ شوینه‌ گوغجابه‌که‌ی دانیشتبوو... تیکرا به‌ وردی گوی له‌ وته به‌ نرخه‌کانی ناغایان ده‌گرت... پله‌و پایه‌ی هه‌ر یه‌کتیکان له‌ دووروزیکسی شوینی دانیشته‌که‌ی بو ناغا به‌دی ده‌گریت و هه‌لده‌سه‌نگین‌پیت... نافه‌رین بو نه‌و که‌سه‌ی بتوانیت به‌ گالته‌یه‌ک، قسه‌یه‌کی خوش، به‌سه‌ره‌اتیک، چیرۆکیک، یان به‌ گیرانه‌وه‌ی هه‌ر رووداو‌یکسی سه‌یر، لیها‌توویی خوی به‌سه‌لمینن و سه‌رنجی ناغا بو خوی راکیشیت و بزه‌یه‌ک بخاته سه‌ر لیوانی... ره‌زامه‌ندی ناغا، گه‌وره‌ترین پادا‌شته بو هه‌ر که‌سیک هه‌ول‌بدات خوی له‌ زه‌بروزه‌نگی داروده‌سته در‌دانه‌که‌ی بیاریزی، به‌لام نه‌و شه‌و پیچه‌وانه‌ی شه‌وانی رابوردوو، سه‌ره‌رای نه‌و هه‌موو هه‌ول‌انه‌ی بو دل‌خوشکردنی ده‌دران، که‌چی هه‌ر توپه‌ و دل‌گیر دیاربوو. له‌وانه‌یه مه‌سه‌له‌ی نامیری بلندگو‌یه‌که‌ی مزگه‌وت هۆکاری ناره‌حه‌تیه‌که‌ی بیت، له‌وانه‌یه‌ش سستی په‌راندنه‌که‌ی نه‌و به‌یانیه‌ی هۆی دل‌ته‌نگیه‌که‌ی بیت، که‌ نه‌یتوانی پر به‌دل کاره‌که‌ی نه‌جام بدات و جۆشی سه‌زواره‌زه‌که‌ی ناخی وه‌ک

پښوېست دامرکښتتهوه، له وانه يه ش دانېشتني مېوانه ناوېستراوه کاني شاري له
 سهرووي ديوه خانه که و بې ده ستپېشخهري نهو، کارېگهري خوې هې، چونکه سه ره پاي
 نهوې هر له بنه پرتدا هه زې له چاره ي ماموستانيان نه بوو، ناکرېتېش که س بې
 ره زامه ندي نهو خوې هه لسه نگېنې و به ناره زووي خوې شوېني هه سانه وې له ديوه خان
 ده ستنيشان بکات، هر چنده نهوان به ياوهري مه لاي دتېه که هاتېونه سهرداني و هر
 وهک باوه ش، وهک ريزلېنانيک بې ميراتگري پېغه مېهران، له هه مو کوچک و ديوه خانېک،
 مه لا هه مېشه له سه ره وه، شان به شان ناغا داده نېشېت، که چي مه لا سالح نهو ريزه ي
 لې نه ده گېرا، زور جار وهک که سيکې گالته چي، ناغا و پياوه کاني گالته يان پې ده کرد و
 شهويان پې راده بوارد، له مانگي ره مه زاني رابردوو، چهند جاريک پېش ناوېووني خوړ،
 مه لا ناچارېو له سهر فهرماني ناغا بانگېدات، خه لکه که ش کاتيک به بولنه بول
 ناره زايي خويان دهرده پې، پتي ده گوتن بخون و نوبالتان له ملي ناغا، نهک هر نه ونده،
 بگره جاريکيان به شايه تي عه ولا و خولامېکي تر، مه لايان ناچار کرد له بيست و
 هه شتي مانگدا که باري جه رني ره مه زان هه لدات... نېر مه لا سالح به پېچه وانه ي
 زاناياني ناي، بوي نه بوو بې خواستي ناغا لهو شوېنه دانېشېت، به لام نهو شه وه له
 شهرمي جوتيار و مام مه جېد نه وهک تانه ي بې ريزي لې بدن، له شوېنه سروشتيېه که ي
 دانېشتېو، هر که نهو هه له ي بې روخسا، له شوېن خوې به روو خساريک که ترس و
 نېگه رانيي پتوه ديار بو، سه يريکي جوتيار کرد و هه ناسه يه کي قوولي هه لکيتشا و:
 هر هاتي؟! مه لا سالح، کابرايه کي ره شتالې قه لافه ت درېژ بوو، به پېچه وانه ي
 زاناياني ناي، نهو زور هه زې له خو شووشتن نه بوو، بگره له وانه يه هه فته ي جاريک
 زياتر خوې نه ده شووشت، نهوېش به بونه ي پېشکه شکردني وتاري هه يني و له ژير ته نگ
 پتېه لچېني هه وسره که ي، زور جار له بژگه نيا که پرووي هه لده هينا، بويه تېکراي
 نووېژکه راني نهو دتېه، زور جار ده ستيان لهو خيره به رده دا، گوايه نووېژي پاش نېمام
 خيري زياتره، کاتيک لهو دتېه نېشته چي بوو، له ته مه ني سي ساليي دابوو، نهو ه يان

گوندی هه‌شته‌می بوو، که بوی بگوازیته‌وه، ته‌ن‌ها له‌و گونده‌ نه‌بیت، که ناغا سووربوو له‌ سەر مانه‌وه‌ی، نه‌گینا له‌ هیچ گوندیک زیاتر له‌ شه‌ش مانگ نه‌ماوه‌ته‌وه، چونکه سەر‌ه‌رای قسه‌ی حه‌له‌ق و مه‌له‌ق و پیس و په‌لۆسی، هەر که نه‌و هه‌واله‌ ناباوه ده‌گه‌یشته‌ خه‌لکی دێیه‌کان گوایه مه‌لا ژنه‌که‌ی ره‌فاندووه، ته‌نگیان پی هه‌لده‌چنی و تووشی ده‌ربه‌ده‌ری و ناواره‌ییان ده‌کرده‌وه... له‌ راستیدا هەر چه‌نده مه‌لا سالح هەر دوازه عیلمه‌که‌یشی ته‌واو نه‌کردبوو و نیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رنه‌گرتبوو، به‌لام له‌ بواری فیه‌قه و شه‌ریعه‌ته‌وه زانیارییه‌کی باشی هه‌بوو، ته‌ن‌ها ناغا و پیاوه‌کانی به‌و مه‌سه‌له‌یه‌یان ده‌زانی، بۆیه ناغا بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی پشتگیری له‌ مانه‌وه‌ی ده‌کرد، نه‌ویش له‌ به‌رامبه‌ردا بۆ پاراستنی په‌نه‌انه‌ی نه‌و خاله‌ لاوازه‌ی، زۆر جار بۆ دلدا‌نه‌وه و رازی‌کردنی ناغا خۆی له‌ رێسا شه‌رعیه‌یه‌کانی لاده‌دا و به‌ ویستی ناغا فتوای ده‌رده‌کرد... نه‌ک هەر نه‌وه‌نده، بگره‌ خولامه‌کانی ناغاش شه‌رمیان لی نه‌ده‌کرد ونه‌گر که‌سیکی دێیه‌که ناماده نه‌بوایه، وه‌ک قه‌شه‌ریک گالته‌یان پێده‌کرد... هەر چه‌نده مه‌لا جاروبار هه‌ولتی ده‌دا سه‌نگی که‌سایه‌تی خۆی بپاریزیت و ناچاریان بکات تا ریزی لی بگرن، که‌چی نه‌و پیچ و په‌نایه‌ی له‌ گه‌ل نه‌و چه‌قاوه‌سووانه‌ سه‌ری نه‌ده‌گرت... جاریکیان به‌ ناماده‌بوونی ناغا، مه‌لا رووی کرده‌ عه‌ولا و پیتی گوت: عه‌ولا ئیستاش هەر نوویژ ناکه‌یت... نه‌ویش گوتی: نه‌ی نه‌وه نه‌بوو پێش چه‌ند روژیک له‌ پشته‌وه‌ت سه‌رمه‌قولا نیکم دا، مه‌لاش به‌ پێکه‌نینه‌وه گوتی: نه‌گر هه‌له نه‌م نه‌و نوویژه‌ت له‌ ناچاری و له‌ شه‌رمی ناغا بوو... عه‌ولاش به‌ پرووتالی وه‌لامی دایه‌وه و گوتی: مه‌لا نیوه‌ش نه‌وه‌نده رووی خه‌لک مه‌شکینن... ناخ خولامه‌کان که‌ی نوویژیان له‌ سه‌ره‌؟... نیتر بۆ غمونه، نه‌وه‌تا عه‌ولا، هەر چه‌نده گه‌وره‌ترین باورپیکراوی ناغاشه، بگره‌ هه‌میشه ناماده‌شه بۆ به‌ده‌سته‌یتانی ره‌زامه‌ندی ناغا و به‌جیه‌یتانی فه‌رمانه‌کانی، هه‌مرو یاسا و شه‌ریعه‌ته‌ پیرۆزه‌کانی ناسمانیش پێشیل بکات، که‌چی سەر‌ه‌رای نه‌وه‌ش، هەر له‌ به‌ر ده‌رگا که وه‌ک سه‌گیک وه‌ستاوه و چاوه‌ڕێی فه‌رمانه‌کانی ناغا بوو که له‌ پریکا: عه‌ولا کوا عه‌زو؟...

له گهل بیستنی دهنگی ناغا، بئی دهنگی سهرانسهر دیوه خانه کهی داگرت، زهنگی مهترسی لیدرا، نهوان چاک شاره زای مهغزای نهم جوره پرسیارانن، به چه په ساوییه وه ده میان داپچراو و چاوایان برییه ده می عهولا: نامادهیه قوربان... بانگی بکه... هر وه چۆن گورگینکی برسی په لاماری بهر خیک بدات، نهوه تو عهولا به گرمی له شوین خوی راهیری و په لاماری نهو جهسته لاوازه ی دا، که تنها کومه له نیسقانیک بوو و به چه رمینکی وشک پوشرابوو... هر له نیواره ی نهو زستانه سارد و سرهش له بن هه یوانی دیوه خانه که راگیرابوو، زور به توند و تیزی یه خه ی گرت و په لکیشتی ناوهندی دیوه خانه کهی کرد و بهرام بهر ناغای راگرت... ناغاش ماوه یه که به سووکی له سهر و سیما زهره ده لگه پراوه کهی وردبوه و له سهرخو: هه تیو دوتینی له کوئی بووی؟... عهزو که یه کیک بوو له شوانه کانی ناغا، به رووخساریکی توقینراو، له ژیر کاریگری نیش و نازاره سهخته کانی شوین په غه ی لیدانی خولامه کان دهینالاند، لهو ده می که بیدهنگی سهرانسهر دیوه خانه کهی داگرتبوو، کوته کوتی دلی نهو بهسته زمانه له دووره وه ده بیسترا، به نهستم توانی لیوه کانی ببزویتنی: قوربان دوتینی له ژیر سهختی ژانی ددانه کانم، له هوش خوّم چووم و... ترس و له رزی نهو بهسته زمانه، زیاتر ناغای هاندا، تاکو له ریگای نهو بیکه سهوه، بهرام بهر میوانه تازه کان، زهبروزهنگی دهسه لاتکه ی بهسه لمینیت، وه که ته قینه وه ی بومبایه که له کهش و هه وایه کی نارام، ناغا تا له توانای دابوو، قیزاندی و سهرجه دانیشتوانی راجله کاند: سهگی سه گباب، نه مهیان چ ناین و نۆینیت؟ به نه گهری ددان نیشان و بئی ناگاداری نیمه میگه له کهت جی بهیلی و هات و چووی شار بکهیت !! به خوی ناغایه تیمان کرد !!! کرمانجی نهم زه مانه بو ده رهینسانی ددانیک رووبکه نه شار و دوختوره کان !!!... هر که ناغا که میک بئی دهنگ بوو، تیکرای هه ناسه کان پچران، کهس نه ما پی له مهرگی خوی بنیت و له شوین خوی ببزویت، ناغا هه ناسه یه کی قولتری هه لکیتشاو: عهولا، بابزانین هیچ ددانیکی ده رهینساوه؟!... پیش نهوه ی عهولا په لاماری بداته وه و به په غه ره شه کانی لیوه وشک و زهرده کانی هه لدریت و

له ددانه رزیه کانی بنوړت که ژماره ی سر و بنیان له ژماره ی په نجه کانی همدوو دهست تینه ده پړین، عه زو که نه وکاته دهنگی لیدانی دلای بهرز و خیراتر ده بیسترا و خه ریک بوو له خو ی بجیت، به چاوتروو کانتیک خو ی خسته سر نه ژنووکانی و به روا له تی پارانه وه رووی له ناغا کرد و: گه وړه له بهر کولای پوه کاتم، دوختور ته نها دهرمانی بو نووسیم ... وهک بلین نه ینیه گه وړه که ی گه ردوونی ناشکرا کردیت، ناغا له گه ل بیستنی نه و قسه یه، پیکه نینیک ی شیتانه ی بهر دا، به له خوبایی، بو نه م لاو نه و لای دیوه خانه که ناوړی دایه وه و له دم و چاوی یه که یه که ی دانیشثووان وردبووه: بزانن چه وساندوویانه وه، پاره که یان لیتی سهندووه و ددانه که شیان دهر نه هیتاوه، هه تیوو نیمه مه گهر له بهر ژه وندی نیوه نه بی، بوچی شارتان لی قه دهغه ده که یین؟ کاکه خه لکی شار زور بی ویردانن !! ههر که زانیان خه لکی لادین، به ناسانی هه لتان ده خه له تینن، ره غی سالانه تان لی قووت ددهن، گیرفانه کانتان داده مالتن، نه گهر نا، وهک پیران ده لیتن ددان که نیشا، چاره که ی ههر دهر هیتانه، وانییه عه ولا؟ ... نه م دوا گوته ی ناغا له چفره یه ک ده چوو، چونکه له گه ل درکاندنی، عه ولا ده سته جی په لاماری نه و به سته زمانه ی دایه وه، پلاسیکی ژه نگداری له پاغه لی دهر هیتا، وهک پشکینینی دم و ددانه کانی ناژهل، که میک له ددانه ژانداره که ی وردبووه، نینجا به چاوتروو کانتیک نه شته رگه ریه کی نه بجام دا و ددانه که ی خسته ناو له پی و: بگره ددانه که ت، که میک ناوه خو ی له ناو ده مت وهرده و ماوه یه ک خو ت له ساردی بیاریزه ...

وا دیاربوو، هه لچوونه که ی ناغا که میک به و به زمه داهاته وه، به گهر می پیکه نی، قوربه سهر نه و که سه ش له سهر ناوازی نه و پیکه نینه ش سه ما نه کات و پینه که نیت، مال ویرایش بو ههر که میک پیکه نینه که ی له پیکه نینی نه و بهر تر یان دریزتر بکات، نه و کات ههر ناغا خو ی ده زانیت چیی به سهر دینیت، ناغا له گه ل پیکه نینه تر سناکه که ی جار و بار به لاچاویتک سهر یکی میوانه تازه کانی ده کرد و سمیله بوره که ی بو همدوولا باده دا، ههر که پیکه نینه که یشی ته و او بوو، به خنده یه کی ده ستر کرده: بزانه عه ولا

حاجی همزه بئ پرسی ناغا سه فەری شاری کردبوو و کەشیش نەبوو لە ترسی خوارزا و
 برازاکانی تەنگی پێهەلچنیت، هەر نەویش بوو پێش مانگیك بە هاندانیکى نەینى مەلا
 بۆ کردنەوێ قوتابخانەى دێیه کەیان سەردانی بەرپۆهەرایەتی پەرورەدەى کرد و
 رەزامەندى وەرگرت و خەلکەکەى بۆ قوتابخانە هاندا، زۆرجار بە نووسینی راپۆرتى
 نەینى، ناغا هەولێ دەدا، قەناعەت بە بەرپرسیانى دام و دەزگای هەوالگری بێنیت گوايه
 نەو بنەمالەیه دژى دەولەت جوولە دەکەن، کەچی لە بەر نەبوونی بەلگە و زۆرى ژمارەى
 کەس و کارانى، دەستکاری نەدەکران، نیت وەک دەستپێکێک بۆ هەلدانەوێ لاپەرەى
 ژيانیکى گەشتەر، حاجی همزه نەو هەنگاوێ هاوێشت و بەگەرمى پێشوازی لە جوتیار
 و بنەمالەى کرد و خانووى نەو کۆرە جوانەمەرگەشى پێهەخشین کە پێش چەندین سال
 بە رووداویکی نادیار گیانی لە دەستدا، هەرودەها لە سەر قسەى مام مەجید، درۆش
 شتوازیکیتری سەرەکی بوو کە ناغا هەمیشە بۆ قایمکردنى پلەوپایە و خۆزڵکردن پششى
 بئ دەبەست، مام مەجید و مەلا سەلح جاروبار لە کاتى خواردنەوێ بۆ خۆشکردنى
 دانێشتنەکەیان هەندى لە درۆکانى ناغایان بۆ جوتیار ناشکرا دەکرد، خۆشترینیان
 نەوەبوو، هەركاتیک بە هۆى دانێشتن و هاووچوونى لە گەل فەرمانبەرانى میرى
 بیزانیایە یەکیکیان بەم زووانە دەگواسترتەوێ شونیتى تر، یان بە هەر هۆیک لە
 کارەکەى لادەدریت، نەو دەستبەجئ بە شارەزایی خۆى سوودی لەو زانیارییه وەرەگرت
 و لە نایابترین شوتن و کاتدا، پاش نەوێ یەکیك لە خولامەکانى نەو زەمینەیهى بۆ
 خۆش دەکرد و بە خرابى باسى نەو فەرمانبەرەى دەکرد، تا نەویش بە هەلچوونەوێ بلیت:
 من کورێ نەو باوکەم نەم نەگەر هێشتم نەو سەگبابە چیتەر لەو شونەى بێنیتەوێ، لە
 گەل بیرهاتنەوێ نەو قسەیه، جوتیار خۆنەویستە پێکەنینیکنى نەرمى بەردا، بەلام هەر
 کە نەو دیمەنە شاخاوییه کەوتەوێ پێش چاوى کە دەبوايه مىلى هەوراز و و نشیویى
 بگرتایە، پێکەنینەکە لە ناخیدا پچرا، قسەکەى مام مەجیدى هاوێهەبیر، کە یەکەم رۆژ
 لە کاتى هاتنیان بۆ نەو دێیه، هەر کە گەیشتنە هەمان نەو شونە گوتی: ورجى نەوێندە

زه به لاج له بهر زایی نهم شاخانه ههن، جارویار کهوری نه وتو گه وره بهر ده ده نه وه، نه گهر
 یه کیتکیان به جیبه که مان بکه ویت، له م بهر زاییه سهروژیری خواره وه مان ده کات، هر
 چو نیک بیت، هیدی هیدی له بهر زاییه که نریکبو وه و له گه ل گرانکردنی گتیری
 جیبه که ی بهره وه وراز ی که و ته ری، له ناوه ندی بهر زایی ناوچه شاخوویه که، روو به پرووی
 کو مینک تاشه بهرد هات، که جاده ته سکه که یان بری بوو، ناچار نو تومبیله که ی وه ستاند،
 له جامه کانی چه پ و راست، به تر سه وه ته ماشایه کی ده و رو به ری ریگا که ی کرد،
 شو نینکی چلکن و در، که ته سکی ریگا که ی نالوز تر کرد بو وه، ... تر سینی گه وره له دلی
 نیشته، ماوه یه کیری له گه رانه وه کرده وه، ته ماشایه کی پشته وه ی کرد، له بهر ته سکی
 ریگا که، که له هه ندی پارچه ی دا، هه ردوو تایه کانی لای نه فر، به ناسته م لیواری
 بهر زاییه که یان بهر ده دا، بواری سو و رانه وه ی نه بوو، نشیویه که ش یه کجار رک و دژوار
 بوو، نه ده کرا بو پشته وه نو تومبیله که لیخو ریت، ناچار بوو به دو ودلی له نو تومبیله که ی
 دابه زی، نه و پالنه وانه ی به در یژایی ژیا نی به یه ک چاو مان و نه مانی هه لده سه نگاندن،
 نه و ساته له تر سی هه بوونی ورچ، خه ریک بوو له خوی بجیت، شو نینکی چو ل و هؤ ل و
 مه تر سیدار، له لایه ک هاشه ی هه وایه کی سارد لق و گه لای دره خته کانی پیکداده خشانده،
 له لایه کی تر، جریوه جریوی په له و ران وخشپه خشپی گیانله بهرانی کتوی، که ش و
 هه وایه کی دلتو قینه ری دروست کرد بوو، هر که پیتی خسته سه ر زه وی، موو چر کیتی
 تر سناک له بنی پیته وه ی سه رانه سه ر جهسته ی داگرت و له ته و قه ی سه ری ده رچوو، به
 په له په ل بازیدایه وه ناو جیبه که و ده رگا که ی داخسته وه، قسه ی په ل نایشی بیر هاته وه،
 که هر نه و به یانییه، به پارانه وه پتی گوت: کو ر م به ته نها ملی نه و ریگا تر سناکه
 مه گره بهر و که سیتی تریش بکه ها و ریت... خو له راستیدا پیش نه وه ی له دتیه که
 ناو ابیت زو ر چاوی گتیرا به لکو که سینی کاروانی ده سته که ویت، به لام پاش رو و دا وه که ی
 شه وی رابوردوو، مه حال بوو پالنه وانی که هه بیت، نه گهر سه ره مه رگی شی بیت، له و رو ژانه
 نه ک هر سه فره ی شاریکات، بگره نه ده بوایه تا هه لچونه وه که ی ناغا نه نیشیته وه، پی

له مهرگی خۆی بنیت و داوای مۆلّه تی چوونه شاریش بکات، نه گهر نا، خۆ نهو
ناهاده بوو، نهک ههر بێ بهرامبهر دهیبرد و دهیهتیاوه، بگره خواردنه کهیشی بۆ دابین
ده کرد، ههلبهت نه دهه کرا، مام مهجیدیش پله نایش بهتهنها له مالهوه بهجیبتیت،
پاشان بۆ نهوهی کاری بنیاتنا نهوهی قوتا بجانکه، به رێک و پێکی بهریوه بجیت، دهبوایه
نهو و حاجی هه مزه، وهک دوو شارهزا له دیار سهری پاله کان بووه ستابان.

ههر چۆنیک بیت، نهوه تا نهو ههنگاوه نا نهقلانییهی هاویشته و دهبیت
چاره پێگایهک بۆ نهو گرفته دژواره بدۆزیتسهوه، ململانییهکی توند و تیژ له نیتوان
ههستهکانی ترس و شهرمیدا داگیرسا، پاش ماوهیهکی تری بیرکردنهوه، لهو تهنگاویه
بێ چارهیهی، دهستی بۆ بن کوشنه که برد و نهو پارچه شیشهی دههینا، که مام مهجید
بۆ کاتی تهنگانه بهردهوام لهو شوێنه ههله دهگرت، گۆری هینایهوه بهر خۆی و جاریکی
تر به دوودلسی ده رگاکهی کردهوه و دابهزی، یه کههجار ههولیدا بێ
ناوردانهوه، له تاشه بهرده کان نزیک بیتمهوه و وه لایان نیت، به لām ههستیکی نامۆ ناچاری
کرد ناو پێکی تر له دهو روبه ری بداتهوه، بهه راپایی شیشه کهی خسته بن ملی و له
یه کیکیان داهاتهوه، که ناوهندی رینگاکهی گرتبوو، ههولیدا به ههردوو دهست لای بدات
و رینگاکه بکاتهوه، به لām یان به هۆی قورسایی سهنگه کهی بوو، یان له ترسان دهست و
پێی له جووله کهوتبوون، نیمچه کهوره که له شوین خۆی نه بزوا، ویستی بگه پیتسهوه ناو
جیبه که، به لām کتوو پر له گهله بیستنی دهنگیکی مهترسیدار له شوین خۆی چهقی و
ناو ری دایهوه، دوو چه کداری نااشنا و به دچاره، که دیاربوو خۆیان له ناو دارستانه
چرگنه کهی سهرووی رینگاکه دانووساندبوو، له پریکا به دیار کهوتن و به چاو تروکانیک
خۆیان خشانده خوارهوه و گهیشته سهه چهقی رینگاکه و بهرامبهری وهستان، یه کیکیان
کورت به لایه کی بێ تووک و نهویریان زرته زه لām، بهروو گرژی به رهو پیری هاتن، پیش
نهوهی قسه بکهن، له رواله تیان دیار بوو که کهسانیک شهربانین، به لām نهو به ناچاری،
ههر که لیتی نزیک بوونهوه، بهروو گهشییه کی دهست کرده:

- باش بوو هاتن.

-

- من ماموستا....

- پټويست ناکات خوتمان پي بناسيتي، نيټه باش ده تناسين.

له گهل نهو قسه يه، که وهک هه وره تريشقه يهک کورته بالا که به شيوه يه کی بيټا بروويی به روويدا قيژانی، هه ردوکیان به يه که وه به توندی چه که کانیان سوار کرد و:

- شایه تمان بهينه !

له ترسان ، نهو ندهی نه ما دلې به يه کجاری بوه ستيت و نرخي گولله کانیان بو پاشه که وتکات، رهنگ زه ردی رووخساری داپوشي، به دهنگيکی پچراو هاواری کرد:

- په له مه کهن... نيټه هه له ن... من هيچ ناريشه يه کم له گهل....

پيړانه گه يشت قسه کانی ته واو بکات، له پريکا، له گهل ته قاندي دوو گولله، هه هر هموويان به زريک و هوړپوه کهوتنه سه ر جاده به رده لانه که، نهک هه دهنگي مرؤش، بگره پاش خشيټي فرينه به کومه لي بالنده کان و چاره شارکيټي درنده کان، هه هر که دهنگدانه وهی ته قه کان به ناو چيکاګان تيټپري، بيټه دهنگي که ره ها سه رانسه ر دارستانه کهی داګرت و جروجانه وه رانيس دهنگيان لي برا، پاشان له گهل قاقای پتيکه نينيکی شيټانه، جوتيار، که مينک هاته وه هوتش خوی، له سه ره تادا وای بو چوو، که نهو ه شيان ته نها خمونيټکه لهو ره شه خه ونانه ی ماوه له نووستندا رايده په پرينيټ، به لام هه ر که به دهروونيکی شکاوی و جهسته يه کی شه که ت سه يريکی نه م لاو نهو لای کرد، له جياتی ناميزه گهر مه کهی پله نايش، خوی له نيوان ته ر مه خويټاوييه کانی هه ردو چه کداره که بينيوه، هه ر گولله يهک ناوه ندي ناوچه وانی يه کيټکيانی گرتبوو، به گوی زرنگانه وه له شويټن خوی راپه پری و ليټيان دوور که و ته وه، به شپرزه يی خه ريک بوو به ره و ناو جيتبه کهی باز داته وه، به لام هه ر که کابرايه کی ده ماخ کردو له ناو عاره بانه ی جيتبه که بازی دايه خواره وه و سه روسيمای خوی ناشکرا کرد، نهو له شويټن خوی مات و مه لول بووه.

عدولا که ده مانچه یه کی به دهسته وه بو، به که مترخه می له تهرمه کان نزیک بۆوه،
ماوه یه که له دیار سهریان چه مایه وه، له شوینی لیدانه کان وردبۆوه، به داخگرتوویی
سهیریکی ناچاوانی کورته بالاکی کرد، که گولله که به نهستم بۆ سهره وه ی نیوان
ههردووچاوانی هه لکشابوو، پڕ به ده می تفتیکی له دهم و چاوی کرد و به تورپیی:

- ده مزانی نهم گرگنه چلکنه به کوشتنیشی هه ناره حه تم ده کات، سه گی
سه گباب، نه گهر بالاکی که میک دریتزر بووایه، نیشانه که م ده قاده ق ده هیئا!!

نه وه ی گوت و هه که له مردنیان دلتیابوو، یه که دوو فووی له لوله ی ده مانچه که ی
کرد و به شاره زایی گهراندیه وه ی بهر پشتوینی، به که مترخه می به ره و تاشه به رده کان
ههنگای نا و هه به رپۆه و بی ناوردانه وه وه که سوو کایه تی پیکردنیک:

- من ته نه ها دوو گولله م وه شانده، که چی تۆش له گه لیان که وتی؟

له گه ل نه و قسه یه، جوتیار به ترس و له رزه وه، سهرتاپای جهسته ی پشکنی، هه که
له سه لامه تی لاشه ی دلتیابوو، به رووخساریکی زه رده هه لگه راو و به نیمچه چه واشه یی:

- نه مانه کی بوون؟! ... نه و گوللانه هیچیان نه یگرتم؟! ... نه ی تۆ چۆن گه یشتیه

نییه؟!

عدولا وه لامی نه دایه وه، به رده وام بوو له سه ر لادانی پارچه که وه ره کان و کردنه وه ی
رینگاکه، جوتیار به شه رمه زاری رووی له عدولا گۆزی، له تهرمه کان نزیک بۆوه، پارچه
تفه نگیتی هه لگرت، پاش ماوه یه که بیده نگی و بیر کردنه وه، رووی تفه نگه که ی کرده
عدولا و:

- وام زانی نه وان ته قه یان لیکردم !

هه که عدولا بۆ وه لامدانه وه، ناوړتی لی دایه وه، به حه په ساوی:

- ناگاداریه، تفه نگه که سواره و گولله ی له به ره !!

ماوه یه که سیهری له ناچاوانی گرت و په نجی له سه ره په لپیتکه ی تفه نگه که
هه لته گرت، له ژیر کاریگه ری رووداوه که به یه کجاری شه رزه ببوو، له و کاته ی عدولا

به سهرسامی، بهرامبهری وه ستابوو و خۆی نه ده بزواند، نهو ههر جار رووی تهنهنگه که ی بۆ شوتینیکی تری جهسته زه به لاهه که ی ده گواستهوه، جار به جار نیشانه ی له نیوان ههر دوو چاوه تیژه کانی ده گرت، جار جاریش لوله ی تهنهنگه که ی بۆ سهر دلّه رهق و بۆ به زه بیه که ی شوپرده کرده وه، هه ندی جاریش به شهرمه وه، سیره ی له ناوه ندی دامانه بۆگه نه که ی ده گرتوه، نیت بهو شتیه یه، ماوه یه که رایده گرت و پاشان بۆ شوتینیکی تری ده یگوازه وه، ماوه یه که ی زۆری خایاند، په نجه ی سهر په له پیتکه که نه بزوا، هه ستیکی شاراهه نهیده هیشته په نجه ی بگوشیت، چاوانی پر فرمیسک بوونه وه، زۆر هه ولّی دا گورینک به نیتته بهر خۆی و په نجه که ی داگرت، به لام دیسان هه مان هیژه شاراهه که زالبووه، ههر دوو دهسته کانی له رزین، چه که که کهوته خواره وه، عه ولّاش که تا نهو کاته، به دلّراوه کۆ له شوتین خۆی چه قیبوو، هه ناسه یه که ی گهرمی هه لکینشا، نهو که جوتیار ژیوان بیتته وه، خیرا په لاماری تهنهنگه کانی دا و له گه لّ زه خیره کانی هه لگرتنه وه، به لیزانین هه مووی له ناو ههر دوو پشتینی کوژراوه کانی پیتچانه وه و ناودیوی ناو عاره بانه ی جیبه که ی کردن و نینجا گه رایه وه لای لاشه ی کوژراوه کان و به پیکه نینیکی شیتانه ههر به پۆ ههر دوو کیانی به رهو لیواری به رزاییه که گلۆر کرد و به رهو خواره وه ی فریدان، پاشان به نهرم و نیانی رووی کرده وه جوتیار و:

- خیرا که مامۆستا، با لیره بچین.

وه که گیانله بهرینک تازه له جیهانی مردووه کان گه پابیتته وه، جوتیار رووخساری به یه که جاری به زهردی هه لگه پایوو، به چه په ساوی سواری جیبه که ی بووه و به به خیرایی لیخیخوری، عه ولّاش که ههر چه نه ده هیشته له ژیر کاریه گهری نهو هه لوسته سهیره چه په ساوی بوو، به لام ههر که له سهر لیواری نهو به رزاییه ترسناکه، سهری خۆی له جامه که ی تهنیشته برده دهر و ته ماشایه که ی سهرنشپوه ترسناکه که ی خواره وه ی کرد، ترسینکی گه وره ی لیتیشته و به دهنگینکی بهرز:

- له سهر خۆبه، هیچ مه ترسییه که له نارادا نه ما.

پیش نه‌وی ناوچه شاخاوییه که به جیبیلن، له سەر داواى عه‌ولا له ته‌نیشته هه‌ورازییه‌کی سه‌خت راوه‌ستان، عه‌ولا به‌خێرایى تهنه‌نگه‌کانى هێنايه خوار، نه‌ختیک به‌ شاخه‌ دڕ و چلکهنه‌ که هه‌لکشا و له جاده‌ که دوورکه‌وته‌وه، پاش ماوه‌یه‌ک به‌ده‌ست به‌تالى و به‌ هه‌ناسه‌سواری گه‌راپه‌وه‌ ناو جیبه‌ که، جوتیار تا نه‌و کاته‌ش هه‌ر نوقمى ناو لیکنده‌وه سهرسورمانه‌کانى بوو، له‌ نێوان خه‌ون و راستیدا واقى و وړمابوو، تا نه‌و کاته‌ش نه‌یده‌توانى وینای نه‌و هه‌لوێسته‌ چاوپرواننه‌کراوه‌ بکات، هه‌ر که‌ گه‌یشته‌ جاده‌ قه‌ره‌که‌ و ئوتومبیلی تری بینى و روویان که‌وته‌ شار، بێ ناو‌ردانه‌وه‌ و له‌سه‌رخۆ:

- هیچ تینه‌گه‌یشتم، نه‌م دوو چه‌ته‌یه‌ چى بوون؟! پاشان تۆ چۆن په‌یدابووی؟
وا دیار بوو، عه‌ولا چاوپروانى نه‌و پرسیاره‌ی ده‌کرد و وه‌لامه‌که‌ی ناماده‌ کردبوو، نه‌وه‌ک زه‌نگی بێده‌نگیه‌ که‌ لیبدریتمه‌وه، خێرا:

- بۆسه‌ی ناغا بوو بۆ له‌ ناو‌بردنت، به‌لام شانست هه‌بوو که‌ منیش شه‌وى رابوردوو، فه‌رمانى کوشتم ده‌رچوو، ناچار خۆم له‌ ناو عاره‌بانەى جیبه‌ که‌ت هه‌شاردا.
نه‌و شه‌و پاش چۆلبوونى دیوه‌خان، عه‌ولا له‌ خوشیا خه‌و نه‌یتوانیوو پیلوکانى دابه‌زێنى و چاوانى داپۆشیت، هه‌رجاریک بۆ سهر ته‌نیشتیکی خۆی ده‌گه‌وزاند و چاوه‌کانى ده‌نووقاند، ده‌یویست نوقمى ناو خه‌ونه‌ خوشه‌کانى بییت، به‌لام دالغه‌ بێ سه‌روبه‌ره‌کانى قووتیان ده‌دا، یه‌که‌مجارى بوو، به‌ فه‌رمانى ناغا به‌رده‌رگا که‌ به‌جیبیلێت، وه‌ک که‌سیکی ماقوول و خانه‌دان مامه‌له‌ی له‌ گه‌ل بکریت و له‌ سه‌رووی دیوه‌خانه‌ که‌ دابنیشینریت، نه‌و جوژه‌ مامه‌له‌یه‌، دانپێدانانیک بوو، نه‌وى له‌ پیش چاوی دو‌ست و نه‌یاران گه‌وره‌تر کرد، هه‌ر چه‌نده‌ نه‌و هه‌نگاوه‌ رالیینراوه‌ به‌ بۆچوونى نه‌و رن‌گدانه‌ویه‌کی راسته‌قینه‌ی توانا و لیها‌تووی نه‌و بوون، ده‌بوايه‌ زۆر له‌ میژان به‌هاوێژتراه و ریز له‌ خزمه‌ته‌ بێ سنووره‌کانى بگرتراه، به‌لام هه‌ر قه‌یناکه‌، خۆو له‌ شوێن و کاتیکی نه‌ووتوش راگه‌یاندرای، که‌ هه‌موو که‌م و کورتیه‌کانى قه‌ره‌بوو کرده‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک راگه‌یاندرای که‌ ده‌ماره‌کانى له‌ خۆبایی به‌یه‌کجاری پرت‌ر و گه‌وره‌تر بکات،

نيتړ نهو شهو له خوښيا خهوى زړابوو، ناچار له شوين خوى ههستاينهوه، له گهل دوو
 بتلى شهربابى ناغا، چوارمشقى بهرامبهر سږپاکه دانېشتهوه و به يک ناگر هم سږپاکه
 و هم جگاريهکى داگيرساند و کهوته خوډوواندن: هى هى، بهخوای کهرى عهولا، هى
 هى، نهو هتا بږ يک چاو تروکان له ريزى پياوان دانېشتى، کهچى وه که نه ديتکه له
 خوښيا خهوت لى زړا، چندين ساله لم ژوره پان و بهرينه، بهته نيابى، بېکس وکار،
 بى ژن و مال دهژيت، شهو و روژ، وه که سگ له بهر نه دهرگايه وه ستاويت و چاوه رتې
 فهرمانتکى تر ده کهيت، ههرگيز بيرت له خو نه کردهوه، ناخر کهى توش دهيه خاوهن
 خيژانى خوت؟ تو چيت لهو خه لکه که مته؟ ها، که متری چى؟! منيش ناغام و هيچم له
 نهو که متر نييه، نهو به من گه ورهيه، گهر ترسى من نه بى، خه لک به ژه ميتک دهيه غيچن
 و ميتشکى ده پليشيتن!! هى هى، به لام نهو ههر ناغايه و توش خولام!! ها، باشه
 ناكرت منيش بېمه ناغا و دهسه لام به سهر هه موويان بچه سپينم؟ مه گهر ناغا
 بکوژيت و؟! نا نا، بهخوای مانه وه م به مانه وى نهو سه گبابه به ستراوه، گهر نهو نه بى،
 نه م رووت و قووتانه پارچه پارچه ده کهن، پاشان مروژ نابى بينان و نه مه که بى، من
 ده سترده وى نهو جواميره مه و که سيک زول نه بيت بهرد ناگريته کانياوه کهى، نهو
 به خيوى کردووم، من وه کورې نهوم، خو ناغاش ههر کچى که هيه، دووريش مه گره
 بيداته من، نای باوکه رو نازدار!! چ ناسک و نازدارى؟! هى قوربانت بم، خوژگه بهس
 يک شهو، وه که چه پکه نيرگزيک يان ده سته ريمانيک هه لمژيبواى، نهوسا سه د جار
 گهردهنى عزرائيلم نازاد ده کرد، نهى هاواره خوايه، نهو چاو و برويه، نهو به ژن و بالايه،
 نهو قژه زهرده، نهو نيسک سوک و دل بهره، نهوشوخ و شنگه شيتى کردم و.....) له
 گهل خواردنهوه و خولياى نهو ناره زووه شيتانه يه، په يتا په يتا دامانه کهى گهر متر
 ده بوو، ده ماره گورگاييه کهى له ناو پر کرد و بهرهو لوتکهى سهرگرمى هه ليکيشا، به
 ده ست خوى نه بوو، لغاوى دل و هوتى کهوته ده ست دامانه سوتيتراوه کهى، هه لبت
 گهرمى دامانېش بى دامانېکى تر فيتکى نايته وه، لغاوه کهى بهرهو ژوروى نازدار

رایکیشا، به هیمنی ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه، له ژئیر قاچه‌کانیدا، له سه‌ر نه‌ژنووکانی
 دانیشت، نازدار له‌گه‌ل هه‌ناسه‌یه‌کی نهرم وگهرم باوشی له خه‌و گرتبوو، له‌به‌ر رووناکی
 چراکه، سه‌نتیم سه‌نتیم له‌و تابلویه‌ی بیهوشکهره‌ و‌ردبووه، بگره‌ له‌ په‌نجه‌کانی پیتی و بو
 سه‌ره‌وه، چوکه‌کانی، رانه‌ سپی و نهرم و نو‌له‌کانی، زراوی ناو قه‌ده‌که‌ی، نه‌و سینگ و
 مه‌مه‌کی له‌ دوو گومبه‌ت ده‌چوون، گهرده‌نه‌خه‌یالیایه‌که‌ی، روومه‌ت و چاو و بروکانی،
 نه‌و قژه‌ زهره‌ی که‌ ته‌ل ته‌ل له‌ گه‌ل ناسماندا ده‌جه‌نگان، خو‌ی قوربانی کام پارچه‌ی نه‌و
 جه‌سته‌ پیروژه‌ بکات؟! چو‌ن به‌رام‌به‌ر تینی نه‌و رو‌ناکییه‌ نه‌تاو‌یتسه‌وه؟ ه‌ی‌و‌ر ه‌ی‌و‌ر
 که‌پو‌ی له‌ قاچه‌کانی نزیک کرده‌وه، هه‌ناسه‌یه‌کی در‌ی‌ژی لی هه‌ل‌کیشا و بوته‌که‌ی
 هه‌لم‌زیه‌ قوولایی ناخیه‌وه‌ی، ناگری دامانی زیاتر داگیرسا، سه‌ره‌تا به‌لیوه‌ ره‌شه‌کانی، به
 هیمنی یه‌که‌ یه‌که‌ی په‌نجه‌کانی مژین و ماچ کرد، زمانی له‌سه‌ر قاچی راسته‌ی دانا و
 به‌ره‌و سه‌ره‌وه‌ی خشان‌د، به‌که‌پو‌وه ره‌ش وپانه‌که‌ی ه‌ی‌واش ه‌ی‌واش دامانی کراسه‌که‌ی
 هه‌لدایه‌وه و به‌ره‌و ناو دامانی هه‌ل‌کشا، خه‌ریک بوو به‌یه‌کجاری له‌ هوش خو‌ی به‌چیت،
 به‌لام له‌ پر‌یکا نازدار هه‌ر وه‌ک چو‌ن نی‌چیریک له‌ ده‌می نه‌ژده‌هایه‌ک دار‌سیتسه‌وه،
 رایکالاند و به‌فرین به‌ره‌و ده‌رگاکه‌ راپه‌ری و هاواری کرد، له‌ گه‌ل ده‌نگی قیژاند‌نه‌که،
 ناغا و ناغاژن به‌نیم‌چه‌ رووت و قووتی ده‌ست به‌جی گه‌یشتنه‌ ژووره‌که، نازدار به
 شپ‌زه‌یی خو‌ی له‌ نام‌یزی دایکی دا، ناغاش هه‌ر که‌عه‌ولای له‌و ژووره‌ بین‌ی، پله‌ی
 به‌ستنی خو‌ینی به‌رز بو‌وه، چاو‌ه‌کانی وه‌ک په‌لی ناگر سوور هه‌ل‌گه‌ران و به‌هه‌ل‌چو‌نه‌وه
 په‌لاماری قورگی دا، نه‌ویش له‌ ژئیر کاریگه‌ری ترسی پچرانی هه‌ناسه‌کانی،
 سه‌رخ‌وشیه‌که‌ی بوورایه‌وه و هوشی هاته‌وه به‌ر، ناچاربوو ده‌سته‌ل‌ینی و رووبه‌پرووی
 مان و نه‌مانی بیه‌ته‌وه، پاش مملانییه‌کی سه‌خت، توانی خو‌ی له‌ ده‌سته‌ چرچه‌کانی رزگار
 کات، ده‌یزانی نی‌تر کار له‌ کارا تراز، پیش نه‌وه‌ی ده‌سته‌ی جه‌رده‌ بگه‌نه‌ شو‌ینه‌که‌ و
 پارچه‌ پارچه‌ی بکه‌ن، وه‌ک بروسک به‌سیبازی خو‌ی هاو‌یشت، له‌گه‌ل بیستنی بانگه‌وازی
 ناغا و قرچه‌ قرچه‌ی سوارکردنی تفه‌نگی خو‌لامه‌کان، رو‌حی خه‌ریک بوو جه‌سته

بوگه نه که ی به جی یتلیت و پیشی که وئ، ههستی ده کرد که تنها بستیک لیتی دوورن و هه نیتستا ها دهیگرن و وهک بهرخی نیر سهری دهبرن، نهک هه به دهست و پی، بگره به تهقله لیدان و تلبوونهوه، له سه نشیووه که گلۆربووه و بهرهو ناو مالهکان بازی دا، هه که گه یشته بهرام بهر مالی جوتیار، خۆی هه لدایه ناو عاره بانه ی جیبه که و به ههزار ترس و له رزه وه، له سهر سک له ژیر پارچه خیه ته کۆنه که، خۆی شارد وه.

هەر که گه‌یشتنه شار، بهرام‌بهر چایخانه‌کە‌ی سمۆ که ده‌که‌وته لاگۆشه‌ی راستی ده‌روازه‌ی کۆلانی پەرتوو‌ک‌خانه‌کان، جیبه‌که‌یان راگرت، پێکه‌وه دابه‌زین و بۆ دوکانی هه‌ژار رویشتن، که بریتی بوو له لێکدان‌ی دوو دوکان و چەند هه‌نگاوێک دووری چایخانه‌که‌ بوو، نه‌ویش هەر که چاوی پێیان که‌وت، به‌ گهرمی به‌ پیریانه‌وه چوو و به‌خێرهاتنیانی کرد، هاوه‌له‌که‌ی له شوێن خۆی دانیشتان، ویستی ته‌خته‌که‌ی تریش بۆ هاوه‌له‌ نه‌ناسه‌که‌ی دابنیت، به‌لام نه‌و به‌ به‌هانه‌ی خوشکردنی ده‌ستاوێک بۆ مزگه‌وته‌که‌ی ناوه‌ بازار موته‌تی وه‌رگرت.

هەر به‌ پێوه، هه‌ژار بۆ تاخه‌ چایه‌ک بانگیکی هه‌لدا، نینجا به‌ روویه‌کی خوشه‌وه به‌رام‌به‌ری دانیشتن، له‌ گه‌ل پێشکه‌شکردنی جگاره‌یه‌ک، جاریکی تر ده‌ستی له‌ سه‌ر ملی دانا و پرسیاری مام مه‌جید و پله‌ نایشی لێکرد، له‌و کاته‌ سمۆ چایه‌که‌ی هێنا وه‌ر که‌ چاوی به‌ میوانه‌که‌ که‌وت، خه‌ریک بوو له‌ خوشیا پیا‌له‌کانی ده‌ستی به‌رداته‌وه، به‌ گهرمی ته‌وقه‌ی له‌ گه‌ل کرد، ماوه‌یه‌ک به‌ رووخۆشی له‌ دیار سه‌ری وه‌ستا و هەر به‌ پێوه چاک و چۆنییه‌کی گهرمی لێکرد، به‌لام هەر که‌ بێده‌نگی جوتیار درێژه‌ی خایاند، هه‌ردووکیان به‌ترسه‌وه سه‌یریکی سه‌روسیما په‌شیوه‌که‌یان کرد و هه‌ژار له‌ سه‌رخۆ:

- بیتا‌قه‌ت دیاری؟!

- نه‌وه‌ی له‌ گه‌لدا عه‌ولا بوو !!

- هه‌مووتان به‌ خێریین و.....

له‌ پڕێکا به‌ حه‌په‌ساوییه‌وه، ده‌می داچرا، خۆنه‌ویسته‌ رووی که‌وته‌ سمۆ، که‌ نه‌ویش هه‌روا به‌ هه‌مان شێوه، له‌ گه‌ل بیستنی نه‌و ناوه‌ ترسناکه‌، وه‌ک په‌یکه‌ریکی به‌ردین له‌ شوێن خۆی چه‌قیبوو و سی‌ره‌ی له‌ هه‌ژار گرتبووه، هه‌ردووکیان ماوه‌یه‌ک به‌ تێک‌رامان

كهوتنه يه كتر دواندن، پاشان هر پټكه وه به واق وړماوى چاويان تټيرپوه و
هر پټكه وه ش:

- كام عدولا؟!

- نه مړو له سهر لټوارى كى سه ختى مهرگدا ده رىازى كردم و.....

له و كاته سمؤ مؤلته تى وه چانىكى كور تخايه نى له وه ستاكه وهرگرت وگه رايه وه
لايان، جوتياريش بى پچراندنى قسه كانى، هر له سهره تاوه رووداوه كهى بويان
باسكرده وه، پاشان به قورگيتكى گپراوه، روى كرده همدوو كيان و وهك پارانه وه، گوتى:

- نيستا زور بى تاقه تم، پټويستم به حسانه وه يه كه هيه، نه م شو لاي خوتان
بيحه ويننه وه تا ريگ چاره يه كى ترى بو ده دوزمه وه.

له گهل نهو قسه يه، همدوو كيان له شويين خويان راجله كين، هه ژار بهرووخسارنى كى
توقيترو:

- چى؟! ... من و نهو درنده چه كداره له يهك ژور؟!

- كهواته من ديه به لاي خوم، به هيچ شتوه يه كه ناهيلم ليم دووركه وټت !

هه ژار هه رچه نده جگاره كهى له ده ستبوو، كه چى نه وهى ده ستى جوتياريشى لى
وه رگرتوه و همدوو كيانى پټكه وه بو ده مى برد، له گهل تريقه ي پټكه نينى سمؤ به
ناگاهاته وه، به شهرم زارى نه وه كهى نه وهى بو گه رانده وه، دووسى مژى دريژى له
جگاره كهى دا وپاشان به گرژى روى كرده وه سمؤ به لكو فرياي كه وټت، نهو به سه زمانه ش
هر چنده شه ش مانگ زياتر نه بوو، تټكه لى نهو همدوو هاوه لى بسوو، به لام شو
نه بوو چ له مالى يه كيكيان، يانيش له مه يخانه، كاتيك نهو تنها به مه به ستى مزه و
خواردنه كه ياهو ريان ده بوو و له خواردنه وه ش دوژمن بوو، گوتيبستى نهو به سهراته
دلته زينه نه يټت، كه زور جار جوتيار به سهرگه رمى له گهل فر كردنى پټكه كانى،
كاره ساته كهى باسده كرده وه، ماوه ماوه ش گريانىكى سه ختى به رده دا و نيتر نه وانيش له
دلسوزى خويانه وه ده ستيان به گريانىكى جه رگېر ده كرد، نهك هر نهوان، بگره جاريكيان

بۆ پالېشتى لى گريانه كىميان، تىكراي دانىشتروانى مەيخانه كە، بىن نەمەي لى مەسەلە كەش خالى بن، ھەر كەس لى لاي خۇيەمە، بە مەستى دەستيان بە ھات و ھاوارىكى شىتانه كەرد، ھەر يەك لى شويىنى خۇي، بگرە مام مېخۇش، گريانىكى نەوتۇي بەردەدا كە لى گەل نىش و نازارى يادگار يە تال و خۇشەكانى ناخىمە گونجاو بىت. سىمۇ ھەر چەندە مرۇقىكى دوورە بەلەش بوو و دەيوست ژيانىكى نارام بىتە سەر، كەچى لىمۇ جۇرە دانىشتنە، كە لى دەستەي سويندخۇران دەچوون، سەرەپاي نەمەي كە نەمىدە خوار دەھەش، بەلام لى ژىر كاريگەرى دلئەزىنى كارەساتەكە، عەمۇلا ۋەك مرۇقىكى نىسك قورس لى مېشىكى و تىناكرابوو، نەگەر ھەركاتىك نەمە ھەلەي بۆرە خسابوايە و روويەرووي نەمە دەعبايە بېرايەمە، نەمە بىن يەك و دوو پەلامارى دەدا و پەنجەكانى لى نار دل و ھەناوە رەش و بۆگەنەكانى دەچەقاند، نەك ھەر نەمە، بگرە ھەزار لى تەمەنى مندالى خۇيشى دا، لى ترسى شەركەلنى تىكەلنى مندالانى گەرەكەكى نەدەبوو، كەچى بۆرە تۆلەنەندەنەمەي جوتيار لى ھەموويان گەرم و گورتر بوو، بەلام وادياربوو كە گەرم و گورپى ھەموويان تەنھا لى كاتى خوار دەنەمەدا بە دى دەكرا، چونكە نەمە رۆژە دەست و پىيان لى ترسان بە تەواری لى جۈلە كەوت... سىمۇ بە ۋاقى و پەساۋە رووي كەردەو جوتيار و:

- نەمەشەمۇ تۇش لى گەلمان بىتتە باشترە !

لەگەل نەمە پىشنىارە، سەرى عەمۇلا بە دياركەموت، ۋەك تەقىنەمەي بومبايەك ھەموويان لى شويىن خۇيان بىن دەنگ بوون. جل و بەرگى جارانى گۆرپى بوو، لى جىياتى كورتهك و سەرۋالەكەي، چاكەت و پانتۇلىكى گران بەھاي پۇشى بوو، لى جىياتى سەرىنچەكەي سەرىشى شەبەكەكى خىستبوو سەر، نەگەر سىمۇلە بۆرەكانى نەبوايە، كە زياتر لى ھەر پارچەمەكى جەستەي سەرنجراكىشتەر بوو، لەۋانەيە بىمۇ دەمامك پۇشىنە لى سەر جوتيارىش تىپەرى بوايە، ھەزار ھەر كە چاۋى پىتكەموت، بە شېرەبى شويىنەكەي خۇي بۆرە جىتەشت و نەمىش دانىشت و پىيالەچايەكەي پىش ھەزارى بەدەستەمە گەرت،

ماوهیهك به حهپساری چاوی بریه كتیبهكان، به وردی ناوړې له دهرویسری خۆی دایمه، به یهك قوم چایه ساردهكهی فرکرد، به مهندههۆشی له شوین خۆی همستایمه و له رهفكان نزیك بڼه، به پهروشمهه كتیبهكی كیشایه دهرهه و ماوهیهك لاپهړهكانی ههلداوه و نینجا گهړاندیمهه شوینی خۆی و یهكینکی تری دهرهینا و به ههمان شپهه روانیه ههنديك لاپهړهكان و پاشان نهویشی گهړاندهه شوینی جارانی، به واق و ورمای سمیرینکی ههژاری کرد و:

- تۆ نه هم موو كتیبههت خویندونهتمهه؟
- نهخیر، بهلام زۆریام خویندونهتمهه.
- نینجا باسی چی دهكهن؟
- ههمه رهنګن، ههنديكيان میژووین، هزرین، زانستین، رۆمان...هتد.
- رۆمان چیه؟!
- ها!! نا، دهكریت بلین: دهرپرینی هزریك له میانی گهړاندههه بهسرهاتینکی دانراو یان دهستکاری کراو.

عمولا بهناوچاوانیکی گرژ و ساویلکانه، ماوهیهك كهلهدی سهری خۆی خوراند و:

- گوت چی؟!
- ها... دهكریت بلین چیرۆكینکی درژو!
- نمهك لهموكات و ساته ناوهخته، درژه به پرسیارهكانی بدات و نارههتتری بكات، هژار له گهل نمو وهلامه یهكسهر رووی كرده سمۆ و:
- نا سمۆ چایهكی تری بۆ بیتنه، نههمیانی ساردبوه، یانیش ههر بیهه تاخمهیهكی تمراو.

بهلام عمولا ههر سووریو له سهر وهلامینکی بنېر و یهكلاكرمهه، بی مۆلت وهرگرتن، جگارهیهكی له پاكهتهكهی ههژار دهرهینا، كه له سهر تهختهدارهكهی بهرامبهریان دانراوو و دایگیرساند و:

- به لām چ مانایهك ده دهن، هموویان باسی چی ده كهن؟!

له خۆشبهختی هه ژار، له گهڵ نهو پرسیاره ئالۆزه، یه كسهر دهنگیتکی ژنانه به هیلایکی وه لāmی پرسیاره كهی دایم وه:
- من دزām هموویان باسی چی ده كهن!!

له گهڵ نهو دهنگه، نافرهتیکي نیمچه به سالآچوو، به پۆشاکیتکی ناوازه شیوه گهلی سۆفیگهریتتی، تهزیتیتکی دریتۆ و دهنگ گهرهی له ملی نالاندبوو، ههر له بهر زهوی رووهو عهولا دانیشته و به شیوهی سوالکردن دهستیکي پانکراوهی بۆ دریتۆکرد و:
- هموویان وسهده نهو نهو دهی تریش بھویننهوه...یهك مانا ده دهن... هموویان ده لێن باشه بکه و به دکار مه به !! تۆش خیرا که شتیک ببه خسه و با ناینده و داهاته بۆ بھویننهوه.
- عهولا له گهڵ بهردانی زهرده خه نهیهك، زقی له چاوه شینه کانی گرتوه و بریک پارهی له گیرفانی ده رهینار بۆ ژماردن پیتشکهشی کرد و:
- تۆ ناوت چییه پیره ژن؟
- نینجا کس همیه لهم دونیایه، پیره سارای فالچی نه ناسیت؟!

سارا یان پیره سارا یان ههر وهك چۆن ههر سی هاوه له کان بۆ خویندنه وهیه کی به خۆرای ناو له په کانیان به پله ساره بانگیان ده کرد، له رینگای فالگرتنه وه گوزهری ده کرد و دهستکهوتی رۆژانهی بۆ بژێوی خۆی دابین ده کرد، ههر چهنده ته مهنی شهسته کانی تیپه پاندبوو و رۆژگار تا رادهیهك روومه ته کانی چرچ و لۆچ کردیوون، که چی هیشتا نهینیه کی شاراره له قوولایی چاوه شینه کانی ده بریسکایه وه و شایه قانی نهوهی بۆ ده دا که هیشتا به یه کجاری تافی گه نجیتیی له دهستنه داوه و هه وه سی مینیه که ی به یه کجاری دانه مرکاوه ته وه. له گهڵ دوا وه لāmی سارا، جوتیار که جار جار به نیگادزه سهیری ده کرد، له شوین خۆی هه ستایه وه و له کتیه کان نزیک بۆوه، ژماره یه کی هه لپژارد و رووی کرده هه ژار:

- دره‌نگه با شوینه‌که داخه‌ین و میوانی مام میخو بین.
- نهمه‌ی گوت و ویستی دهرکه‌وئ، عه‌ولا ده‌ستبه‌جی پهلایاری کتیبه‌کانی ده‌ستی دا و خستیه بن ملی و به‌دوای کهوت و همر به ریدا ناوړتیکي له پیره سار دایه‌وه و به سه‌رله‌قاندن:
- به داخه‌وه پیری ناوه‌خت هاتیت، به‌لام خه‌مت نه‌بیت یه‌کدی ده‌بیننه‌وه!!
- نهمه‌ی گوت و بی پچراندنی قسه‌کانی رووی کرده جوتیار و:
- نهری ماموستا نهم کتیبانه هیچتیکیان چیرۆکن؟
-
- له وه‌لام نه‌دانه‌وه‌که، عه‌ولا وای بۆچوو که هیچتیکیان چیرۆک نین، بۆیه خیرا پیش نه‌وه‌ی ده‌رپابه‌ی دوکانه‌که شو‌زبکریته‌وه، رووی کرده‌وه هه‌ژار و به تامه‌زرۆیی:
- ده‌مه‌ویت چیرۆکتیک بکرم !!
- نهمه‌ی گوت و ده‌ستی بۆ گیرفانی برد و جزدانه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، هه‌ژاریش به مه‌نده‌هۆشی سه‌یرتیکي جوتیار و سمۆی کرد و به دوودلی گه‌رپایه‌وه ناو دوکانه‌که و کۆنه کتیبیکي سه‌ر ره‌فه‌کانی هه‌لگرت و دایه ده‌ست عه‌ولا و:
- پاره‌که‌ی هیچ نییه.
- کهواته به ده‌ستخه‌تی خۆت دیاریه‌که‌ت بنووسه‌وه.
- به گهرمی کتیبه‌که‌ی بۆ گه‌رپانده‌وه، هه‌ژاریش به لاچارۆک سه‌یرتیکي هه‌ردوو هاوه‌له‌کانی کرد و به ناچاری پینووسه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و:
- ناوی باوکت چییه؟!
- له گه‌ل نفو پرسیاره، خه‌میکي قوول رووخساری عه‌ولا‌ی داگرت و ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بنوو، پاشان به شیوه‌ی گالته‌بازییه‌وه:
- من وه‌ک هه‌زره‌تی عیسا بی باوکم، بنووسه عه‌ولا سه‌گ.

پیره سارا که له گهڼ هاتنه دهرهوهی خمریکی ژماردنی نمو بره پارهیوی بوو که نمو
 مېرده پیاوه بې بېرامېر پټی به خشی، نموک له دهستی بدات، به دلاچرون:
 - نینجا کی له ناوی باوکی راسته قینه یان له نهلقه کانی زغمیره ی رهمه نایه تی
 باو پیرانی دلتیایه، گرنګ ناوی دایکه تا فاله کت بز بگرمهوه!!
 له گهڼ نمو ناخافنه، عمولا جارتیکتر ماوهیک به رووخشی له چاوه شینه کانی
 وردبژوه و:
 - په له مکه له گرتنموه، که په کدیان بینسوه، هموو شتیکت بز ناشکرا
 ده کم!!

له سمر داوای جوتیار، کتیه کانی خسته ناو جیه که، نوتومبیله که یان له شوین
 خوی جیه تیت و پیاده بز ناو بازاره که سمر کموتن، نموان همرسیکیان له پیشموه
 ده چرون، پتیکوه به چرپه چرپ په کتریان ده دواند، عملاش به ساوتلکمی لادیکان همر
 که چاوی به کمل وپه لیکي نۆی ده کموت، ماوهیک بېرامېر دوکانه که دهموستا و له
 گهڼ خاونه کهی ده دوا و پاشان به دست به تالی تیده په پری، چهندين جبار همرسیکیان
 ناچار دهبون تا کو لیتیان دانمېریت و دوورنه کموت، له شوین خویان دهموستان، له
 چیتخانه کهی ناو بازار نانی نیوه رڼه کی دره نگیان خوارد، بز خواردنموه ی چایه کهش
 چوونه نمو دارتاشخانه می که له ریگای دروستکردن و چاککردنموه ی رفه کانی
 پمروتوکخانه که، هه ژار له گهڼ خاونه کهی ناسپاوییه کی باشی هه بوو، له گهڼ
 خواردنموه ی چایه کان و داگېرساندنې جگاره کانیان، له سمر داخوازی هه ژار، دارتاشه که
 به سمر سامی چوار پارچه داری ناماده کرد، دوو کاریتهی دوو مهتری له گهڼ دوو دپه ی
 نستور که دریزی همر په کتیکان مهتر و نیویک دهبوو له گهڼ ژماره یکه بزمار و
 سنگ، عملاش له سمر داخوازی جوتیار کمرسته کانی گواستموه ناو جیه که،
 نیواره یه کی دره نګ، همر چواریان ملی مېغانمیان گرته بمر، مام میخو له گوشه یه کی
 نارام و دلکرموه میتیکی بزبان رازنده وه و به گرمی:

- مام مهجید له گهلان نییه؟!

- نهخیر نه مجازه عمولامان له گهلدايه !!

جوتیار بهو جوړه وهلامی مام میخوی دایموه، عملاش که هر چنده یه که مجاری نه بو سردانی مه پخانه کان بکات و به دهیان جار له گهل ناغاکه ی نمو جوړه کesh و هموایه ی بونکر دبوو، به لام سهره پای نه مهش، هر به واقعی ورساو له جه غالی هر چواردهوری هوته پان و بهرینه که وردبوته و:

- سهره، دهچیته مزگوت، واده زانی موسلمانان هه موویان هر له نوویشن، که دیتته نیرهش نه هه موو قهره بالقیه دهبینی، واده زانی هه موویان لیره !! وادیاره نیشن باشه مام میخو؟

- نینجا بو نایه ی له گهلان نیوهی بکهین؟

- ناخر شمیره تی نیمه رتادات !

- نینجا شمیره تی تو کی رتداوه بیخویموه؟

عمولا دیار بوو له گهل نمو گالته وهلامه، که میتک نارجهت بوو، ماویه که به گری چاری بریه مام میخو، که به خنده یه کی گومرا، له دیار سمری چاوه پتی وهلامه که ی ده کرد، تاکو به پرسیاریکی نالوزتر سمرقالتی بکات، به لام نمو پاش که میتک بیر کردنموه، رووی کرده وه سمر میزه که، به پمروشی په لاماری بتله نارقه که ی دا و هه موو پمرداخه کانی پر کردن و پینکموه به نوشی یه کدی خواردیانموه، هه ژار پاش خواردنموه ی پتی دووه می، دیاربوو که میتک ترس و دلراوه کیسی هتوپرت ببوو، به رووخساریکی که مترخه م رووی کرده سمز و:

- کاکه تو ده توانی بجیت و کاره کانت جیهه جی بکهیت.

له گهل نمو قسمیه، جوتیاریش بنی پتیکی دووه می هینا، به هیمنی سویچی جیهه که ی بو تیه لدا و به خه موکی:

- له سمرخویه، نیمه تا درهنگ ده میتین.

سمۆ که بوردەوام چاویکی به عەولاًوه بوو، هەر به پێوهش له گەل خواردنی کەمچکینکی تری جاجیکه که و هەلگرتنی پشکه گۆشتیکی تر، به نیگادزه سهیریکی تری عەولای کردەوه و به پەشوکاوی دەرکەوت، هەژار یەك دوو کەمچکی جاجیکه کهی خوارد و قومینکی بچووکی له پەرداخه کهی دایهوه و جگاریه کهی داگیرساند، رووی کردەوه جوتیار و:

- کە ی دەگەڕێتەوه؟

- بابزانم کە ی پێداویستیه کانی قوتابخانه م بۆ دابین دەکەن؟

عەولاً خواردنەوه که ی خێراتر بوو، له گەل پێکیکی ئەوان، ئەو دووانی دەخواردەوه، جگاریه کهی له پاکیه که ی هەژار داگیرساند، سهیریکی ئەوانی کرد، که به نیگه رانی لینی دەروانن، به زەردە خەنەوه:

- خەلکانێک به خواردنەوه شێت دەبن، که چی من ناقل دەم !!

هەژار له گەل ئەو قسەیه، ماوه یەك چاوی بریه عەولاً، ویستی له بوازی دەرروونییهوه ئەو حاله ته ی بۆ شیکاتهوه، به لām هەر که چاوی به رووخساره خەمۆکیه که ی هاوه لێ کەوتەوه، شەرمینکی نامۆ چاوانی داگرت، پاشان بۆ خوشکردنی دانیشتنه که و دەرچوونیان لهو بێ دەنگیه ترسناکه، رووی کردەوه جوتیار و:

- ئەمشەو پله نایش مه حاله خەوی لێ بکهوێت، دلنایم ئەم شەو تا به یانی، تهزیبچه که ی به رنادات و دوغات بۆ دهکات.

-

له گەل درکاندنی ئەو ناوه پیروژه، جوتیار خۆنه ویسته پرسیاره که ی هاوه لێ پشتگوێی خست و کەوتە بیرهاتنه وه ی خۆشه ویسترین مەرۆڤ له ژبانی... پیش گواستنه وه یان بۆ ئەو دتیه به چەند رۆژێک، که فەرمانی گواستنه وه ی برده وه ماله وه، پلکه نایش، به رووخساریکی خەمۆکی دەرگای خەوشه که ی بۆ کردەوه، ئەویش له گەل هاتنه ژووره وه ی، به دامای ماوه یه که له دیار لینە ی بن هەیانە که وهستا، جامینک ناوی

خواردوه و که مټک بیرې کردهوه، پاشان بې نورهی نارې له پله نایش بداتهوه، له گهل دهستی خوئی کومه له پراوه کهی هلگرت، له سدره وهی مام مهجید دانیشت و پستی دایه دیواره که و لټیان وردبټوه، مام مهجید له سدر تهنیشتیک راکشابوو، خمریکی رادیو زه به لاهه کهی بسو، به په شوکاوی هر جاردو شه پوله کانی بو وټستگه یه که ده گوزی، له سدر هیچ یه کټکیانی نه ده وه ستاند، له دواپی به توره پی دا یخت و له شوین خوئی چوار مشقی دانیشته وه، جگاره یه کی داگیرساند و: نایش ده لټ بو واسیته یه که ناکه ی تا جه نابتان له شار بمټیت، واده زانیت من دوستی باوکی به پټیوه به رم... له و کاته دا، پله نایش خمریکی ناماده کردنی ژهمی نیوه پو بو، به به هانه ی نه و قسه یه، دهستی له کاره کهی هلگرت و له تهنیشت جوتیار دانیشت، به سوزیکي دایکانه دهستی له ملانی نالاند، به گزوی چاوه کانی بریه مام مهجید و: من رټناده م نه م تاقانه یه م لټم دور که وټته وه... به دهنگی کی له رزو که وه، نه منی گوت و به زه یه کی تال له سدر لټوانی هلنیش و بې دهنگ بو وه... جوتیاریش بو دلته وایی کردنه وهی، دهستی له سدر شانی دانا و: دایه خو من ناچه هه نده ران؟ پاشان هه مووی سالتیکه و ده گواز ټیموه شوینی جاران... به لام نه و هر رشت بو له سدر قسه کانی و: بو یه که شهویش ریگا ناده م، نه گهر نا، نټمه ش له گهلندا دټین... له گهل بیستنی نه و پټشپاره، مام مهجید به روو گه شییموه: هه ی زووت سپی بیت نایش، به خوی هزریکی باشت کرد، چهند له میژنه ناو و هه وایه کی پاک و بیتگه رم هه لته مژیوه ! جاریکی تر نه و پاسگه یه ش ده بینموه، که نژیکه ی پټنچ سال تټیدا پاسه وانیم کردوه و هر له ویش تروشی نه م به لایه هام... له گهل درکاندنې دوا دهسته واهه ی، به روو گزوی له ده م و چاوی جوتیار وردبټوه، پله نایشیش به هه لچوونموه لټی شیراندو: بو جا تو له ژبانی خوت کاریکی باشرت کردوه؟ نه گهر له بهر خاتری چاوی نه و نه بوايه، دپاره من تا نټستا له گهل تو ده مام؟!...

وه لام نه دانمویه جوتیار، که ش و هه واکه ی به سامتر کردبوو، هه ژار خه ریک بوو زه نده قی بجټت، په لاماری په رداخه که ی دا و به یه که قووم بنی هټنا و جاریکی تر دایگرته وه، جگاره یه کی تری داگیرساند و به گریانموه:

- نهی چۆن؟! پێکمه ژيان گرنگترین مدرجه بۆ خوشمويستی !!
- عمولا له گهڵ نمو ههلوسته سهره، ماوهیهك به پێکهیننموه سهیری کرد، پاشان دهستی لهسهر ملی دانا و:
- ههروهها مهرجیشه بۆ رق و کین گرتن!! وایزانم خواردنموه بهسکهیت باشتره !
- نا، ناگام له خۆیه، منیش دایکم هاتهوه بیر.
- خودا لێی خوش بێ.
- ماوه، پاش مردنی باوکم، شوری کردهوه و بهجینی هیشتم !!
- خۆ هاتوچۆی ناکهیت؟
- زریاوکم ناهیتیت سهردانی یهکتر بکهین !
- نه گهر نا، ههزده کهی سهردانی بکهیت؟
- نهی چۆن؟ من بێکسم و جگه لهوان کهسی ترم نییه.
- له گهڵ نمو وهلامه، خهم و خهفتهیکی قوول رووخساری عمولای داپۆشی، سهیریکی جوتیاری کرد، که به کهمتر خهمی خهریکی خواردنی مزهکان بوو، ناخیکی ههلهکیشا و بنی بتهله کهی رێژه ناو پهرداخه کهی، نیو پێکی لێ دروست بوو، ناچار پهناي بۆ مام میخۆ برد، که نمو کاته بهروه میزێکی دی به تمنیشتیان تێده پهیری:
- مام ریخۆ زهحهت نهییت، بتلێکی ترمان بۆ بیته.
- مام میخۆ له گهڵ نمو ناوهراندهی، له شوێن خۆی چهقی، ماوهیهك به گرژی له دهم و چاوی عمولا سهرهی گرت، بهلام ههر که نمو دهعبایه به چاوقایمی سمته بۆرهکانی بادا و به رووخساریکی ترسناک زهقی لهو بهستمزمانه گرتهموه، نمو ناچاربوو چاوهکانی پانکاتهوه، به زهردهخهنبه کهی دهستکرده سهری خۆی چهماند و خیرا بتلێکی تری هیتا و له سهر میزه کهی دانا، وهك دووره په ریزیهك ویستی خیرا دوورکهوتهموه، بهلام دیاربوو، عمولا به چاوتیپهینه کهی مام میخۆ، کرمی شهپانهیه کهی میشکی زیاتر بزوابووه و بهو ههندهش رق و کینه کهی دانه مرکابووه، وهك بلێن دهیویست مام میخۆ زیده پهویه کی تر بکات، تاکو بهو بتهله بهتاله ی بهردهمی، میشکی پس بپلێشینیتهموه، بۆیه ههر که کهمێک له میزه کهیان دوورکهوتهموه، جاریکی تر بانگی کردهوه:

- نمری مام میخو نه مائزانی ناوی جهنابی باوکتان چی بوو؟

مام میخو دهیزانی که سمری نمو لادییه گهرم بووه و نه گهر پهنا بوو گالتهمبازییه که نهبات، کار له کارا دهترازی و مه گهر هممو دانیشتوانی مه پخانه کهش نمو کاته بتوانن قورگی له ناو چه پوکه ره شه کهی نمو نه ژده هایه دهره پینن، بویه به روو خنده یی لیتی نریک بووه و وهک پارانه ویهک:

- نینجا قوریان، نیوه جارتیک چاره یه کتان له ناوی من کرد، تا نورهی ناوی باوکی رهمه تیم بیت؟!:

ترقیه ی پیکه نینه شیتانه کهی عمولا سمرانسر مه پخانه کهی داگرت و سمره یی سمرجه م دانیشتوانی بو میزه کهیان راکیتشا، هر که هینور بووه، به گهرمی دهستی بوو گهرفانی برد و پاره یه کی زوری دهره پینا و دایه دست مام میخو و:

- ها بگره نوتینباز، پاره یی حرام هر بوو تو باشه، گرمی سمرمت کوشت، نه گهر نا، خوا خزی دهیزانی چیت به سمر دهات.

مام میخو هر که به خشیشه چموره کهی وهرگرت، به بهانه یی نه پامدانی کاره کانی، به بازدهان خزی له له لیواری دهره سمری دوورخستموه، عملاش که هیشتا زرده خمنه لیوه کانی چوژ نه کرده بوو، پاشماوهی نمو بره پاره یی ژمارده وه که نیوه نه خته کهی گچی مام عزت بوو و دوینی له سمر فرمانی ناغا لیتسند و نمو شمویش پیترانه گمبشت بیداته دهستی، پاره کهی گهراندنموه گهرفانی، سمیریکی تری ناو هژله کهی کرده و له گمل فرکردنی قومیکی تر به سمر لعانندن:

- برادران دهزانن که نیوه باشترین شوینه بوو مرؤفی عازوب.

- نه موی گوت و نهوه پیکه کهی فرکرد، به گهرمی پمرداخه کهی داگرتموه، سمیریکی هاوه لانی کرده وه و:

- نمری بهراست، نیوهش وهک من عازوبن یان ژنتان هیناوه؟

هه ژار که نمو کاته زمسانی گران بیوو، به سمرگهرمیه وه رووی کرده جوتیاری هاوشیوهی و به تیکه لوپیکه لی:

- ها.... ژن... خو به راست جوتیار!! من و تو هەرگیز بیرمان لهم مهسه لهیه نه کردوتهوه!!!

جوتیار که تا نهو کاتهش بیدهنگیی نواندبوو، وادیاریوو له گهڵ خواردنهوه، ههروهک چون زۆرجار مهلا سالتح له کاتی دانیشتیان، وهک پێشهکییهک بو ناشکراکردنی نهینیهکانی دهیگوت: (نهم ژهقنهبووته چ هیزیکیی سیهراوی ههیه له کردنهوی ده‌رگای دله داخراوه‌کان)، نهویش له گهڵ خواردنهوی پیکیکیی تر، بی نهوهی ههست به خۆی بکات، له بیرکردنهوه قووله‌کهی دا‌برا و ده‌رگای دلی کرایهوه و به سووکی ته‌ماشایه‌کی هه‌ژاری کرد و:

- تو جاری دهست هه‌لینه و قه‌رزه‌کانی من و سمۆ بدهوه، هه‌تیوو تو نه‌مرۆ قه‌رزی چهند ساله‌ی دارتاشه‌کانیشت به به‌هانه‌ی نهو دوو سی پارچه داره به من دایهوه.

- قسه‌ی قۆر... قه‌رزی چی هه‌ی بی نان و نمه‌ک... نه‌وه ده‌ساله به‌خۆزایی چاره‌سه‌رت ده‌که‌م... نه‌گهر لیکی ده‌ینه‌وه، ده نه‌ونده‌ی پاره‌که‌ی تو و سمۆ و دارتاشه‌که و که‌سانی تریش قه‌رزازی من ده‌رده‌چیت.

- ناخر جه‌نابتان دکتۆری من بوون، بۆیه نیستا له‌وبه‌ری باشی دامه !

به دلنیا‌یه‌وه، هه‌ژار رووی کرده عه‌ولا و:

- به سه‌ری تو مام عه‌ولا خه‌تای خۆیه‌تی... خۆی نایه‌و‌یت چاک‌بێته‌وه...
باشترین چاره‌سه‌رم بۆی دۆزیوه‌ته‌وه... خۆی نایکات، نه‌گینا له میژوو چاک ده‌بووه.

جوتیار به هه‌لچوونه‌وه، رووی کرده عه‌ولا و به زمانیکیی قورس:

- نه‌ری مام عه‌ولا، سه‌رانسه‌ر دنیا بنۆره، بیستووته دکتۆرتیک له سه‌ر راجییتی نه‌خۆشیکی نووسی بی‌ت (رۆمانیک بنووسه)، جه‌نابیشیان هه‌ر خه‌ریکی کورته چیرۆکن.

نیتر نهو عه‌ولا‌یه‌ی، که به درێژایی ژبانی نهو هه‌ردوو هاوه‌له، به ناپاکترین و درنده‌ترین گیانه‌به‌ری سه‌ر رووی زه‌مین ویتنا ده‌کرا، وادیاریوو به ناو‌بژیوانی پاشای ناره‌ق دله‌کان ناشبوونه‌وه، نهو عه‌ولا سه‌گه‌ی جاران ته‌نها بیریان له سه‌که‌تکردنی ده‌کرده‌وه، نیستا به خواردنه‌وه‌ی چهند په‌رداخیکیی ناره‌ق، لییان بووه مام عه‌ولا،

نەوېش، كە نەو كاتە خەرىك بوو بنى بىتلەكەى تىرىش خوارىكاتهو نەو پەرداخەكەى، بە مەندەهۆشى رووى كرده جوتيار و:

- خيترە، خوانەكات، خۆ نەخۆش نيت؟!

جوتيار كە زمانى بە تەواوى قورس بېوو، نەوەك تىكەلۆپىكەلى بكات، وەك پەنابردىتك، رووى كرده هەزار، نەوېش خيتر رووى كردهو عەولآ و:

- مام عەولآ نەخۆشى جەستەبى نا، مەبەستمان نەخۆشى دەروونىيە، نەم كابرانە لە قوناغى منداآيدا تووشى رووداوىكى دلتەزىن هاتووە.

عەولآ، ماوەيك بىدەنگ بوو، بەرامبەر مېزەكە داهاستەو و كەوتە بىر كرنەو، پاشان بە رووخسارىكى خەمۆكى، ناخىكى هەلكيشا و رووى كردهو جوتيار:

- هەر چۆنىك بىت، كورته چىرۆك بۆ كورته خەم، تۆش وادىيارە خەمەكانت وەك من ئەوئەندە زۆرن مەگەر جىگايان لە ناو نەو رۆمانانە بىتتەو كە ئىوە باسى لى دەكەن.

لە گەل نەو وەلامە چاوپرېنەكراو، هەردوو كيان بە حەپەساوى چاويان برىە يەكدى، هەزار سەيرىكى عەولآى كرد و لە سەرخۆ:

- تۆ نەشت خویندوو؟!

- چەند هەفتەيك لە حوجرە، پاشان.....

نەمەى گوت و قومىكى تىرى لە پىكەكەى دا و مژىكى درىژى لە جگەرەكەى هەلكيشا، نىنجا لە سەر قسەكانى بەردەوام بۆو و دەستى كرده گىرانەوەى بەسەر هاتەكانى و چۆنىەتى دەر كردنى لە حوجرە.

له گمڼ بانگي نيوږو، جوتيار له خموه قووله کي به ناگاهاتموه، هر که به هيلاکي سميرتيکي کاتزميري ديواره کي کرد، به شپزه يي له شوين خزي راپهري، بزو زياتر دلتيايي، هر که دمستي به چاواني هينا و تماشايه کيتري کاتزميره کي کرده، به تنگاو په لاماري هه زاري دا و به توندي شله قاندي و له خموه قورسه کي راپراند:

- تزيلتي پيرابگم کاره کان نه نجام بدهم؟! -

هه زار، که هيتشتا خمو به تهمواوي چاوه کاني بهرنه دابوو، له گمڼ دهنگي جوتيار به لاچاوتک سميرتيکي ده وروپهري خزي و چوار گوشه ي ژووره کي کرد و به دوودلي:

- نه ي عمولا شمان له گمڼ نه بوو؟! -

به بيستني نمو ناوه، جوتيار سري ليشتوا، مسهله ي قوتا بخانه و پيداويستيه کاني له بير چوو، به په له پل بهرو ژير زه مينه که بازيدا و پاش ماويه ک به تنگاو گهرايموه، هه موو ژووره کاني نوري، سميرتيکي ناو هموشه کي کرد و له مياني ده رگاگموه سميرتيکي نهم لاو نمو لاي کولانه کي کرد، گهرايموه شويني خزي و به واقی وړماو:

- تزيلتي همستي به شتيک کرد بيت؟! -

هه زاريش نمو شم و هک جوتيار، بزو خموتن نهک هر جل و بهرگه کاني نه گوريبوو، بگره پتلاوه کانيشي دانه کمي بوو، هر له شوين خزي، به خموالو چوار مشقي دانيشت، ماويه ک به همدوو دست دم و چاو و کهلله ي سري شيلاند، نينجا بي نهوي سري خزي بهر زکاتموه و سميري جوتيار بکات، که تا نموکاتهش به شله ژاوي له ديار سري و مستا بوو، له سرخو:

- مه گمر سمز و هلامي نهم پرسياره بداتموه.

خیرلر سارویان کرد و دم چاویان شوشت، به تورپییی بمره چایخانه که کموتنه ری، هر بمرپوه، به شپرزهی کۆلان و شهقامه سهره کیه کان و شوتنه بازارگانیه کانیاں دنۆری، جار جار به شهرمه زاری چاویان ده برپه یه کدی، هر که چاویان به ریه که ده کموت، به رواله تی پشکنین و به دوا داجوون، همدووکیان یه کسهر رروی خۆیان بۆ لایه کی تر ده گۆرپیموه، له راستیدا ههلویتستیکی پر خه جالته تی بوو، نمونه مانگه پاش نموهی همرسیکیان وه که ده سته ی سوینده ران، به تۆمه تی کوشت و نه تک کردن، به تیکرای دهنگه کان به پاشله، بریاری تاوانبارکردنی عملوایان ده رخستبوو، چاوه پیتی هه ل و ممرجیکی نموتۆ بوون، که دوینی رۆژگار به پیاوته تی خۆی بۆیانی ره خساندبوو، که چی زۆر به که متر خه می ده ستیان لهو ده رفته بمردا و تاوانبار زۆر به ناسانی قوتاری بوو، به لام همدوه که خۆیان مه سه له که میان هه لده سه نگانده، خه تای همدووکیان نه بوو، به لکو خه تای سمۆی ترسنۆک بوو، نه وان همدووکیان نمونه دیان خواردبووه، که به ته ماوی له هۆش خۆیان چوو بوون، که چی نهو هه تیووه ناخواتموه، ده بویه نهو پیلانگه کی جیبه جی بکرده ایه، ناخر نه وان هر دوینی به رینگاوه، کاتیک ماوه ماوه عملوایان لی داده بپرا، پیلاننکی ته ماو که و بی چمن و چوونیاں بۆ له ناو بردنی دارشتبوو، که مه حال بوو رزگاری بیت و هر بزیهش به تیکرای دهنگه کان دارشتنی پیلاننکی تری یه ده گی ره تکرایموه، چمن دین مانگه وه که ده سته ی سوینده ران، حوکی له ناو بردنیاں ده رکردبوو، به لام هر سیکیان له سر شیه ی له ناو بردنه که ی ناکوژ بوون، هه ریه که ده یویست به جۆریک نهو تاوانبار ده رنده یه ته فروتونا بکات، به شیه یه کی نهوتۆ حوکه که جیبه جی بکریت، که گرگانی هه لچوونه که ی ناخیاں دامرکینیتتهوه، به ده یان بگره به سه دان شیه وازی باو و ناباویان خسته ده نگدانهوه و هر هه موویانیش، پاش تاوتۆکردن و چاویتخشاندهوه له ناگامدا ره تده کرانهوه، نیتر به سرجه مگیری دهنگه کان، نه که هر پرسی کوشتنه که ی یه کلایی کرابووه، بگره کاتی باسیان له چۆنیه تی له ناو بردنیاں ده کرد، وشه ی کوشتنیاں به کار نه ده هینا، به لکو ده یانگوت: ده بی وه که سه که تی

كەمىن، يان وەك گوئىدريژ بىتۈپتېن، كە باسش لە چۈنەتە لىلەنابردنى لاشە
مردوۋە كەيان دەكرد، وشەى تەرم يان كەلەشيان بەكار نەدەھىنا، بەلكو دەيانگوت: لاک
يان كەلاک يان كەلەخ، نىتر كىشە سەركىە كەيان تەنھا شىۋازى جىبە جىكردنى بىرپارە
بىنرە كە بوو، كە دوئىنى ئەو مەسەلە گرنگەش يەكلا بوۋە، بگرە شىۋەى جىبە جىكردنى
حوكمە كەيان وەك ئىلھامىك لە خودى عەولايان ۋە ھات !! نەى ئەو نەبوو دەيگوت
(ئەو وەك عىسا بى باوكە)، كەواتە ئەو دەپىت بە ھەمان سزای عىسا بگات، دوئىنى
ھەرسىكىان لە سەر ئەو رىككەوتن، كە پاش نىو شەو كاتىك عەولايان بە سەرخوشى
گەيانە مال، بەو خاچە زەبەلاخە بپەستەو، كە سەو ھەر بەو شەو لە ژىر زەمىنەكە
دايمەزاندبوو، نەو وەك لە ژىر نازارى كوتانى بزمەر بە ناگاپتەو، يەكەھار بە
گورىستىك، كە نەوئىش نامادە كرابوو، قايم دەيانبەستەو، پاشان تاكو دراوسىكان بە
ناگانەيم، بە پارچە پەرۆ دەميان دەبەست، نىنجا لە سەرخۆ، نىتر وەك پىويست بزمەر
و سىنگەكانيان لە ھەستىر نەندامانى جەستەى دەچەقاند، لە گەل ئەو بىر كەندەوانە،
ھەردووكيان بە بىدەنگى بەرەو چايخانەكە ھەنگاويان دەنا، ھەزار بە ھۆى بەژن كورتى
خۆى لە چاو جوتيار، تاكو خىرايى چوونە رىگاكەيان ھاسەنگ بگردايە، دەبايە لە
جياتى دوو ھەنگاوى جوتيار، ئەو سىيانى بەاوتىشتايە، ھەناسەكانى سووارببون، بە
بۆلە بۆلەو، بى ناوردانەو:

- نەم ناپاۋە خىرى باوكى نەبوو، تا خىرى نىمەى ھەپىت.
- خەتای خۆمان بوو، دەبايە پىشتمان بەو نەوتىرە نەبەستبوايەو.
- چ لەوچە و چەنەبازىك دەرجوو، دەيگوت نىو بەس سەرخوشى كەن، خەمتان
نەپىت من لە ھەقى دىم.
- پىم گوتى خەتای خۆمان بوو و نىتر بىپرىنەو.
- خوا دەزانىت ھەر كە گەيشتىنە چايخانە، دەپىت بە يەك شەقا زللە ئەو
سەگبابە بە زەويدا رايكىشتم.

پیش نه‌وی بگه‌نه چایخانه‌که، به چند مه‌تریک، هر له ده‌روازه‌ی کۆلانه‌که، هه‌ژار به تووره‌یه‌وه بانگیتکی راهیتلا و:

- سمۆ قه‌شهر.

له گه‌ل بیستنی بانگه‌وازه‌که، سمۆ له چایخانه‌که ده‌ربه‌ری و به چاو‌ترووکانیک به‌رام‌به‌ریان وه‌ستا، هه‌ژار ویستی پیاوه‌تی خۆی له رینگای نه‌و به‌سته‌زمانه به‌مه‌لیتیت و شه‌قازله‌که‌ی بو‌ه‌شیتیت، به‌لام جوتیار ده‌ستی گرت و له سهرخۆ رووی کرده سمۆ و:

- سمۆ کوا عمولا؟!

- نه‌وه‌تا له چایخانه‌که دانیشتوه !!

دوو ته‌زووی یه‌ك له یه‌كدی سارد‌تر جه‌سته‌ی هه‌ردووکیانی داگرت، له شوین خۆیان چه‌قین، دوو هه‌ناسه‌ی سارد‌ترین هه‌ل‌کیشا، نه‌وه‌ك ترس و په‌ژاره‌یان له رووخساریان به دی بکرتیت، به شه‌رمه‌زاری سه‌یری یه‌ک‌دییان کرد، گو‌رپکیان هینایه‌وه به‌رخۆ و چوونه ژووره‌وه، عمولا به‌ته‌نیا له سه‌رووی ژووره‌پان و به‌رینه‌که دانیشتبوو، به وردی له کتیه‌که‌ی ده‌روانی، به سه‌ختی پیتی وشه‌کانی لیک‌ده‌دانه‌وه، هر که چاوی پێیان کهوت، کتیه‌که‌ی دانا و له شوین خۆی قیت بۆ‌وه و به گه‌رمی:

- به خوا ناره‌قیتکی خوش بوو، من به ته‌نیا بتلیکم ته‌واو‌کرد، ئی‌وه‌ش به هه‌ردووکتان بتلیک، به ته‌واوی سه‌ر خوش ببوین، خودا خیری سمۆ بنووسیت نیه‌می گه‌یاند‌وه مال.

دانیشن و له گه‌ل دوو چایه، هه‌ریه‌که و جگاره‌یه‌کی داگیرساند، عمولا به‌گه‌رمی رووی کرده جوتیار و:

- نه‌ی نه‌ده‌بوايه سه‌ردانی به‌رپۆه‌به‌رایه‌تیت بک‌ردایه؟

-

له گه‌ل بیده‌نگی جوتیار، هه‌ژار ناچار بوو وه‌لام بداته‌وه:

- دره‌نگ همستاین، ده‌بی نه‌مړېش بېنیتته‌وه.

عمولا، کتېبه‌کمی به‌ده‌ست گرت‌ه‌وه و:

- به‌یارمه‌تیتان ده‌بیټ پرؤم.

هم‌سټکیان پټکه‌وه:

- بؤ کوی ده‌رؤی؟!

- جاری نازام، به‌لام بؤ بڑیوی ژیانم ده‌بیټ به‌دوای شوین و کاریک بگه‌ریم.

جوتیار به‌سو‌کایه‌تی:

- نینجا تۆ له‌چ کاریکدا شاره‌زای؟

له‌گه‌ل نمو قسه‌یه‌ عمولا، ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بوو، هر به‌ پیوه‌ جگاره‌یه‌کی تری له‌و

پاکټته‌ داگیرساند که نمو به‌یانیه‌ سمۆ بؤی کریبوو، به‌ زه‌رده‌خه‌نیه‌کی ده‌ستکرده‌:

- کوشتن، تالانکردن، سوتاندن، نه‌تک کردن، هم‌مو به‌دکاریه‌کان !! نه‌ی چۆن؟!

دوینى شمو بۆتاتم باس نه‌کرد؟! که‌سټیک ده‌رچووی هم‌مان قوتابخانه‌ی من بیټ، تۆ بلټی

له‌چ کاریکدا شاره‌زا بیټ!!?

-

له‌گه‌ل نمو وه‌لامه‌ جوتیار بیده‌نگ بوو و نوقمی ناو بیره‌اتنه‌وه‌ی نمو به‌سه‌ره‌اته‌.

دژوارانه‌ی عمولا بۆوه‌ که‌ دوینى شمو به‌ شیوازیکی دلته‌زین بۆیانى باسکرده‌وه‌،

هه‌ژاریش به‌ په‌شو‌کاوی سه‌یریکی جوتیاری کرد و ناچار له‌ شوین خۆی هه‌ستایه‌وه‌،

رووی کرده‌وه‌ عمولا و به‌ دوو دلټی:

- هه‌تا شوین و کاریکت ده‌ستکه‌موت، ده‌توانی لای نیمه‌ بېنیتته‌وه‌.

- جاری با پرؤم، نه‌گه‌ر هیچم ده‌ست نه‌که‌وت نیتواری ده‌گه‌رپتمه‌وه‌، هم‌رچۆنیک

بیټ، سو‌باستان ده‌که‌م و دلنیا‌بن له‌ بیرتان ناکه‌م.

قسه‌کانى ته‌واو کرد و به‌ روویه‌کی زیاتر راستی پیوه‌ دیار بوو، رووی کرده‌ جوتیار و

- نازانم بۆ؟!... لەو بارە ئالۆزەشدا، دەمتوانی بە ھەزار و یەک رینگا خۆم
رزگارکەم، بەلام سەرەرای نەوێش، ھەر ویستم تۆش لە گەڵ خۆم رزگارکەم و بە جیت
نەهیتلم، لە راستیدا نازانم بۆ ویستم نەو ئارەزوویە ناغا پوچەڵ کەمەو، من ناگاداری
نەو پیلانە بووم، کە بۆ کوشتنی تۆ دارێژرا بوو، باوەڕ بکەن لە ناخی دل و ویژدانمەو،
ھەستم بە بەرپرسیاریەتی کرد، ویستم لە دوا ساتی ژیا ئام کارێکی مەرفانە نەھجام بدەم،
بە ھەر حال سوپاست دەکەم کە منت گەیانده شار، بەلام وریابە لە گەرانەوێت.

نیواره یه کی درهنگ پەرتوو کخانه که یان داخست و گەڕانەو ماله‌و، هەریه کێک له
گۆشه یه کی ژووره که، بێدهنگ لاپه‌ری پەرتوو که که ی دهستی هه‌لده‌دایه‌و، بێ نارامی
که‌ش و هه‌وای ژووره که ی داپۆشیبوو، به‌ پەروشه‌و چاره‌پیتی گەڕانەو ی عه‌ولایان ده‌کرد،
بۆ زیاتر دلتیایی، چه‌ندین جار هه‌رسیکیان به‌ره‌و ژێرزه‌مینه‌که‌ نشیوو بوونه‌و و
خاچه‌کیان پشکنیوه‌، له‌ ناوه‌ندی ژێرزه‌مینه‌که‌، سه‌رتیکی برپه‌ری خاچه‌کیان له‌ زه‌وی
چه‌قاندبوو و سه‌ره‌که‌ی تریشی به‌ شیشه‌ ناسنیکه‌وه‌ هه‌لواسیوو که‌ له‌ بنمیچه‌
کۆنکریته‌که‌دا ده‌ریه‌شیبوو، هه‌ژار وه‌ک وه‌ستایه‌کی شاره‌زا، له‌ ده‌رووبه‌ری خاچه‌که‌
ده‌خولایه‌و و ده‌ستی له‌ برپه‌ر و باله‌کانی ده‌دا، جار و بار بۆ زیاتر قایم کردنی
پارچه‌یه‌کی، ناو‌ری له‌ سمۆ ده‌دایه‌و و به‌ وردی سه‌ری په‌نجی له‌ سه‌ر خالێک داده‌نا و به‌
شۆڕکردنه‌و ی لایه‌کی لێوی خواره‌و ی، نا‌رازیبوونی خۆی ده‌رده‌بری، نه‌ویش به‌ نه‌و په‌ری
گوێزایه‌لی، ده‌سته‌به‌جێ به‌ چه‌کۆشه‌که‌ی ده‌ستی بزمارێکی تری له‌ شوێنپه‌نجی
وه‌ستا که‌ی ده‌چه‌قاند، جوتیار که‌ زیاتر له‌ هه‌موویان خۆی به‌ هاره‌ها جتر ده‌رده‌خست،
هه‌ر چه‌ند چرکه‌ جارێک ده‌پروانیه‌ کاتژمێره‌که‌ی ده‌ستی و هه‌ناسه‌یه‌کی بێ نارامی
هه‌لده‌کێشا، بۆ قاتی سه‌رزه‌مین سه‌رکه‌وته‌و، سه‌ری له‌ ده‌روازه‌ی ده‌وشه‌که‌ ده‌رخست،
نهم سه‌ر و نه‌و سه‌ری کۆلانه‌ چۆله‌که‌ی نۆزییه‌و، به‌ دلتەنگی گه‌رایه‌و ژووره‌که‌ و له‌
شوێنی جارانی دانێشته‌و، لاپه‌ری کتێبه‌که‌ی هه‌لدا یه‌و، هه‌ژار و سمۆش به‌ هه‌مان
شیوه‌ سه‌رکه‌وته‌و و هه‌مان ره‌فتاریان نه‌نجامدا، له‌ شوێنی خۆیان وه‌رگه‌ڕانه‌و، جوتیار
ناخیکی تری هه‌لکێشا و:

- ده‌ترسم نه‌گه‌رێته‌وه‌.

- ده‌بی‌ت هه‌ر بگه‌رێته‌وه‌ و.....

هه‌ژار به‌دلتیایی وه‌لامی جوتیاری دایه‌وه و بی‌پچرانی قسه‌کانی، به‌گرژی
چاوه‌کانی برپه‌چاوانی سمۆ و:

- به‌لام ناواته‌خوازم به‌یانی هه‌ستمه‌وه و عه‌ولا به‌خاچه‌که‌وه
هه‌لنه‌واسرابیت، نیت‌هر خۆم ده‌زانم کێ له‌جیاتی نه‌وه‌لده‌واسریت.

سمۆ که‌ده‌نگی دلتی له‌ترسان ده‌بیسترا، هاواری بۆ جوتیاری برد و:

- ناخر مامۆستا، نه‌وه‌که‌ی پیتیه!! نه‌وه‌که‌ له‌وه‌بینه‌وه‌ده‌یه به‌ناگابیتمه‌وه،
نه‌بادا هه‌ر خۆشتان شایه‌تی نه‌وه‌تان دا، که‌چ نیشانه‌وانتیکه‌ی بلیمه‌ته؟!!

هه‌ر که‌جوتیار به‌هانای نه‌هات و هه‌ردووکیان به‌تورپه‌یی چاویان تیتپری، به‌
دله‌پراوکی وناشو درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دایه‌وه و وه‌که‌پارانمه‌وه‌یه‌که‌:

- باشه‌گریمان نه‌ویش له‌هۆش خۆی چوو، من که‌ی ده‌توانم به‌ته‌نیا رایکیتشه‌
ناو ژێرزه‌مینه‌که‌ و پاشان به‌رزی که‌مه‌وه و له‌خاچه‌که‌بیه‌ستمه‌وه؟! ناخر نه‌وه‌دووسه‌نگ
و قه‌باره‌ی منی هه‌یه‌.

جوتیار به‌وه‌قسه‌یه‌ رازی بوو، به‌لام هه‌ژار جارێکی تر به‌تورپه‌یی:

- هه‌تیوو ناخر نیتمه‌نه‌گه‌ر له‌گه‌لیدانه‌خۆینه‌وه، چۆن ده‌کریت مه‌ستی که‌ین و.....
له‌گه‌ل بیستنی زه‌نگی ده‌رگاکه‌، هه‌ژار قسه‌کانی پچراند، هه‌موویان به‌ته‌نگه‌تاوی
و په‌شێوی له‌شوێن خۆیان راپه‌رپین و ویستیان به‌وه‌ده‌رگاکه‌رابکهن، له‌ناکاوه‌ستیان
به‌خۆکرد، جوتیار به‌رووخساریکی شه‌رمه‌زارییه‌وه‌ته‌ماشایه‌کی هه‌ژاری کرد و
گه‌راپه‌وه‌شوێنی خۆی، نه‌ویش به‌هه‌مان شێوه‌له‌شوێن خۆی دانیشته‌وه، سمۆش پاش
کردنه‌وه‌ی ده‌رگاکه‌، له‌گه‌ل عه‌ولا گه‌راپه‌وه‌ژوور، سمۆ خێرا سفره‌که‌ی له‌ناوه‌ندی
ژووره‌که‌راخست، عه‌ولاش له‌گه‌ل سلاۆکردنه‌که‌ی، شت و مه‌که‌کانی ده‌ستی له‌سه‌ر
سفره‌که‌ی ریزکرد و به‌رووخساریکی گرمژین:

- نه مړې هېچم دهست نه کړوت، گوتم با نهم شهویش بیتمهوه لاتان، له گهړانهوهش بهرامبدر مه پخانه کې مام ریځو تپه پریم و کهرسته کاتم له گهړ دهستی څوم هینسا، گوتم شهو دریژه و بی مینوشین شهو به سهر بردن مه حاله.

هر له گهړ نهو قسانهش، چاکه ته کې داکه نی و له گهړ ده مانچه کې له گوښه ی سهری ژووره که داینان و بهره و ناودهستی ناو گهر ماوه که روښت، سهره تا هر سیکیان له شوین څویان به واقعی وړماو چاویان بریه ده مانچه که، دهسکه شوو شه بریقه داره کې به جوړیک دینازاند و تیشکی رووناکي گلزپه کانی ژووره وهی دهی شمه وقاندن و دهی شکاندنم وهی نیوچاوانیان و پتلووکانیانی پی دده خست، هر وه گوتراوه دهرزی هه لبرایه دهنگی ناهات، نوقمی ناو بیتدهنگییه کی رها بوونه وه، نینجا کې وهختی دهنگه؟! روژگاریکه و نهوان دهنگه دهنگیانه و دهنگ رازی دلپانی دهرنه چواند، ههرسیکیان بز ماوهیه کی گونجاو به هه ناسه هه لکیشان و هه ناسه دانوه برژکانیان هیناوه یه کدی، به تیروانی نیکی نازایانه چاوه تیژه کانیان بریه یه کدی، شتیه گه لی تیشکی لیژه ریك له چاوانیان دهرپه شی و له ههرسی لاوه وهک نووکی سی شمشیری بریقه دار بدریت له یهک، زړنگی نیان دایه وه، خهریک بوون هر څوپه څو به شهړه چاو یه کدی له خلتانی څوین بگه ورتین، ماوهیه کی باش چاوه تیژه کانیان تیکبري، به لام زوری نه خایاند، پهیتا پهیتا تیشکه کان کپ بوونه وه، ورده ورده وریان بهردا، سهرنه غام روخساری هر یه کپکیان لموه دهچو که چاری لهوه بیت یه کیک له ههر دووانی تر هه لویتیکي پیاوړه بنوینیت و نهو ههله زیرینه له دهست نه دات، وهک سه گهله یهک، سهره تا خهریک بوون به ههپه و مړه مړ شالوویکی بویرانه ی بو بسن و وهک به رازیک بیهه غچینن و رازی دلپان دهرچوینن، نینجا له پرکیدا به نووسکه نووسک پاشگه ز بوونه وه، به ههر حال گهړانه وهی عهولا، نهوانی لمو هه لویتسته پر رووړه شی و شمرمه زارییه ی رزگار کرد و دهر وونه په شوکاویه کانیانی هه ساندوه، نهویش چوارشانه یی و به شموکت له سهر سفره که دانیش و وهک خاوه مال:

- وهرن با نهم ژيانه نه گبه تيبه به سهرخوڅى بهينه سهر !!
- ههر سينكيان به گه شكه يى بڅ ماوه يهك مته قيان نه كړد، پاشان جوتيار به به هانه ي خويندنه وه، له شويتن خوځى نه جولا وپه وه، هه ژار ناچار بسو به روو گه څى يه كى ده ستر كړده، ته ماشايه كى جوتيارى كړدو:
- راست ده كات ماموڅستا، خو شو بى موى تموار بوونى مه حاله.
- نيټوه نووڅى كهن، من ناتوانم، ده بى به يانى زوو هه لسم.
- هه ژار و و عمولا به رامبه ر سفره ي خواردنه وه چوار مشقى دانېشتن و په رداخه كانيان داگرت و دستيان به خواردنه وه كړد، عمولا له گمځ خواردنه وه پټكى يه كهم و داگرتنه وه په رداختيكى تر، جگار هيكى پټشكه څى هه ژار كړد و يه كى تريڅى بڅ خوځى داگير ساند و:

- نهم كټيبه بچووكه ي ته نېشتت چى په ؟!
- نا... نهم ناميلكه يه ؟... نه مه يان كورته چيرؤكن.
- كورته چيرؤك ؟!
- نم !
- ده كريت چيرؤك ټكم بڅ بخوينيته وه ؟
- هه ژار يښ كه به يهك قوم بنى پټكى يه كه مى تموار فر كړد، پټكى دووه مى داگرتنه وه و كټيبه كه ي هه لگرت و چهند لاپه ريه كى هه لدايه وه و به شمرمه زارى و نيگاده سهرينكى جوتيارى كړد و:
- ههر له منداليدا فيرم كړد، له هزر و قسه و كردارى، چوڼ راستگو بى و درؤ نه كات ؟... زؤر به توندى راسپارده كانى پياده كړد... تا راده يهك كه گه موره بسو كارى نه ما، نانى نه ما، هاوپټى نه مان... تا راده يهك نيتر منيش له توانامدا نه ما چيتر له گه ليدا بېنمونه !!.

هەر که هه‌زار ته‌واو بوو، به‌گه‌رمی له‌ده‌م و چاوی عه‌ولا وردبۆوه، نه‌ویش به‌هه‌مان
شیوه، به‌سه‌ر له‌قاندنه‌وه، چاوی تیپ‌ریبوو، به‌په‌رۆشی چاوه‌پوانی ته‌واوکردنی سه‌برده‌که
بوو، به‌لام هه‌ر که بێده‌نگی هه‌زار درێژه‌ی خایاند، نه‌و ناچاربوو:

- ئی... پاشان؟!

- پاشان چی؟... ته‌واو!!

- ته‌واو!... چی ته‌واو؟!... بۆ تۆ جاری هیچت گوتوه؟!

وه‌ك هه‌وره‌ تریشقه، سه‌دای تریقه‌ی پێکه‌نینه‌ شیتانه‌که‌ی هه‌رسته‌کیان له‌ سه‌رانسه‌ر
حه‌وش و کۆلانه‌که‌ ده‌نگی دایه‌وه، هه‌زار که‌ نه‌و کاته‌ کتێبه‌که‌ی لابرده‌بوو و فریکی
گه‌وره‌ی له‌ ناره‌قه‌که‌ دابوو و هه‌شتا قومی نه‌دابوو، پێکه‌که‌ی له‌ ده‌ست که‌وت و
خۆشی که‌وته‌ سه‌ر گازی پشت و خه‌ریک بوو بجنکیت، عه‌ولا په‌لاماری داو کتلی
کرده‌وه و جامێک ناوی دای و:

- خوا بتانگرتێ ره‌زاگرانیه‌، نه‌چیرۆکتان چیرۆکه‌ و نه‌ پێکه‌نینتان.

جوتیار که‌ هه‌شتا به‌رماوه‌ی پێکه‌نینه‌که‌ی رووخساری داپۆشی بوو، کتێبه‌که‌ی
هاوێشته‌ لایه‌ک و له‌ سه‌ر نه‌ژنووکانی به‌ره‌و سه‌فه‌که‌ خۆی خشانده‌، پێکیکی داگرت و
به‌ یه‌ك قوم پێکه‌که‌ی خواره‌وه‌، جگاره‌یه‌کی له‌ پاکه‌ته‌که‌ی به‌رده‌می عه‌ولا داگیرسانده‌:

- که‌واته‌ هیچ له‌ چیرۆکه‌که‌ تینه‌گه‌یشتی؟

عه‌ولا، ماوه‌یه‌ك سه‌ری خۆی خوراند و به‌ شه‌رمه‌زاری و ساویلکانه‌:

- نهم جۆره‌ چیرۆکانه‌ زامه‌کانی ناخم ساریژ ناکه‌ن!

- په‌له‌ مه‌که‌، رۆمانه‌که‌ی من که‌ ته‌واو بوو، نه‌هاسته‌ی هه‌ردووکه‌مان چاره‌سه‌ر

ده‌کات!!

نه‌مه‌ی گوت و په‌رداخێکی تری داگرتوه‌، هه‌زاریش هه‌ردوو په‌رداخه‌که‌ی خۆی و
عه‌ولای داگرتوه‌، زۆری نه‌خایاند، بنی بته‌که‌ هات، جوتیار به‌ سه‌رگه‌رمی سوییچی
جێبه‌که‌ی بۆ سمۆ فریدا و:

- دەى سۆز گيان بىبىنم مەيخانەكەى مام رىغۇ بىگوازىتمە ئىرە.

سۆز ھەر بە ئاسمانەو، سۈيچەكەى گىرتەو و لە شوۋىن خۆى راپەرى، پاش ماوۋىيەك لە گەل دوو بىلى تر و چەند قاپىك نۆك و باقلە و كەرستەى تىرى خواردن و مزە، كە وەك دىارى، مام مېخۇ بۆ عمولای ناردبوو، لە سەر سفرەكە رىزى كردن و خۆيشى پەرداخىكى ھىنا و چوارمىشقى لە تەنىشت عمولا دانىشت و:

- مام عمولا بۆ مېنىش پىتكىك داگرە.

وادىاربوو خىراىى خواردنەو كە ھەموويانى بە يەكجارى سەرخۆش كردبوو، نەو دەستپىشخەريەى سۆز بۆ خواردنەو ى يەكەم پىك لە ژيانىدا، سەرنجى ھىچ كامپىكىانى رانەكىشا، ھەر كە عمولا بىرپىك نارەقى رشتە ناو پەرداخەكەى و ناوۋەكەى كىردە سەر، ھەژار بە دەستى خۆى دوو سى پارچە سەھۆلى بۆ بەردايەو ناو پەرداخەكە، نەوئىش ھاوشىوۋى ھاوۋەلانى، چاوانى خۆى نوقاند و بە يەك قوم بنى پەرداخەكەى ھىنا و ھەر خۆيشى پەرداخى دووۋەى داگرەتەو، ھەژار ماوۋىيەك بە نامۆى سىرەى لە دەم و چاوى سۆز گىرتەو، بۆنى ھالەتتىكى ئاناساى دەگرد، بەلام ھەر كە بۆى ئاشكرا نەبوو، ناچار رووى كىردەو عمولا و:

- كۆمەلگاي بۆگەن ھەمىشە دېندە دروست دەكات، وادىارە مام عمولا تۆش خاومەن بەسەر ھاتتىكى دل تەزىنى!! بەلام خۆشەش بۆ مەروۋى خەمبار كەسىتىكى ھەبىت ناخى خۆى بۆ ھەلپىزىت، ئىدى ھەلىكە و بۆتى رەخساو و ھەر چى لە دلتدا پەنگى خواردوۋە دەرى بەيتنە.

عمولا لە گەل فېرگەردنى پىتكەكەى بە سەر لەقاندن ناخاوتنەكەى بۆ سەلمانە، جىگەرەيەكى تىرى داگىرساند و:

- يەكەم تاوان كە نەنجام دا، ەلاوۋەدىنى ھاوۋەلى مىندالىم بوو، كە نەك ھەر تانە لىتەنەكەى ھۆكارى سەرەكى دەرگەردم لە حوجرە و خۆكوشتنى دايكەم بوو، بىگرە ھەر وەك پاشان بۆم دەرگەوت، شەقازللەكەى مىندالىى ھەر لە بىر مابوو، وەك

تۆلەسەندەنەوئەوئەكەش لە گەل تاقە ھاوئەلەكەى میرزای كۆپى مام ھەمزە، كە نەوئەش پاشان شایستەى چارەنووسىكى دژوار بوو، بەدەرەوشتانە رەشوى سەگمیان دەرماغواردكردبوو، ئەو كاتە، قۆناغىكى زۆرى لە خویندنى مەلایەتى بریبوو، لە شار دەخویند، چەند ھەفتە جارىك دەگەرايەو مەلەكەیان، باوكیشى زۆر شانازى بەو دەكرد، كە كۆرەكەى پاش چەند سالىكى تر دەبیتە مەلایەكى گەورە، جارىكیان كە بەسەردانى ھاتبۆو، بۆسەم بۆ دانایەو، ھەر لە ناو مزگەوتدا ئەو ھەلەم بۆ رەخسا، بەیانى بوو، مزگەوت چۆل بوو، لە ناو حوجرەكە دەخویند، چوومە ژوور و دەرگاگەم داخست، وىستى ھاوار بكات، خەنجەرەكەم لى ھەلگىشا و درىژى عەردم كرد و شەرۆالەكەم داکەنى و (.....) !! یەكەجار زۆرم نیشاند، پاش چەند روژى تر، جارىكى تر لە ھەمان شوین و بە ھەمان شێوە تووشى بوومەو، ئەو جارەیان لەبەرگى كردن سست بوو، زۆر دەستى ھەلندەھینا، جارى سىتەم، پروابكەن ھەر خۆى بەدواما ھات و داواى لى كردم تا ئەو كارەى لە گەل بكەم، نیتى واى لى ھات نەك لە گەل من، بگرە كەسىكى ناتەبا نەما ئەو كارەى لە گەل نەكات، كە گەرايەو شارىش، دەلێن گوايە ھەر لە سەر ئەو بەدكارىيەى بەردەوام بوو، تا روژىك ناشكراوو، نینجا بەتوندى ریسوا كرا و لە خویندەكەى دەرکرا، سەرنەنجام، لە شەرمان لە گەل بنەمالەكەى دىيەكەیان جیھىشت و تا نىستاش كەس نازانىت روویان كردە كام لا، ھى ھى، ئەو مەلایەى كە لە سەر ئەو سەگبەش دەرى كردم و نەيھىشت بىمە میراتگرى پتەمبەران، قوربانى مردنم كرد، پاش نىوەرۆى ھاوینىكى گەرم، بە تەنبايى لە ھەمان حوجرەدا نووستبوو، پورە ھەنگىكى نازىبايم ناودیوى ژوورەكە كرد و پوختە دەرگاگەم لە سەر گرت و نینجا ھەر خۆتان وىناى چارەنووسەكەى بكەن.

- له گهړانموه ناگاداري خوت به !!... هر هيچ نه بې له م روژانه ... وا باشه به تنه ها تو چو نه که یت... گهر ريگا بده یت من هه تا هه مان شوینی رو د او ده که له گه لټ د یم؟

عدولا له گه لټ نهو قسه یی ناراسته ی جوتیاری کرد، بهر ماوه ی چيشته که ی له ناو کونه روژنامه که پېنچایوه و فریدایه ناو زبلدانه که، جوتیار و هه ژار به یه کجاری زمانیان به سترابو و نقه یان نه ده ات، هه ردو وکیان به شهرمه زاری له دیار پیاله چایه کانیان دانیشتبوون و مژیان له جگاره کانیان ددها و وهک دووکه لکیشی شه منده فمر دووکه لټ له دهم و لوتیان دهاته دهره وه، سموش که شوی رابوردو بو یه که عجار له ژيانی، تا خوی لهو نه رکه دلټوقینه ره رزگارکات، به دووپیټک نارقه ی بو ن رازیانه، خوی له رووباری نارقه ی به هشت بېه شکرد، بهر به یانیتکی زووش هه ر له سر سهرینه که، به نیگادزه سهریتکی هاوه لانی کرد، هه ریه که له گۆشه یه کی ژووره که، به شپوه یه کی نارټک و بېه سهریه ر راکشابوون و پرخ و هوړیان بو، نه وهک وهستا هه ژار به ناگایبتموه و نموه ی خراپه به سهری بېتیت، هیتواش هیتواش وهک په روانه له شوین خوی هه ستایموه، له سر په نجه ی پیته کانی هه نگاوی نا، هه ر که له دهر وازه ی حموشه که ش ناوا بو، وهک بالندیه ک کتوپر له دهمی گورگیتکی برسی ترازابیت، بهر وه چایخانه که دای له شقه ی بالټ، هه ر بهر ټیگاره به شهرزه یی خوی ده واند: ناخر نه مه یه بیدادی و نامه ردی، هه ی ناپیاوینه... نهوان دهوایه نهو نه رکه بارگران و ترسناکیان پی تی رانه سپارد بویه، نه ی هه ر خویان جاروبار له کاتی سووکایه تی پټکردنیان، هه مان بانگه وازه نابروویه ره که ی باوکی له نیو چاوانی ناده نه وه و پتی نالټن: سمو بگرن !!... خو نه گهر سموش پیاو کوژ بووایه، نه وه تا هه رامزاده دهر نه ده چوو و نکو لټی له بنه ماله شهرانییه که ی نه ده کرد و نهو هه موو مه ر و مالآته ی جینه ده هشت و نه ده بووه شاگردی

چاچیه کی سه گباب، که بهرامبهر رۆژانه یه کی هیچ و پروچ، ههر له بهره به یانییه کی زووه تا ئیواره یه کی درهنگ چایه کانی پی دابهش ده کاته سهر مەعمیلە کانی و پیاله کانی پی ده شوات و ناو چایخانه کی پی گسک ده دات و مهگر داوای شتی تریشی لی نه کات ههر باشه، ههر دوو پالەوانی شاریش که به درێژایی بیست سال خهریکی دارشتنی سه دان پیلانن بۆ له ناو بردنی نه یاره که یان، نه مرۆ به به هانه ی هاندانی دوژمنیان بۆ خواردنه وه، خهریکن ساوتلکه یه کی ده شته کی بچه وسیتن وله خشته ی ببهن و تاوانه کی پی نه بجامبدهن، به به هانه ی مهستکردنی مێردی دایکیان، دوو نه وهنده ی نهو ده خۆنه وه و ده یانه ویت بتلکهش له سهری نهو دا بشکێتن و سهری بتلکهش له ناوهندی قینی بچه قێتن، قێر و سی له رووباره نارهقه کی به ههشت، نینجا مرۆ له به ههشت چ پتویسته کی به خواردنه وه ی نارهق ههیه، ها، ها ها، چ نارهق تیکیش؟! ... له سهر قسه ی مه لای گونده که یان، نهو نارهقه مادده ی هۆشبهری تیدا نییه !!! ... واته چی؟! ... خۆ مرۆ نه گهر بۆ خوشکردنی که لله ی نه بیت، ناچار نییه نهو بۆگه نه قوزه لقورپتکات، پاشان قیروسیا با نهو تۆیزهش له سهر هه مووی بیت، خۆ ههر هیچ نه بیت تۆیزی گوناھی خواردنه وه له نهو ی کوشتن سوو کتره ... عه ولّاش نهو به یانییه که هه ستایه وه، پوخته خۆی له گهر ماوه گشتیه کی ناو بازار شووشت، له گه له دهستی خۆی خواردنی هینا، چایه کی ناماده کرد، که رسته کانی له سهر سفره رایخست و بانگی ههر دوو کیانی کرد، ههر دوو کیان به ته وه زه لی له شوین خۆیان قیت بوونه وه، به ته ر یقبوونه وه ماوه یه ک چاویان تیکیری، بی ده م و چاو شووشتن، به خۆخشاندن خۆیان گه یانده سفره که و به شه لوخاری بهرامبهری دانیشتن، ناره زووی خواردنیان نه بوو، ههر دوو کیان پیاله چایه که یان هه لگرد و ههنگاوێک له سفره که به خۆخشاندن دوور کهوتنه وه، پشتیان دایه وه دیواره که و جگاره کانیاں داگیرساند، خۆنه ویسته ههر دوو کیان رووداوه پسر خه وشه کی مندالیان هاته وه بیر، کاتی که ههر دوو کیان له ته مه نی یانزه سالی له گه له مام مه جید سهر دانی گوندیکیان کرد و له ناو به ستاوه که بۆ شووشتنی نوتومبیله که یان وهستان، ههر دوو کیان

له گهل شووشتنی جیبه که، به روتی مه له وانیان ده کرد، کاتیک مام مه جید بز
سه راو کړد نیک چنه هه نگاو لیبان دوور که وتبوه، کت و پر جوتیار ماسیه کی
بچکولانهی گرت، کاتیک هه ژاریش ویستی نه ویش ماسیه کی ده سکه ویت و خوی له
دیار گوماوه که چه مانده وه، جوتیار نهو ماسیه زیندووهی که پر به دهستی بوو، سهری
دا له قینی هه ژار و له پریکدا نیوهی ماسیه که ناودیوی ناو قینی بوو، هه ر که
هه ژاریش له قیوهی دا، جوتیار به نه شاره زایی و شپزه یی ویستی هه لیکیشته وه، به لام
به هوئی لووسی ماسیه که، هه ر که هه ولئی ده دا نینوکه کانی لی بچه قینیت، سهره که ی
زیاتر بز ناوداوه ده خشی، نیتر جگه له کلکه که ی، هه موو پارچه کانی تری ناودیو بوو،
نه وه ک مام مه جید بگه پرتسه و نا پرویان بچیت، جوتیار ناچار بوو به هه ردو
ده سته کانی، هه ردو لاقینه خره کانی هه ژار لیک کاتمه و به ددانه کانی کلکه لووسه که ی
ماسی بگرت و رایکیشته ده وه، هه لبت ماسیه به سته زمانه که بهرگی نهو که ش
و ههوا بزگه نهی نه گرت و ده ست به جی مرد و ناوی له تو مارگی زینده وه ران سراپه وه،
به لام نهو به سهراته پر شرمه هیچ کاتیک له میشکی هه ردو کیان نه ده سراپه وه،
هه میسه لهو جوړه ساته پر شرمه زاریه ده هاته وه بیریان، نه مجاریان زیاتر له هه ر
جاریک، به جزریک بیریان لهو رووداوه هاته وه، خه ریک بوون په لاماری قینی یه کدی
بده نه وه و له جیاتی ماسی، نه مجاریان به ددانه کانیان کرمی ترسی یه کدی هه لیکشنه
ده وه... نی باشه خو سموی به سته زمان به راشکاو دانی به ونا، که نهو به ته نیا
ناتوانیت پیلانه که جیبه جیکات، نهی نهو نه بوو دوتنی ریک که وتن، که ته نها یه کیکیان
له گهل عمولا بخواتمه و نهو یریان به هه ر به هانه یه، تا کو له راکیشان و هه لواسین و
به ستنه وهی عمولا به خاچه که وه هاوکاری سمو بکات، ده بیت خوی له خواردنه وه
بپاریزیت... هه ر جزریک، نهو ده رفته شیان دۆراند، ده مهونیو پږ، پاش دوو کاترمیر،
هه ردو کیان له باله خانای په روه رده له گهل کو مه لیک شت و مه کی قوتا بخانه هاتنه وه
دهر، عمولاش که تا نهو کاته له ناو جیبه که خه ریکی هه لدانه وهی کتیه که ی بوو، له

سەر داواکاری جوتیار، له کۆگای ناو گۆرپه پانی ههوشه که، پاشماوهی پیدایهستییه کانی
گهیانه ناو جیبه که، ههسیکیان له پیشهوه سواربوون و له شار ده رکهوتن، به ره ناوچه
شاخاوییه کان کهوتنه ری، پاش بیده نگییه کی درێژه خایه، عهولا:

- ده بوايه سۆشتان له گهل خۆتان بهینایه!
- ههزار که له نێوان جوتیار و عهولا دانیشتبوو، له سهرخۆ:
- ها، ناخر نهو ناتوانیت چایخانه که به جییتلێت.
- نهی دوکانه کهی تۆ؟
- نهویان گرنگ نییه، چ داخرا بیته یان کراوه، هه مان شته، له کۆمه لگای نیه
- کاری په رتوو که خانه ره نجیکی بی ده سته کوته.

- نینجا بۆ نایفرۆشیت و پاره کهش له نا ههنگی زه ماوه نده کهت خه رج کهیت؟! وشه ی زه ماوه ند وه ک هتێزکی موگناتیسی به ره وه نامیزی پیره سارای هه لکیشایه وه،
- پیش چه ند رۆژ، به ناماده نه بوونی جوتیار، نیش و نازاری ته نیایی نا چاری کرد په نا بۆ
- فالگرتنه وه کهی بباته وه، تا نه ویش به شاره زایی خۆی لاپه ره ی ناینده یه کی دلکه ره وه ی
- بۆ به ویتیتنه وه و مزگینی ژنه یانی بۆ ناشکراکات، خۆ هه ر چه نده دلی به و قسه یه زۆر
- خۆش بوو، به لām زۆر به وایشی پی نه بوو، به لām خۆ زۆر جاریش قسه کانی ده قواده ق
- نیشانه کانی خۆیان ده پینکهنه وه... به روو خۆشیه وه جگاریه کی پیشکهش کرد و:
- هه مووی نافرۆشم، به لām نه گه ر که سیک هه بیته به شداریم له گه لدا بکات،
- نیوه ی دوکانه که می ده فرۆشمی.

- نه گه ر رازی بیت من نیوه ی ده کرم.
- نینجا تۆ نهو پاره یه ت له ده ستدایه ؟
- نیستا نا، به لām که گه پراینه وه، به دلی تۆ پاره ده ده م.

- كهواته نه گهر گهراينهوه له سر نهم مهسه لهيه قسه دهكهين، بهلام نيستا ريځاكه دووره، واباشه پارچهيه كي تري بهسرهاته كه مان بؤ باسكه يتهوه، له راستيدا رابوردوويه كي دلته زينه و بهكهلكي رومانتيك ديت !!

جوتياريش، بؤ پالپشتي قسه كاني هاوه لي، له سرخو:

- بگره نه گهر بهسرهاته ي هردووكمان ليكبدريت، شاكارترين روماني لي دروست ده ي !!

عهولا به گرمي:

- له راستيدا له گهل نيوه ژيانتيكي ترم بيني... ژيان خوښه... خوشتر نه گهر كه ساني وهك من و ناغا بؤگهني نهكهن... هيوادارم نهم بهسرهاتم بكريته پهنديك بؤ ورياكردنهوي سته مكاران !!

جوتيار له سرخو:

- كوا؟ تو جاري چيرؤكه كه پت تمواو نه كردهوه... نه گهر هدر نهوه نده بي...؟!

عهولا بهه لچوونهوه:

- نينجا من كه ي هيشتا تاوانه كانم باس كرده؟

ههژار له گهل بيركردنهوي سربرده سهر و سه ميره كي دوينتي له ناو حوجره ي مزگه وتدا، له سرخو پيځه نينتيكي نهرمي بهردا و به تامه زروبي:

- كهواته له م ساته ره خساوتر نابي بؤ نهم جوړه باسانه !

ههر كه جاده قيره كه يان تمواو كرد، كهوتنه سهر جاده خو له كه و جوتيار ناچار بوو دوو نهوه نده ي پتويست و بؤ زياتر بيستني بهسرهاته كه، خيرا يي ليخوپينه كي كه مكاته وه، عهولاش له گهل داگير ساندني جگاره يهك:

- ... روژنيك دا يكم مابوو گوتي: كورم ورياي يه كه م هه تخليسكانت به، بيكه ساني وهك نيمه له گهل يه كه م كه تن توشي لاساري ده بن، بهو جوړه، شهوان له بهر تيشكي چراكه له ناوينه ده مروانيه خوم و سهرنجم ده دايه سهر و سيمام... له دهم و

لیوو لووت و گوئیچکه و چار و برۆکام ورد ده‌بوومه... نهم چاوانهم له چاوانی فلان کهس ده‌چن، کهواته نهو ده‌ست پیسی دایکمی کردوه و ده‌بی سزا بدریت و چاوه‌کانی هه‌لکیندرین... نهم دهم و لیوانه‌شم له دهم و لیوه‌کانی فلان تاوانبار ده‌چن و ده‌بی‌ت بپرین... نهم لووته‌شم له لووتی..... نیت لاپه‌ره‌ی تاوانباره‌کام هه‌لدانه‌وه، بۆ تۆله‌کردنه‌وه لغاوی هۆشم خسته ده‌ست دله‌زامداره‌که‌م... به‌ په‌رۆشه‌وه ده‌ستم‌کرده کوشتن وتالان و نه‌تک کردن... باوه‌ر بکه‌ن جاریکیان، که بۆ سه‌ردانی هه‌ردوو گوپی بنه‌ماله‌م ملی ریگای گۆرستانم گرتیوو، له‌ پرینکدا باوکی نه‌سیرینم له‌ سه‌ر لیتواری به‌رزاییه‌که‌ی گۆرستان دیت، له‌ پاشموه هیتواش هیتواش، لیتی نزیک بوومه‌وه و به‌ هه‌موو هیتوتوانیه‌کم پالم پیتوه‌نا و خسته سه‌ر تاشه‌به‌رده‌کانی خواره‌وه... هه‌رچه‌نده له‌ مردن رزگاری بوو، به‌لام هه‌ردوو قاچه‌کانی به‌ جۆرێک شکان و نیسقانه‌کانی ورد و خاش بوون، که هه‌موو جه‌رپا‌حه‌کانی نیسقان نه‌یانتوانی ساریژی که‌نه‌وه... نینجا نه‌و شه‌و له‌ گه‌ل گێپانه‌وه‌ی رووداوه‌که بۆ ناغا، شه‌ویکی خوشمان رابوارد... ناغا نه‌و تاوانه‌ی زۆر پیخۆش بوو، چونکه نه‌و په‌که‌موتنه‌ی ریخۆشکه‌ریک بسو بۆ چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌سیرینی به‌سه‌زمان... سه‌رتان نه‌یتشینم به‌ هه‌مان شتیه، شه‌وان له‌ سه‌رو سیما و نه‌ندامه‌کانی جه‌ستم ورد ده‌بوومه‌وه، په‌نجی تاوانم بۆ که‌سیکی تر درێژ ده‌کرد، پیلانی له‌ ناوبردینم داده‌پرشت، نینجا هه‌ر که ده‌رفه‌تیکم بۆ ده‌رخسا جی به‌جیم ده‌کرد و.....

هه‌ر که گه‌یشتنه به‌رامبه‌ر شوینی شاردنه‌وه‌ی تهنه‌گه‌کان، عه‌ولا گێپانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاته‌که‌ی راگرت و:

- من لی‌ره داده‌بەزم... نیوه‌ش ده‌توانن لی‌ره به‌ دلناییه‌وه به‌گه‌رینه‌وه مال... دوا‌یی که یه‌که‌ترمان بینیه‌وه، به‌سه‌رهاته‌که ته‌واو ده‌که‌ین.

هیشتا جیبه‌که به‌ ته‌واوی نه‌وه‌ستایوو، عه‌ولا ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و خۆی فریدا، هه‌زار به‌ واقعی ورمای ماوه‌یه‌ک چاوه‌کانی بریبه ده‌می جوتیار، که نه‌میش به‌هه‌مان شتیه، سه‌ری خۆی به‌ سوو‌گانه‌که‌وه نابوو، خه‌ریک بوو نه‌و هه‌موو هه‌ست و نه‌سته نالۆزانه‌ی

ناخی، به قیژانیکی دلتوقینەر دەرخت، هه‌ژار که شاره‌زای نه‌و جۆره هه‌لۆیسته ترساناکانه‌ی جوتیار بوو، بۆ دلدانه‌وه‌ی، خیرا ناوړی له عه‌ولا دایه‌وه و له گه‌ل پیشکه‌شکردنی کۆمه‌له کللیک که به داویک به‌سترابونه‌وه:

- نه‌وه‌ک پیش نیمه‌ بگه‌ریتته‌وه شار:
 - نا سوپاس. باوه‌ر ناکه‌م به‌م زووانه‌ بگه‌ریمه‌وه !
 - خو هه‌ر ده‌گه‌ریتته‌وه؟!
 - نه‌ی چۆن؟ نینجا جگه‌ له نیه‌، من که‌سیکی ترم له سه‌رانسه‌ر دونیا هه‌یه‌؟
- پاشان بۆ گرتنه‌وه‌ی فاله‌که‌م ده‌بیت هه‌ر بگه‌ریمه‌وه.

له گه‌ل دابه‌زینی نه‌مه‌ی گوت و پیکه‌نینیکی ساخته و به مانای به‌ردا، جوتیار به‌ خرۆشای جیبه‌که‌ی به‌ خیرایی لیخوړیسه‌وه، هه‌ر که‌ ماوه‌یه‌ک هه‌مراز و نشیوی جاده‌که‌یان بری، جاریکی تر له سه‌ر چه‌قی ریگاکه‌، جیبه‌که‌ی وه‌ستانده‌وه، بی دابه‌زین، هه‌ر له شوین خۆی جگاره‌یه‌کی داگیرساند و نو‌قی خه‌یاله‌کانی بۆوه، پاش ماوه‌یه‌ک، له جیاتی گریان، له پرێکدا، پیکه‌نینیکی شیتانه‌ی به‌ردا و جیبه‌که‌ی لیخوړیسه‌وه، هه‌ژار که له‌و ماوه‌یه‌دا بزواتیکی نه‌کرد، که‌وتبووه نیوان نال و بزمار، له لایه‌ک ترس و شه‌رمی له جوتیار، له لایه‌کی تر، سافی ریگاکه‌ به‌ یه‌که‌جاری له سه‌ر دل‌ی نیشتبوو.

له راستیدا، هه‌ردووکیان به‌ چه‌په‌ساویه‌وه به‌ره‌و لوتکه‌ی به‌رزاییه‌که‌ هه‌لکشان، نه‌وه‌ک ده‌سته‌یه‌کی تری جه‌رده، بۆسه‌یان بۆ دانا‌بیتته‌وه، به‌ دل‌ه‌پاوه‌کی به‌ هه‌مرازه سه‌خته‌که‌دا سه‌رکه‌وتن، گه‌شتنه‌ سه‌ر چه‌قی به‌رزاییه‌که‌، دارستانیکی پر و ئاسمانیکی سامال، به‌جۆره‌ها دره‌ختی گوێز و به‌روو رازاندرا‌بوته‌، جوتیار له جاده‌که‌ لایدا و که‌وته ناو به‌رده‌لانیکه‌وه، له سه‌ر لیوازیکی شاخه‌که‌، جیبه‌که‌ی وه‌ستاند، له هه‌مان شوینی جارن، که‌ یه‌که‌ه‌جاری بوو له گه‌ل مام مه‌جید سه‌فه‌ری نه‌و گونده‌ی کرد و هه‌ر له سه‌ر ریگای خزیان، بۆ بینینی نه‌و پاسگه‌یه‌ی که‌ له سه‌ر به‌رزایی گردێک نزیک یه‌کێک له دییه‌کان دروستکرا‌بوو لایندا‌بوو، دابه‌زی و هه‌ر له سه‌ر لیوازی شاخه‌که‌ پشتی دایه

جیبه‌که و دانیش، نهو جاره به که‌متر خه‌می رووی کرده‌ود کۆنه پاسگه‌که... هه‌ژاریش ناچاربوو به دوودلی دابه‌زیت و به‌رهو هه‌مان شوین بجیت، جوتیار نه‌وه‌نده به ترس باسی نهو شوینه‌ی بۆ کردبوو، که پره له ورچ و جه‌رده و پیاو خراب، نیت به نه‌ستم توانی پنبه له‌رزۆکه‌کانی بچولینیت و خۆی بگه‌ینیت ته‌نیشتی، هه‌ر به پتیه که‌میک له دیار لیواره پک و دژواره‌که داها‌ته‌وه و سه‌یریکی خواره‌وه‌ی کرد، بنی دۆله‌که دیار نه‌بوو، سه‌ری سووپا و دلی تیکه‌لبوو، خه‌ریک بوو به‌رهو قوولایی نهۆله‌که‌دا سه‌نگی له ده‌ستبدات و به‌رهو نامیزی مه‌رگ بفریت، به‌لام جوتیار به چاوترووکانیک په‌لاماری دا و ملی گرت و که‌میک له لیواره ترسناکه‌می دوورخسته‌وه.

له راستیدا، لیواریکی ترسناک بوو، به نه‌ستم بنه پک و چلکنه‌که‌ی ده‌بیندرا، نهو جاردی جوتیار له گه‌ل بنه‌ماله‌که‌یان له هه‌مان شوین، له سه‌ر پێشنیاری مام مه‌جید و به به‌هانه‌ی نوویژکردنی پله نایش و خواردنی نیوه‌رۆژه‌که‌یان، ماوه‌یه‌ک له‌وی حه‌سانه‌وه، نهو پاسگه‌یه‌ی نیشاندا، که پاش رووداوه‌که نه‌ویان بۆ هینا، پیتش بیست و پینج سال، نه‌گه‌ر مه‌لا سالیح نه‌بویه، له‌وانه‌یه چاره‌نووسی جوتیار دژوارتر ده‌بوو... پاش روودانی تاوانه دله‌زێنه‌که، هه‌ر هه‌مان رۆژ، به هاوکاری چه‌ند پیاویکی خیرخواز، له شه‌وه‌زه‌نگینکدا و بی ناگاداری ناغا، نهو منداله لیتقه‌وماوه‌یان گه‌یانده پاسگه‌که، که چه‌ندین گوند له دینه‌که‌یان دوور بوو، دایانه ده‌ستی مام مه‌جیدی پۆلیس که چه‌ندین سال بوو یه‌کدییان ده‌ناسی، نهو کاته جوتیار له ژێر دژواری باری ده‌روونی وه‌ک ته‌رمیک وابوو... له راستیدا مام مه‌جید هه‌ر هه‌مان رۆژ فهرمانی گواستنه‌وه‌ی بۆ شار پی گه‌یشته‌بوو، ده‌بویه رۆژی پاشتر بگه‌ریابویه‌وه، به‌لام له‌به‌ر نا‌هه‌مواری ته‌ندروستی جوتیار، هه‌ر هه‌مان شه‌و، سه‌ره‌رای دووری و مه‌ترسی رینگاکه، به‌خیرایی گه‌ریاوه‌و شارو جوتیاری گه‌یانده خه‌سته‌خانه، تا له بوورانه‌وه‌که‌یشی به ناگاها‌ته‌وه، نهو و نایش بۆ هه‌فته‌یه‌ک له گه‌لیدا مانه‌وه... هه‌ر له‌و ماوه کورته‌ش، نایش به یه‌که‌جاری هوگری

نهو مندالډه بېټکهسه بوو، بوټه نه پېښت ره وانه ی به شی چاودتیری بی نه وایانی بکه، بو
هملگرته وه و به ختوکردنی چوونه دادگا و له سر ناوی خوین تومارکرد.

هر نهو جاره جوتیار بیرى له وه ده کرده وه، نه گهر بکړیت عه ولا لهو لیواړه
به ربدریته وه، بېگومان ده گاته سزایه کی دادپهروه رانه ی خو، بوټه دواجارش کاتیک له
ناو بازاردا پټکه وه پیاسه یان ده کرد، جوتیار نهو شتو کوشتنه یشی خسته به رده میان،
به لام نه وانی تر هردو وکیان به به هانه ی سه ختی جیبه جتکردن، نهو پیلانه یه یان
ره تکرده وه، چونکه هر وه سم ده یگوت: چوڼ ده کړیت نهو ده عبايه به رهو شوینیکى
نهو تو دور و مه ترسیدار په لکیشکه نه؟... نیتر دووایی بیریان له خاچدانه که کرده وه و
نهو پیلانه یان هر له بیر چووه، به لام نهو به یانیه له ناو باله خانه ی پهروه رده که، جاریکى
تر نهو پیلانه وروژتیرایه وه، هر له ناو رتپه وی باله خانه که، هردو وکیان به رتپه
چرپه یان ده کرد، بریاریان دا له کاتى گه رانه وه، به هر بیانویه که هیت، نه هیلن عه ولا
تا نهو شوینه دابه زت، نینجا که له سر لیواړه کهش دابه زین، جوتیار له دیار لیواړه که
که میک سه برى خواره وه بکات و له پرتکدا ناوریان لی بداته وه و به ده نگیکی نزم
تیان بگه نییت، که چند ورچیکى زه به لاح له خواره وه ده بیندرین، هر که عه ولاش خو
له لیواړه که نزیک کرده وه و سه برى خواره وه کرد، ده بیت هژار به هه موو توانایه کی، له
پشته وه هیرشى بو ببات و به رهو تالترین چاره نووس پالى پتوه بنیت.

نهو هر له مندالیدا، به سه دان پیلانى بو کوشتنى خودى نهو عه ولا یه و
توله سه ندنه وه ی دارشتبوو، هر شو پیلانیک، به شتویه که، به شتوازیک، به نامیریک،
به ره نگیکی تر، به جوړه ها که رسته نه شکه نجه ی ددها، ده یکوشت و پارچه پارچه ی
ده کرد و خه یالوی خوینی فیده کرد، نهو هر گیز بهو که رسته ی گه مه جوانانه ی قایل
نه ده بوو، که مام مه جید ماوه ماوه، زوړبه ی نیتواران له کاتى گه رانه وه ی له
کریباریه کانی بو مال، له گه ل ده ستى خو ی بو ی ده کړی، نهو هه میسه هزی له بوو که
شووشه یه کی ناشرین بوو، به دزیه وه ده یبرده سر بانى خانوو که یان، ماوه یه که به

دیواره‌کەى هەڵدەواسى، بە پەرۆشەوه بەرامبەرى دادەنىشت، بە دلێكى پڕ رق و كینه‌وه
 چاوى تێدەبڕى و ماوه‌یه‌ك نوقمى ناو بیره‌وه‌ریه دلگیره‌كانى دە‌بووه، ئەو هەر چه‌نده
 سەردەمى كارەساتە‌كه زۆر مندالێش بوو، كه‌چى دڕنده‌یى تاوانه‌كه به‌ جۆرێك
 رووداوه‌كەى له‌ سەر پەردەى مێشكى داتاشى بوو، كه‌ به‌ روون و ناشكرایى تێكراى
 به‌سەر هاته‌كەى له‌ بێر بوو، ئەو هەر له‌ تەمەنى مندالیدا، گيانى تۆله‌سەندنه‌وه له‌
 قنولایی ناخيه‌وه‌ى سەرى هەڵدا‌بوو و خونه‌چه و گە‌لاكانى شادى و خەنده‌یى لێى
 سووتاند‌بوو، نینجا له‌ گە‌ل یادکردنه‌وه‌ى ئەو دە‌ستدرێژیە دڕنده‌ییه، له‌ به‌رخۆ بۆله‌ بۆلى
 دە‌کرد، پەيتا پەيتا، كوتە كوتى دلێ خیراتر دە‌بوو، بلیسەى ناگر له‌ چاوانى دە‌رده‌چوو،
 نینجا له‌ پریكا به‌و چه‌قوویه‌ى له‌ چێشتخانه‌ى پله‌ نایشى دە‌دزی، دە‌قیقێژاند و به‌
 تامه‌زروى هەله‌تى بۆ دە‌برد و به‌لامارى ده‌وا و كۆن كۆنى ده‌کرد و دە‌م و لووتى دە‌بڕى و
 نینجا ناگرى تێبە‌رده‌دا... كه‌ گە‌وره‌ش بوو به‌ مێشكى داها‌ت ئەو به‌ سەر هاته‌ له‌
 چوارچێه‌ى رۆمانیكى تراژیدی دا بنووسیتە‌وه، هە‌ژارى هاوه‌لێشى وه‌ك شارە‌زایه‌ك له‌
 بواری زانستى ده‌روونییه‌وه، بۆ ئەو هە‌نگاوه‌ نایابه‌ى به‌ گە‌رمى پشتگیرى لێ‌ده‌کرد،
 به‌لام به‌ هۆى سزانه‌دانى تاوانبارانى ئەو رووداوه، نه‌یده‌توانى له‌ لای خۆیه‌وه‌ كۆتاییه‌ك
 بۆ رۆمانه‌كەى بنووسیتە‌وه و مه‌سه‌له‌كه‌ یه‌كلایی بکاته‌وه، ئەو هەر جار كۆتاییه‌كى بۆ
 كارەساته‌ دلته‌زێنه‌ى ده‌نوسییە‌وه، به‌لام هەر كه‌ جارێك یان دووجار ده‌نخوینده‌وه و
 پێیدا هە‌ڵدە‌چۆه، هە‌ستى ده‌کرد به‌و كۆتاییه‌ تینویتی رۆحى ناشکی‌ت، ئەو سزایه‌ى بۆ
 ئەو ده‌عبایه‌ى دادە‌پرشت پڕ به‌ پیستى به‌دکاریه‌كەى نه‌بوو، له‌ گە‌ل دڕنده‌یى تاوانه‌كەى
 نه‌ده‌گو‌نجا، ئەوه‌تا نه‌م‌رۆش به‌ ناسانى، رۆژگار نایابترین هە‌لى بۆ ره‌خساند، ئەو هە‌له‌ى
 كه‌ هیچ كاتێك له‌ نووسینی رۆمانه‌كە‌یشى بیری لى نه‌کرد‌بووه، ئەو ده‌رفه‌ته‌ى بۆ
 ره‌خسا، كه‌ هە‌م چیرۆكه‌ راسته‌قینه‌كه‌ و هە‌م رۆمانه‌كە‌ى به‌دواى بێ‌نی‌ت... بیری بۆ ئەو
 تاوه‌ زیرینه‌ییه‌ى چووه، كاتێك تهنه‌نگه‌كە‌ى به‌ توندی گرت‌بوو، سی‌ره‌ى برب‌بووه‌ نێوان
 هە‌ردوو چاوانى، تهنه‌ا یه‌ك نه‌رمه‌ جووله‌ى په‌نجە‌ى سەر په‌لاپیتكه‌كه‌ هە‌م‌وو

مهسه له کانی یه کلایی ده کرده وه، ناخ، چۆن وا به ناسانی دهستی لهو تاقه ناواته دیرینهی بهربوو؟! دیاره نهویش وهك لاوازه کان ههه پالنهوانی خهون و نه ندیشه کانییه... وهك تارماییهك تهنها له ناو خهونه کانییدا بویره.

ههزاریش که هیشتا دهنگی دلئی ده بیسترا، به ترس و لهرزوه، له ته نیشت هاوه له کهی، به توندی پشتی دایه وه جیبه که و چوارمشقی دانیشه وه، به په نجه نهرم و لهرزو که کانیشی جگاریه کی ده رهینا و ههه له فلته ره وه دایگیرساند، کهوته وه خهیاڵ و دلدا نه وهی خۆی... ناخ چ له به ده به ختی خۆیان و خوشبه ختی نمو ده عبایه بکهن؟!... وهك بلیت ههستی بهو ته گیره ی کرد بیت، نهی بۆچی ههه بهرینگاوه خۆی له جیبه که هه لدا و دابهزی و نمو پیلانه یشی پووچه لکرده وه؟! به لام خۆ نمو جار هیان خهتای نهوی تییدا نه بوو؟!... خۆ نه گهه پیلانه که وهك دارشته که ی بهرینه چووبایه، بیتگومان نهویش نهونده غیره تییدا هه بوو، که به سهه ی په نجه کانی پالئیکی پتوه بنیت و بۆ ههتا ههتا له کۆلی بکاته وه، پاشان ههه ههه ههه بیت، نمو به شاره زایی خۆی، توانی چاوی بکه و تینیکی تری له گه لدا دروست بکاته وه... یهك دوو جار به لاچاوی بکه وه سههیریکی جوتیاری کرد، نهویش نوقمی ناو خهیا له کانی بیووه، دوو سی کۆخه ی نهرم گرتی و:

- خۆت دلته نگ مه که، نهوه تا له ژیر ده ستماندایه و ده رباز بوونی مه حاله.
- رۆژگار باشتترین ده رفه تی بۆ ره خساندم... خۆزگه ههه نهو جار به بکوشتایه...
- ناخ که گیانه وه ریکی لاواز و ترسنۆکم !!
- کهس لهو باره نالۆزه ناتوانیت دوژمنی بکوژیت !!... تازه به تازه، نمو تووی له گه وهه ترین کاره سات رزگار کرد بوو، ههه ههه بیت، ده بوایه نمو چاکه یهت بۆ قه ره بوو بکر دایه وه، نهوه تا نیستا یهك به یهك و نهویش قه رزار.
- جوتیار خه ریک بوو به یه کجاری هه رهس بیئی و ده ست له تۆ له سه ندنه وه هه لگرت، به لام له گه ل نمو به هانه لۆژیکیه ی هاوه لی که میك دلئی داها ته وه... چۆن ده کريت ده ست

له فرکردنی خۆینی نهو سته مکاره بهردات؟... خۆ هه چهنده کاتی تاوانه که منداڵێکی ساواش بوو، به لām نهو گیانله بهرهی بهرامبهری، که نهویش به مروژ ده ژمی دریت، نهوهنده به بی ویزدانی بنه ماله ی قه لآچوو کرد، که مه حال بیت تا مردن له بیری بجیت، بو گوردانی ناره زووی تۆله کردنهوه، جاریکی تر کهوتهوه یاد کردنهوه ی کاره ساته که... نهو دهعبایه بوو، که دهستی بو سهر ژیان ه پر ساده که یان دریت کرد، وهک سه گیتی هار په لاماری دایکه بی چاره که ی دا و داوای داوین پیسی لی کرد... له گهل نهو بیر کردنهوه یه، گیانی تۆله سه ندنهوه ی وروو ژایه وه، نهوهک رارا بیتسه وه، خیرا نهلقه ی دالغه که ی پچراند و هاته وه گۆ:

- به لām ده بیت پیش کوشتنی، خۆمی پی بناسیتمه وه.
- ها، ئا، قهیناکه، به لām وریابه، بانه م ههنگاره بو پاش بهستنه وه و ههلواسینی بیت!!

.

به دهم گوزانییهوه، زۆریه‌ی زۆری خه‌لکه‌که، به هه‌روه‌زی له تازه‌کردنه‌وه‌ی
باله‌خانه‌ی خویندگاکیان به‌خوێبایی به‌شداریان ده‌کرد، به تاییه‌تی حاجی هه‌مه‌زه که
زیاتر له هه‌رکه‌سیک په‌روشی کردنه‌وه‌ی خویندنگاکه بوو، هه‌ر رۆژه و به‌رخیکێ قه‌له‌وه‌ی
بۆ پالنه‌کان سه‌رده‌په‌ری و به‌گه‌رمی ده‌یگوت: نه‌زانین له ژین هه‌وینی ده‌رده - بناغه‌ی
ژان و نازاری کورده... نه‌و یه‌که‌م که‌س بوو له‌و گونده، که بوێرانه رووبه‌رووی ناغا
بووه‌وه و کورپه‌ تاقانه‌که‌ی پاش ته‌واوکردنی قوناغی سه‌ره‌تایی ره‌وانه‌ی شاری کرد، تا‌کو
هه‌ر له‌ وێهه‌ خویندنی خۆی ته‌واو بکات... نه‌و کاتی منداڵیی، هه‌ر چه‌نده له‌لایه‌ن
باوکیه‌وه، تا‌کو خویندنی خۆی ته‌واو بکات، ره‌وانه‌ی گوندیکێ تر کرا، به‌لام هه‌مووی
دوو هه‌فته‌ی نه‌خایاند و به‌ هۆی هات و هاواری دایکه به‌ سۆزه‌که‌ی که ده‌ترسا له‌و هینان
و بردنه‌ی رۆژیک توشی کاره‌ساتیک بیت، وازی له‌ خویندن هینا...

قادر ناغاش هه‌ر وه‌ک باوکی، تا‌کو هه‌ر خۆی سه‌ر پشک بی، رازی نه‌ده‌بوو، که‌س
نه‌و که‌له زه‌نگه‌ لیبدات، نه‌و هه‌نگاوه به‌هاوێژیت و منداڵه‌کانی بۆ ته‌واوکردنی خویندن
هان بدات، ده‌یگوت: منداڵه‌کان مه‌نێرنه‌ شار، خه‌لکی شار هه‌موویان کۆمینستن و
رۆله‌کانتان گومرایی ده‌که‌ن... نه‌گه‌ر بیزانیبوایه که‌سیک نه‌و نیازهی هه‌یه، داوای
لیده‌کرد کورپه‌که‌ی بۆ بنێریت، تا‌کو شوانی یان به‌رخه‌وانی یان قازه‌وانیی بۆ بکات، به‌لام
حاجی هه‌مه‌زه سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش، هه‌ر سوپه‌بوو له‌ سه‌رناردنی کورپه‌ تاقانه‌که‌ی تا جاریکیان
به‌ رووداوێکی نا‌اشنا له‌ ناوچوو، سه‌رجه‌م به‌شداران زیاتر له‌ به‌ر خاتری نه‌و کابرایه و
یادی کورپه‌ جوانه‌مه‌رگه‌که‌ی، به‌ جۆش و خروشی کاریان ده‌کرد، به‌ به‌زه‌یی ده‌یانروانیه
نه‌و په‌ره به‌ سال‌اچوه‌وه، کاتیک به‌ گه‌رمی به‌ردی دیواره‌کانی هه‌لده‌گرت و ده‌یخسته‌ بن
ده‌ستی وه‌ستا و جار و باریش به‌ دزیه‌وه فرمێسکیکی دلته‌زینی له‌ چاو ده‌هاته‌ خوار.

مام مهجيد به به هانه‌ی چاتيكردن، زۆربه‌ی كاته‌كان له ته‌نيشت مه‌لا سالح به‌رامبه‌ر سه‌ماوه‌ره‌كه داده‌نيشت و ماوه‌ ماوه‌ش به ده‌نگيكي نزم يه‌كدييان ده‌دواند و رابردوو سه‌ير و سه‌مه‌ره‌كاني مه‌يخانه‌كه‌ی مام ميخويان يادده‌كرده‌وه، ماوه‌يه‌كي دوور و دريژ بوو، مام مه‌جيدی پۆليس و مه‌لا سالح هاوه‌لتی يه‌كدی بوون، زۆر جار بيتاگاداری خه‌لك، به‌ خواردنه‌وه شه‌وه‌كانيان راده‌بوارد، هه‌موو سه‌ره مانگانيش كاتيک مه‌لا بۆ وه‌رگرتنی نه‌و مووچه‌يه‌ی ناغا له ريگای هاوه‌لانی كاربه‌ده‌ست بۆ بژيوي ژيانی، وه‌ك خزمه‌تکاری مزگه‌وت بۆی داين كردبوو، سه‌فه‌ری شاری ده‌كرد، له مه‌يخانه‌كه‌ی مام ميخۆ، پاش نه‌وه‌ی جل و به‌رگی خۆی ده‌گوێری، به‌ يه‌كه‌وه داده‌نيشتنه‌وه، دره‌نگی شه‌ويش به‌ نيمچه سه‌رخۆشی ده‌گه‌رانه‌وه مال و به‌ دزی نايش له سه‌ر ديواری هه‌وشه‌كه‌ خويان ناوديوي ژووره‌وه ده‌كرده‌وه، يانيش هه‌ر نا، له ناو جيبه‌كه‌ ده‌خه‌وتن... هه‌ژار تاخه‌ چايه‌كي بۆ خۆی و جوتيار و حاجی هه‌مزه‌ برده سه‌ر بانی خويندنگاكه‌، جوتياريش جگاره‌يه‌كي پيشكه‌شکی حاجی كرد وبۆی دايجيرساند و:

- مام حاجی تا نيستا هۆی رووداوه‌كه‌ی جوانه‌مه‌رگ ناشكرا نه‌بووه‌؟

- كورم خۆ مه‌سه‌له‌كه‌ ناشكرايه‌، به‌لام من به‌لگه‌ی نه‌وتۆم له ده‌ست نيبه‌، تاكو تۆله‌ی بسينمه‌وه، نه‌وانه‌ی جينگای گومانيشن، سه‌د هه‌زار سويند و ته‌لاق ده‌خۆن و نكۆلی ده‌كه‌ن.

نه‌و هه‌وله‌ی هه‌ردووکیان، له پيلانيکی تر ده‌چوو كه له ميشتكيان گه‌لله‌ی كردييت بۆ له ناو بردنی عه‌ولا، دويني كاتيک پيکه‌وه له ناوه‌دانيه‌كه‌ دووركه‌وته‌وه و سه‌رداتی گۆرستانه‌كه‌يان كرد، هه‌ر كه‌ گه‌يشتن ماوه‌يه‌ك له نزیکيه‌وه راوه‌ستان، جوتيار شاخيتکی گه‌رمی هه‌لكيتشا و په‌نجی بۆ هه‌ردوو گۆره‌كه‌ دريژكرد، به‌ هه‌ست و هۆشيتکی ئالۆز له گۆره‌كان نزیک بووه، له ناوه‌ندی هه‌ردووکیان، نه‌ژنوی خسته سه‌ر زه‌وی، هه‌ر ده‌ستيتکی له سه‌ر کيتلی گۆريکا دانا و كه‌وته‌وه دالغه‌ و يادكرده‌وه، چاوانی پرپوون له فرميسك... پاشان به‌ره‌و كۆنه هه‌واره‌كه‌ رويشتن، له‌بن دار گۆيزه‌كه‌ی رۆخ كانييه‌كه‌

دانیشتن، جوتیار له چواردهوری خوږی وردبڼو و هه ناسه یه کی خه مۆکی هه لکیشا وگوتی: نا لیره به رامبر نه م کانییه ره شماله که مان هه لدا بوو، له م دارگویره ش جولانه یه کیان بوم هه لواسی بوو، نا له و لاشه وه دایکم جاروبار مه شکه که ی ده هه ژاند... ناخ که سروشتیکی جوان و خه مۆکیه !!... له راستیدا سروشتیکی سهرسوپه ینه ر بوو، ناو و هه وایه کی بیگهره، پاوه نیکی زور و له وه پکی زه وند، له سهر قسمی خه لکانی ناوچه که، ده لاین گوايه پاش رووداوه که، هه ندی خاوه مېر و مالات هه ولیان داوه هه واره کانیان له و شوینه دلره فینه هه لدهن، به لام شه وانه گوئیستی قیره یه کی ترسناک بوونه ته وه، نیتر له ترسان نه و ناوچه یه یان چول کر دووه... بگره به رویش، شه وانه کان نه ویراون مېرو مالاتیان له و شوینه ترسناکه بچهرینن، نیتر هه روا به خاپووری مابووه. جوتیار، که به یه کجاری نوقمی ناو بیره وه ریه کانی ببووه، ماوه یه کی دريژ له هه رچوار ده وری وردبڼو، نینجا روی کرده وه هه ژار که بیتاقه تی پتوه دیار بوو، به هیمنی هه ستایه وه و دم و چاوی له کانیاه که شوشت، له سهر تاشه به ردیک دانیشته وه، ناخیکی تری قوولی هه لکیشایه وه... به دامای سهر پکی ده وروبه ری خوږ کرده وه و به نیمچه تورپی: هه میسه روچه کانیان نازارم ده وند و گیانی توله سندنه وم ده ورووژینن، به راستی ژانیان لی تال کر دووم، هه ندیک جار هه ست ده که م که رقم لیان ده بیتته وه، نه وان جگه له نیش و ژان چ میراتیکیان بوم به جیهیشت؟ خوږان هه ر لاواز و منیکی لاوازیان له دای خوږان به جیهیشت، هه ر هیچ نه بیت با پاش مردنیان وازم لی بینن... له گه ل بیستنی نه و قسمیه، هه ژار نه و ده رفته ی به هه لزان و به گهرمی: پاشان خو نه م سه گبابه ته نها دژی نیه تاوانی نه کر دووه، بو هه رده بیت نیه سزای بدهن؟ با که سیکی تر به م کاره هه ستیت، راسته نه و بکوژی دایک و باوخته، به لام له بیریش نه که ی، که توی له مردن رزگار کرد... نه مه یان دانیانانیک بوو به لاوازی خوږان، نیتر نه وان هه ر له و روژه دا، بریاریان دا مافی توله کرده وه وه ک دیاریه ک پیشکه شی سته مدیده یه کی تر بکه ن، هه لبه ت جگه له حاجی که سیکی تری بویرتریان چه نگ

نه كهوت... بۆيه نهو رۆژه هەردووکیان هەر يەك له تەنیشتیکی دانیش، به شارەزایی خۆیان، خەم و خەفەت و كەسەرەكانی رابووردوویان لێ دەورووژاندەود، وەك منەتیکیش نهو نیچیره چەورەیان پیتشكەش دەکرد:

- باشه هیچ لیکۆلینەوهیهك نه کرا؟
- ئینجا لیکۆلینەوه له گەل خاوەن دەسلەت چ ئەنجامیکی دەبیت؟!
- باشه جوانه مەرگ و عدلاوەدین بۆچی رقیان له عەولاً بوو؟!
- ها، نا، نهوان رقیان له ناغا بوو، عەولاً و دایکه رهههتیشی وەك دوو کۆیلەو کاربەدەستی ناغابوون... بەلام ئەم پرسیارانەتان بێ نه گەر نییه !!
- نه گەر رووبەرۆوی عەولەت بکەینهوه؟!
- سوودی نییه چونکه نهویش نکۆلیی دەکرد.
- نه گەر ناچاری کهین هەموو راستیه کانت بۆ ناشکراکات؟
- ناخ بۆ نهو رۆژه !!

نهوەك مندالەكان له وەرزی خۆیندنیا دواکەون، چەند رۆژ بوو، تا ئینواریه کی درەنگ دەستیان له کارکردن هەلنەگرت، بەلام نهو رۆژه هیشتا له گەرمی کارکردنیا دابوون، کاتیک له گەل قیژە و هاوار هاواریکی تۆقینەر، دەستیان له کار هەلگرت و له گەل سەرجهم خەلکی لادی بەرهو سەرچاودی دەرنگە که بازیاندا و به هاواریه چوون... ئەوانیش هەردووکیان تەبای خەلکە که، به شپرزەیی خویان گەیانده شوینی رووداوه که... له ناو هەوشیکی بێ سەر و بەر، بەرامبەر دیمەنیکی جەرگێ راوەستان... کۆمەلێک نافرەت له دیار تەرمی کچیکی سوتینراو شیوەن و گریانیا بوو، کچەکان به سەختی دەگریان و پیرەژنەکانیش هەندیکیان ماوه ماوه به بهزەیی سەیری پیرەمێردیکی بەککهوتوویان دەکرد، که وادیار بوو، به خۆخشاندن خۆی گەیاندهبوو پەنای دەرگاکی دەرەود، به رووخساریکی خەمۆکی دەپروانیه جەستەیی کچە بەستەزمانەکی، دووانیش نه ژنەکان، به سووکی چاویان تێپریبوو و به چرپە چرپە یەکتریان دەدواند و:

- قوربه سهره، هيچ ريگا چاره يه كي تري نه بوو !!
- هه ژار كه خهريك بوو به هؤي بؤني جهسته سوتيتراوه كه برشيته وه، چه ند ههنگاويك له حه شامه ته كه دور كه وته وه وهاواريكي له خه لكه كه هه لدا و به شپرزهيي:
- بؤ وه ستاون؟!
- نهو قسه يه، سهرنجي سهرجه م تاماده بواني راكيشا... گشتيان به سهرساميه وه چاويان بريه هه ژار و چاوه ري ته واو كردني قسه كاني بوون، نه ويش به له خوبيي:
- خيراكهن تا بيگوازينه وه خهسته خانه ي شار و....
- چه كداريك كه له پياواني ناغا ده چوو، نه يهيتشت قسه كاني ته واو بكات، به زهرده خه نه يه كي ده ستركرده ليتي نزيك بؤوه و به سووكي له سهر و سيماي وردبؤوه و:
- نينجا گيتله خهسته خانه كه ي مردووه كاني زيندوو كردوته وه؟!
- نه مه ي گوت و ناوري له خه لكه كه دايه وه و له شوينه كه دور كه وته وه، ههر به ريگاوه به كه مته رخه مي، دريژه ي به قسه كاني دايه وه:
- درهنگه، تا تاريك دانه هاتروه، خيراكهن تا پيترابگه ين بينيژين.
- له گه ل نهو قسه يه، خه لكه كه بلاوه بووه، ههر يهك به ره نه غامداني پيداويستيه كي داب و نه ريتي ناشتن ملي لايه كي گرت، نافرته كان بؤ شووشتن ته رمه كه يان بؤ ژووريك گواسته وه، پياوه كانيش به ره نؤرستانه كه كه و تنه ري و له گه ل دهستي خويان بيل و پاچه كانيان هه لگرت، حاجي هه مزه رووي كرده جوتيار و له سهرخوي:
- فرموو مامؤستا پيشمان كه وه، با نيمه ش به ره و گورستانه كه بچين.
- له گه ل نهو داخوازيه رالينه بينراوه، جوتيار خونه ويسته رووي كه وته هه ژار و نينجا هه ردووكيان پيكه وه به شهرمه زاري روويان كرده مام مه جيد و مه لا سالتج به لكو ريگا چاره يه كيان بؤ بدؤزنه وه، كه چي نه وان له گه ل نهو داوايه به دزييه وه زهرده خه نه يه كيان به ردا و له گه ل خه لكه كه كه و تنه ري، ناچار روويان كرده وه حاجي هه مزه و به به هانه ي

نەخامدانی چەند کاریکی تری قوتابخانە داوای لیبوردنیان کرد و مۆلەتیان وەرگرت و بەرەو مائەوە گەڕانەو، هەژار هەر بەرپۆه و لە سەرخۆ:

- هەر نەمەیانم لێ کەم بوو، سەیری مەژۆتیک بکەم، کە چۆن دەبێتە ناو چالیکەو، نینجا خۆلبارانی دەکەن و پوخته دەپەستەو !!

-

وا دیار بوو جوتیاریش بە هەمان شێوە پیری دەکردهو، بۆیە قسەی تری نەبوو تا بیکات، بە بێدەنگی بەرەو مائەوە گەڕانەو، هەر کە گەشتن، سەرەپای کەش و هەوای ساردی ناوچە شاخاویە، قورگیان بە یەكجاری وشك ببوو، خەریک بسوون لە تێنان بھنکێن، خێرا دەمیان دایە بەر حەنەفی تانکیە ناوی ناو حەوشەکە و ناویکی زۆریان خواردەو، بەرامبەر ناوێکیانە، نانیشکیان دایە دیواری حەوشەکە، بە حەپەساوی سەیری گوندە چۆل و هۆلەکیان دەکرد، نوومی ناو بێدەنگیەکانیان بوونەو، هەژار کە بە یەكجاری ترسیکی نادیار لە سەر رووخساری نیشتبوو، لە سەرخۆ و بە تورەیی:

- تۆ بۆ عەوڵا هاتیە نەم دێ... کە نەویش لێرە نەما، نیتەر تەواو، بە هەر بەهانیەک لێرە بەجێبێلە و بگەرێتەو شار !

-

پەلە نایش، کە نەویش تەبای ژنانی گوندەکە بەرەوپیری ئەو بەستەزمانە هاواری بردبوو، لە ژێر گرانی سەنگی جەستە قەلەوێکە، بە ناستەم بەرەو مائەوە دەگەڕایەو، هەر کە گەشتە ناو حەوشەکە، بە پەلەپەل خۆی گەیانە ژوورەو و پاش ماوەیەک، بە هەناسە سواری دەرکەوتەو و لە تەنیشتیان بە هەمان شێوە راوێستا و بە رووخساریکی خەمۆکی:

- نەوێک دۆخەواکەم بسووتیت، خێرا گەڕامەو... نازانم نەم خەلکە چۆن دەستیان دەچیت خۆیان بسووتین؟!

هه‌زار به پتودانگی ره‌وشتی پیشه‌گه‌ریه ده‌روونزانیه‌که‌ی، گیروده‌ی نه‌و جو‌ره
 پرسیارانه‌ بوو، خۆنه‌ویسته به رووگه‌شی رووی که‌وته پله‌ نایش و به په‌رۆشی خه‌ریک بوو
 هه‌ر هه‌موو نه‌و بیردۆز و بۆچونانه‌ی باس له‌ هۆکاره‌کانی نه‌و دیارده‌ ترسانکه‌ ده‌که‌ن،
 یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک و به‌ تیرۆته‌سه‌لی بۆ پله‌ نایش رافه‌یان بکات و کارامه‌یی خۆی له‌و
 بواره‌دا به‌سه‌لمێنیت، به‌لام هه‌ر که‌ جوتیار ده‌ستی له‌ سه‌ر ملی دانا و به‌ سووکی گوتی:
 - ده‌زانی جه‌نابی دوکتۆر؟ من دلنیا‌نیم، به‌لام وای بۆ ده‌چم، مرۆڤ چه‌ند ئاقل‌تر
 بیت ترسنوکت‌تر ده‌بیت!!

نیت‌ له‌ گه‌ل نه‌و لیکدانه‌وه‌یه ده‌مکوت بوو، تا نیتواره‌یه‌کی دره‌نگ، که‌ هه‌مو‌یان
 به‌ دل‌پراوکی و ناشۆ له‌ ده‌وری سه‌ره‌که‌ گلی‌ربوونه‌وه، هه‌ردوو هاوه‌له‌که‌ له‌ ژیر کاری‌گه‌ری
 خه‌م و خه‌فه‌تی رووداوه‌ دلته‌زینه‌که‌ گه‌شکه‌بیان گوتبوو، هیشتا سه‌دای هات و هاواری
 ژنان له‌ مێشکیان زرنه‌گیان ده‌دا‌یه‌وه، بۆ ماوه‌یه‌ک مه‌قیان نه‌کرد، مام مه‌جید ناچار
 بوو بۆ خۆشکردنی که‌ش و هه‌وا غه‌مگینه‌که‌:
 - داخ‌م ناچی، دۆغه‌واکه‌ بۆ من نییه‌، ناگام لیبوو به‌یانی جوتیار ده‌یگوت: دل‌م
 ده‌چیته‌ دۆغه‌وا.

پله‌ نایش که‌ دیاربوو نه‌ویش هیشتا له‌ ژیر کاری‌گه‌ری کاره‌ساته‌که‌دا بوو و رۆژی
 هه‌ستان و نه‌شکه‌نج و نازاری ناو گۆڤی هاته‌وه‌ به‌ر، به‌تۆره‌یه‌وه، رووی کرده‌ مام
 مه‌جید و:

- تۆجاری واز له‌م قسه‌ پووچانه‌ت بینه‌ و هه‌سته‌ نوویژیک بکه‌، به‌لکو خوا لیت
 خوش بیت، نازام نیه‌و پیره‌ پولیسه‌کان بۆ نه‌ونده‌ رقتان له‌ نوویژه‌؟
 - پیریژن نیه‌و وه‌ک توتی نوویژه‌ ده‌که‌ن و هیچی لی تیناگه‌ن... نه‌گه‌ر به‌قه‌د من
 راستیه‌کان بزائن...

هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی گوت و له‌ پریکا قسه‌که‌ی پچراند، به‌ روواله‌ت دیاربوو که‌ شتی‌ک له‌
 ژیر سه‌ری دا‌هه‌بوو تا بیده‌رکیتیت، ویستی به‌ راشکاوی هه‌موو گومانه‌کانی دلی
 هه‌ل‌پژیت، به‌لام نه‌و جاره‌یش هه‌ر ناچار بوو دان به‌ خۆی بگری‌ت و بۆ خۆی گلی دا‌ته‌وه
 و له‌ جیاتی نه‌وه‌ش، هه‌ردوو برۆی هیتا‌یه‌وه‌ یه‌کدی و به‌ گرزی چاوێکی بریه‌ جوتیار و:

- ئەى خۆزگە مندالىكى ترمان دەبوو، نىنجا نەو ساكە كىلۆى جوتىيار بە چەندبوو؟

پلە نايىش بەھەلچوونەو، ھەيتاندى و:

- خۆم و سەد مندالى نەم سكە قوربانى جوتىيار دەبىن.... بەس خۆزگە نەم دەردەى چارەسەر دەبوو.

جوتىيار كە لە تەنىشت پلە نايىش دانىشتبوو، بۆ دلدانەو، دەستى لە مىلى كرد و بە روويەكى خوشەو:

- نى دايە خۆت ناگات لىيە، لەو تەى ھاتووينە نەم گوندە، زۆر باشترم!
ھەزار لەگەل قووتدانى كفتەيەك، لىو ەكانى لووستەو و بە پەرۆشى سى چوار كفتەى ترى گواستەو ناو قاپەكەى و:

- لە و تەى ئىو ھاتوونە تە نەم دىيە، ھىشتا زادىكى گەرمم تام نەكردو، باشە مام مەجىد بۆ بى دەرتانىكى وەك مەنىش ناكەنە كورى خۆتان؟
- تۆ جارىك بوستە تا زىياوكت دەمرى!

ترىقەى پىكەنىنىكى گەرم بەرز بوو و خەمى خۆسووتاندى كچە جاحىلەكە درا لە بادا... تا درەنگى شو ھەزار و مام مەجىد بە كىشمە كىش سەرقالى دامەكردن بوون... جوتىيارىش لە سەر ھەمان نەرىتى جاران، پەرەكانى لە دەلاقەكەدا دەرھىنا كە ماوھىەك بوو تۆزىيان لى نىشتبوو و خەرىكى نووسىنەو و دراندى پەرەكانى بوو... پلە نايىش كە لە نىوارەو چاپەستى چايەكەى نوئ دەكردەو، بە روويەكى خوشەو سەپرىكى ھەزارى كرد و:

- دەزانى دوكتۆر؟ لەو تەى ھاتووينە نەم دىيە، نەو پەرەنى جوتىيار دەيدراندىن نىستا كەمترن لە جاران؟!

- ھىوادارم لەگەل چاكبوونەو بگەرپنەو شار.

جوتىيار بەھەلچوونەو:

- ئەى قوتابخانەكە؟

- با كەسىكى نەم ناوچەيە بەرپوھى ببات.

مام مه جید به پێکه نینهوه:

- نهك ههه لهه دێیه، بگره دهوروبه ریشی بنوارن، كه سیكتان وه چهنگ ناكهوی
قوناغی سه ره تایشی تهواو كر دبی.

نهمه ی گوت و له گهل گواسته وهی داشینکی تری دامه كه، نه وهك پله نایش كه نهو
كاتنه نهوانی جهیتشت و له ژووره كهی تر خه ریکی شووشتنی قاپه كانی بوو
به دیار كهویت، ناوړیكی له ده رگا كه دایه وه و ههه كه دیار نه بوو، به تامه زرۆیی:
- نای بۆ بتلێك شیري شیر.

له گهل نهو داخوازییه، هه موویان بیریان له مام میخۆ و مه یخانه كهی كرده وه، نای
نه گهه بۆ نهو ساته دلته زینه، بتلێك عاره قیان پێبوایه، دوا جار جوتیار له گهل هه ژار و
سمۆ له ناو هوڵه قه ره بالغه كهی نهو مه یخانه یه دانیشتبوون، ههه كه مام میخۆ به
سه ختی توانی میژنیکیان بۆ دابین بكات، به جوژه ها خواردن و خواردنه وه به رده میانی
رازانده وه، به شه ره مه زاری دوو بتلی خسته ناو کیسێك و رووی كرده جوتیار و گوتی:
ببوره ماموستا، نه مه شیان دیاری منه بۆ جه نابتان، نه وهك لهوی پێویستیت پێبیت...
به لām نهو قایل نه بوو بتهلکان وه رگریت، نیستاش لهو ناوچه شاخوازییه كه زیاتر له ههه
شوین و کاته كانی ژیا نی، پێویستی به خواردنه وه هیه، كهچی یهك مه یخانه شی لی
ده ستنا كهویت، مام مه جید، به تر سه وه ناوړیكی له ده رگا كه دایه وه و له سه رخۆ:

- مروه تا له ژیا ندایه، ده بیت هه می شه هه ولێ شادی و به خته وه ری بدات، كچ و
شه رابیش لوتكه ی خو شی و كامه رانین، كهچی له كۆمه لگای نیمه ده خۆی ته وه ناخۆی ته وه
ههه چایه، كچیش بخوازیت و نه خوازیت ههه نایشه!

هه ژار له گهل قاقای پێکه نینیکي تر، داشینکی دامه كهی گواسته وه و به رژی
رووی كرده جوتیار و:

- به خوا ی باو کیكی خۆشت ههیه!

- ناخر نه گهه نهویش باوکی راسته قینه م بووایه، به شه قا زلله له مه یخانه
په لكیشی ده ره وهی ده كردم و نهیده هیشت له گه لیدا مهی بنۆشم.

مام مهجید له گهل داگیرساندن جگارهیهك و گواستنوهی داشینکی تر، بی ناوردانهوه:

- به نهفرهت بی مهلا سالج له گهل نهو رۆژهی دووچاری تۆی کردم، ده‌بویه ههر لیڤه نهلف و بیټ لیتک جیا نه‌کردبایهوه، نیستاش یان شوانیتکی به نان و سک ده‌بوی یان گاوانیتکی پیس و چلکن.

جوتیار ماوهیهك بی دهنگ بوو، پاشان به سووکی له دهم و چاوی هه‌ژار وردبۆوه و:
- خۆزگم به شوانیتک یان گاوانیتک، خۆ ههر هیچ نه‌بیټ چاو قایم و نه‌به‌رد ده‌رده‌چووم !!

هه‌ژار له گهل نهو قسه ره‌قانه، له شهرمان سووره‌هه‌لگه‌را، به دوودلی ویستی قسه‌یهك بکات، به‌لام له پرینکا، له گهل بیستنی هاوار و ده‌نگی ته‌قینکی زۆر، به توندی راجله‌کی و هه‌موویان له شوتین خۆیان بۆ ده‌روهه راپه‌رین و گوئیان بۆ هه‌راو هوریای ناو گونده‌که هه‌ل‌خست... پێده‌چوو که‌سیکیان راو ده‌نا، له لایه‌ك، قرچه‌قرچ و ته‌قه ته‌قی تفه‌نگه‌کان و له‌مولاتر قیژه قیژ و هاوار و گریان، نا‌ژاوه‌یه‌کی ترسناک سهرانسهر دتیکه‌ی گرتمه‌وه... جوتیار که نهو کاته له گهل بنه‌ماله‌ی له دیار دیواری هموشه‌که، له به‌ر رۆشنایی مانگه شه‌و، سه‌یری خه‌لکه ساده‌وسا‌کاره‌کانی ده‌کرد، که به شپه‌زه‌یی به‌ره‌و مالتی نا‌غا رایانده‌کرد، به ناسته‌م توانی گه‌نجی‌کی دتیه‌که رابگریټ و:
- وادیاره کاره‌ساتی‌کی تر رووی داوه؟!!

گه‌نجه‌که له گهل ناوردانهوه‌یه‌کی ده‌ورو به‌ری، له دیواره‌که نزیک بۆوه و وه‌ك ده‌لین شه‌که‌ه خه‌نده‌یه‌کی به سیماره ده‌رکه‌وت، به ده‌نگی‌کی نزم و به په‌رۆشه‌وه:
- واته‌واتیتک له نارادایه، گوايه نا‌غا کوژراوه !!

بهره‌به‌یان له گەل قێژه و هاوارێکی ترسناک، جاریکی تر مام مەجید و پله نایش له خەودکانیان راپەرینەوه و به دەنگ جوتیارەوه چوون، بەلام دیار بوو، نەوجارەیان له جیاتنی جوتیار، رەشەخەونەکه سواری سینگێ هەژار ببوو، به ترس و لەرزەوه، له شوێن خۆی قیت بوۆه، پەلاماری پەرداخە ناوەکە دەستی پله نایشی دا و بێ بسمیللا تا بنی نەهینا بەری نەدا، دەتگوت له رۆژی حەشرا گەراوەتەوه، رەنگی بەرهو زەردی هەلگەرا بوو، مام مەجید دەستی گرت و هەر له بەر دەرگا که، هەندیک ناوی مەسینەکە رژانە ناو هەردوو دەستی و نەویش گەرمایی تای دەم و چاوی پێ فێنک کردەوه، به داماوێ و شلەژاوی گەراپەوه و بەرامبەر سۆپەدارەکه، که جوتیار تازە خەریک بوو دایگیرسینیّت، به شەرمەزاری و بێ بەرزکردنەوهی سەری:

- له هەموو ژیا م خەونی وا ترسناکم نەبینیوه؟

پله نایش، که له گەل ئەو جۆرە هەلوێستانە راها تبوو، به کەمتر خەمی چاپەستە ناوەکە خستە سەر سۆپەکه و له سەرخۆ:

- وریابە کوڕم، گێڕانەوهی خەون باش نییه؟

هەژار له ژێر کاریگەری خەونە ترسناکەکە، له بیری چوو، که ئەو لەو مەسەلانە شارەزاترە و خەونیش یەکیک بووه لەو بابەتانە لە قوتاغی خۆیندنی تیایدا مەلەوان بووه، به گێژ و وێژی، سەری لەقاند و:

- خەمت نەبیّت، پله خەونەکه بۆ کەس باس ناکەمەوه.

بەلام هەر که مام مەجید و جوتیار له تریقە پێکەنینیان دا، هەژار پەیی به قسە هەلەق و مەلەقەکانی کرد، به شەرمەزاری رووی کردەوه پله نایش و به تورپەیی:

- رووت سپی بیّت پله نایش، سەرت لێشێواندم، ئەم قسە هیچ و پووچانەت له

کی بیستوو؟!

سهره پای نهو قسه یه ش، خهونه که ی همر باس نه کردوه، جاریکی تر هه ستایه وه، له میان ی په نجه ره که سهیریکی دهره وه ی کرد، دنیا خه ریک بوو له گهل بانگی که له شیره کان هیواش هیواش رووناك ده بژوه، له خورینی جگاره یه کی داگیرساند، همر که گۆره پانی هه وشه که به باشی رووناك بژوه، خیرا جگاره یه کی تری داگیرساند و یه کی تریشی خسته سر گوچکه کی و به ره و ناوده ستی هه وشه که رویش، تا هه ردوو جگاره که ی له ناو ناوده سته که نه کی شا نه گه رایه وه ژوو، چی شته که یان خوارد و هه موویان ماوه یه که له ناو هه وشه که کۆبوونه وه و سهیری ناو ناوده دانیه که یان کرده وه، ناژاوه که کپتر ببووه وه... خه لکیکی که م به رواله تی خه موکی، له نیوان مزگهوت و مالی ناغا به دامای هاتوچوویان ده کرد... پله نایش له گهل پیچانه وه ی پیداویستیه کانی جوتیار، به هه لچوونه وه:

- تیناگه م، همر جاره ی به بهانمیه که به جیمان دتلیت و ده گهریتیه وه شار... که وایی، بژ هاتینه نیره؟

- دایه خۆت ناگات لی یه، قوتا بخانه که کاولکراوه، نیت تا ریکبخریتیه وه، ده بی جارویار پمنا بژ شار بیه... پاشان من ناچارم هه ژار بگه نیمه وه مان !!

نهمه ی گوت و به پیکه نینه وه ناوړی له هه ژار دایه وه، نهویش نه وه که جوتیار له سه فهره که ی ژویان بیتیه وه، بی نه وه ی خودا حافیزی له مام مه جید و پله نایش بکات، خۆی تیه له دایه ناو جیه که و له پاش جامه که وه به زهرده خه نیه کی ده سترکه ده، به هه ردوو ده ست مالئاوایی لییان کرد، جوتیاریش ده ستی دایکی ماچکرد و جانتا که ی به ده ست گرت و له گهل مام مه جید چهند هه نگاویک له شوینه که دوور کهوتنه وه و چریتنیکیان کرد و جوتیار به سر له قاندنه وه و گه رایه وه و سواری جیه که یان بوو و به ره و شار ده رچوون، همر که که میک له دتیه که دوور کهوتنه وه، جوتیار له گهل لیخوړینی جیه که، ماوه ماوه، به لاچاوړیک سهیریکی هه ژاری ده کرد، به تامه زرویی چاوه روانی گیرانه وه ی خهونه که ی ده کرد، که چی نه و له شهرمان دهمی داخراوو، تا رووی

نه شكيت، ويستی مه سه له ی خه ونه كه نه هينيتته كايه وه، هر كه بيده نكيه كه ی دريژه ی خايناند، جوتيار خو ی بو نه گيرا و له پريكدا پيكه نينيكي شيتانه ی بهردا و:

- خه ونه كه تم بو ده گيريده وه، يانيش به قسه ی پله نايش ده كه يت؟

بي ناوردانه وه، به رووشكاوی، هه ژار جگاره يه كي داگيرساند و يهك دوو مژي ليتدا، له جامه كه ی ته نيشتي سه يريكي به فري سه ر چياكاني كرد، ويستی له وه لامدانه وه ی نه و پرسیارده شه رمه يته ره هه ليت، ناخر نه و به دريژاي چهندين سال، تانه له جوتيار ده دات، گوايه مروژ ناييت له خه ون بترسيت، به قسه ی خو ی، كه زور جار بو جوتيار دووباره و سيبار ده كرده وه، نه و نهك هر له خه ون، بگره له خهونيكي ناو خه ونه كاني شتي نه وه نده ترسناكي بينيوه، كه چي هر به خه ياليشيدا نه هاتووه و گالته ی پيا هاتووه، زور جار رينماي جوتيار ده كرد، تاكو له كاتي بينيني هر خهونيكي، خو ی شپره نه كات، ده يگوت: نه و هر گيز نه له خه ون ترساوه و نه له خهونيش ده ترسيت... به لام ناي له و سه گه، جواني بو ره خسا، ناشرينترين خه سه له ته كاني بو ناشكرايوو، خو نه و له ترسي خو ی، ديواي هه وشه كه ياني نه وه نده بهر زكرد بوو، خهريك بوو خانووه كه ی له ده ره وه بزرگات، ده رگا و په نجره كاني ده ره وه ی نه وه نده قايم كرد بوون، مه گه به هه موو ناسنگراني شاره كه ش بكرابوانه وه، سه ره را ي نه وه ش، بو زياتر متمانه و دلتيابي، به زور سموي ده برده وه لاي خو ی، سموي به سه ته زمانيش به منه تباري وهك براييه كي بسچوك خزمه تي ده كرد و به ساده يي خو ی ره نجي روژانه ی چايخانه كه ی له و ماله خه رج ده كرد... نيت هر چو نيك بيت، له گه ل ره چاو كرده وه ی هه موو ليتكدانه وه كان، نه يتواني هه تا سه ر خو ی بيده ننگكات و وه لام ي پرسیاره كه ی جوتيار نه داته وه، له گه ل نه و بير كرده وه يه به تيله چاو نيك سه يريكي جوتيار ده كرد... نه و هه تيويه هر چاو ده رتي بزواندني ليتو كه انيه تي، خو نه گه ر نيستاش وه لام ي نه داته وه و نا ره حتي بكات، سه دا سه د، نه و هر وازي لي ناهي نيت، به دووري نازانيت، بهرام بهر سم نه و پرسیاره دووباره بكاته وه، نه و كاته ش هر به يه كجاري نابرووي ده چيت، چونكه نه و هه ميشه پياو ده تي خو ی بهرام بهر نه و

بەستەزمانەى لە خۆى ترسنۆكتەى دەنراند. ددكریت بلسین سمۆ تاقە كەس بوو، وەك كەسێكى بویر ریزی لی دەگرت، ھەر چەندە ئەویش ھەندىك تییینیى لە مەر مەسەلەى دیوارى ھەوش و دەرگا و پەنجەرەكان ھەبوو، بەلام تا رادەىك پڕوایشى بە قسەكانى ھەزار دەھات، گوايە نەوەك بەرۆژ، لە كاتى دەرچوونیان لە مائەوە، توشى دەرد و بەلای دزىكەران ببن، بەلام خۆ سمۆش، بە دل ھەزى دەکرد ئەو دەروازنە زیاتر قایم بکړن، ھەر چۆنىك بێت، ئەم ھەتیووە نابیت مەسەلەى ئەو قیژە و ھاواری بەرخەونى بۆ سمۆ باسكاتەو، جارێكى تر بە تیلەچاویك سەیری کردەو، ئەو چەقاوہ سووہ خۆ ھیشتا ھەر چاوەرپیە، چاکیو بە جەرگتر نەبوو، راستە لە كاتى مندالییدا زۆر ھار و بویر بوو و ھەموو مندالەكانى ھینابووہ حج ھەجانی، بەلام پاش چەندین سال و تێكەلبوونیان، ئەویش دلقایمى خۆى لە دەستدا و ھەموویان وەك یەك لیھاتن، خۆ زۆریش وەك یەكنین، چونكە ھەر ھیچ نەبیت ئەو كارەساتیكى نەوہندە تۆقینەرى بە سەرھاتووہ، كە ناحەقى نەبیت ئەو جۆرە خەوانە بېنیت، بەلام ئەو ھەر لەو راستە بە خەونیكى درۆ خەرىك بوو زەندەقى بچیت، ھەر چۆنىك، لە گەل كەمىك دەستیوہردان و بە زلكردنى خەونەكە، با بۆى باسكاتەو... پاش ئەو ھەموو لیكدان و شىكردنەوہیە، بە ناگرى ھەمان جگاری دەستی، جگاریەكى تری داگیرساند و:

- بەخوای خەونیكى ترسناك بوو !!... شایى و زەماوہندى من بوو، زرباوكم جارجار سەرچۆپى دەگرت و جارجارىش بە روالەتى مەلا سالتج دەھاتە بەرچاو و دەستى بە مارە برین دەکرد، شایى و زەماوہندیكى چۆلبوو، شایى و زەماوہند بوو، بەلام كەسێكى تری لی نەبوو، تەنھا زرباوكم بوو، كە ھەر جارەو بە روالەتێك خۆى پێشان دەدا، دیمەنىكى سەیر بوو، لە لایەك دەنگى دەھۆل و زورنا و ھەلەلەى ژنان و قاقای پێكەنن، كەچى تەنھا زرباوكم دیاریوو، ئیتەر بە ھەر شتوہیەك، لە گەل بووكەكە خۆم لە پاش پەردە دیتەو، نەوہى لە ھەمووى سەیرتر، لە جىاتى رەنگى سىپى، ئەو بووكە رەشى پۆشیبوو، بەلام سەرەرای نەوہش، بەژن و بالایەكى سەرسوورھیتەرى

هه‌بوو، ده‌ست و پێیه‌کانی زۆر سپی و نەرم و نۆل بوون، زۆر به‌ په‌رۆشه‌ود، له‌ ته‌نیشتی دانیشتم، ده‌ماره‌کانم نه‌وه‌نده‌ پر ناو ببوون، خه‌ریک بوون به‌قه‌نه‌وه، ئازامم نه‌ما و ده‌ستم بۆی برد تاكو تاراكه‌ی له‌ سه‌ر لابده‌م و ده‌ست له‌ ملانی بنائینم، به‌لام هه‌ر كه‌ لاجمكینكم گرت و كه‌مێك به‌رمزم كرده‌وه، چ ده‌عبایه‌كم بینێ؟!... ژنیکی دهم و چاو سوتینراو، له‌ پیره‌ سارا ده‌چوو، هیشتا له‌ هه‌ندێك شویتنی دهم و چاویدا، دوو كه‌ل به‌رز ده‌بۆوه، پیستی دهم و چاری پارچه‌ پارچه‌ شوێر ببوونه‌وه و ددانه‌کانی ده‌ر په‌ریبوون و هه‌ندێکیان دوو كه‌لیان لی هه‌لده‌ستا و....

جوتیار كه‌ تا نه‌و ده‌مه‌ش به‌ نه‌قه‌ست و به‌ رواله‌تی گزنگی پێدان، گوێی بۆ شلكردبوو، ئیتر زیاتر خۆی بۆ نه‌گیرا و نه‌یه‌یشت قسه‌كانی ته‌واو كات له‌ پرێكدایه‌كه‌ نینێکی شیتانه‌ی به‌ردا و:

- باش بوو، تاكو هه‌ست به‌ نه‌هامه‌تی من بكه‌یت !
 - هه‌تیو، نینجا كه‌ی خه‌ونی تۆ نه‌وه‌نده‌ ترسناكه‌، به‌ شه‌رفم، نه‌م خه‌ونه‌ له‌ پیاوه‌تیی خستم، ده‌بێت هه‌ر كه‌ گه‌یشتینه‌ شار سه‌ردانی پزیشكێك بكه‌م، ناخه‌ر من ده‌ماره‌كانم له‌ ناوی پیس په‌ریبوو، هه‌ر كه‌ چاوم به‌و ده‌عبایه‌ كه‌وت ناوه‌كه‌ هه‌مووی له‌ شویتنی خۆی وشك بوو.

له‌ گه‌ل نه‌و قسانه‌، له‌ ناوچه‌ شاخاوییه‌كه‌ نزیک ده‌بوونه‌وه، جوتیار خۆ نه‌ویسته‌:

- تۆ بلیتی نه‌و سه‌گه‌ له‌ هه‌مان شوینی جارانی.....
 قسه‌كانی ته‌واو نه‌كرد، كتوپر سه‌ریکی زه‌به‌لاح له‌ جامه‌كه‌ی ته‌نیشته‌ هه‌ژار هاته‌ ژووره‌ود، هه‌ژار قیژاندی و جوتیاریش سووكانه‌كه‌ی له‌ ده‌ست ده‌رچوو و خه‌ریك بوو جیبه‌كه‌ سه‌رووژێركات، به‌ سه‌ختی توانی به‌ سه‌ر سووكانه‌كه‌ زالبێته‌وه و جیبه‌كه‌ بوه‌ستینێت و به‌ چاو تروكانێك هه‌ردووکیان له‌ ده‌رگای شوفێره‌وه ده‌ر په‌رین... عه‌ولاش به‌پێكه‌ نینێکی شیتانه‌ له‌ پاش جیبه‌كه‌ هاته‌ خواره‌ود و خێرا ناودیوی پێشه‌وه‌ بوو...

نهوانیش پاش نهوهی که میټک هیټور بوونهوه، ناچار به رووشکاوی سواربوونهوه و

کهوتنهوه ری... جوتیار به ههټچوونهوه:

- تۆ گالتەکانیشت له شیوهی تاوانن !

ههژار، به بینینی عهولا که میټک نارام بووه، له گهټ پێشکهشکردنی جگارهیهک:

- دلم له رزی و خهریک بووم له خۆم بچم !

عهولا، به قاقای پێکه نینهوه، بڕه پارهیهکی زۆری له پاخهټی ده رهینا و پێشکهشی

ههژاری کرد و:

- نه مهش نه ختی ژنهیتانه کهت !!

- نه مهیان چییه؟

- نرخه نیوهی دوکانه که؟

ههژار به سه رسامی ناوړتیکی له جوتیار دايموه و به دوودلی پاره کهی وه رگرت،

جوتیاریش ماوهیهک بێ دهنگ بوو، پاشان جگارهیهکی داگیرساند و هه ناسهیهکی درێژی

لیی هه لکیتشا و بێ ناوړدانهوه:

- تۆ ناغات کوشت؟!

پرسیاره کهی کرد و له گهټ ههژار گوئیان بۆ وه لامه که راته کاند، عهولا ش له گهټ

خوراندنی سه ره بۆزه کهی، نۆخهیهکی ناسوودهیی کرد و:

- که گه وره تر بووم و له رووخسارم وردبوومهوه، نهو جارهیان زیاتر له هه ر

نه ندامتیکی جهستم، سمیټه کهم سه رنجی راکێشام، سه رهتا نه بادا بخزیمه ناو ده ریای

گومانیتیکی پڕ نه هاهمهت، نهو ناره زووه شیتانه یه م سه ره ونخوونی ناو کانگای ناخم

کرده وه، به لام هه میشه گرتی په سیاریک له ناخمدا تا و نا تاو سه ری هه لده دایه وه... له

راستیدا، زۆر له سمیټه بۆره کهی ناغا ده چوو... په نجیهی تاوانم بۆ ناغا درێژکرد... به دوو

دلی بیرم له کوشتنی نهویش کرده وه... خۆ کوشتنی نهو ناله باره زۆر ناسان بوو، به لام

چۆن ده توانم بێ نهو بژیم، به جۆرتیک چاره نووسم له گه لیدا به سترابووه، نهو نه ما، منیش

نامینم... لهو روژدوه نوقمی ناو کهردهلوله ی نهو لیکدانهوه سهرسورپهینهره بسووم و دوودل بووم... چۆن دهکریت بی ناغا بژیم؟... نهو هه موو ژیاغه... هه موو چرکه و ساتیکی ژیانم بۆ خزمه تکردنی نهو تهرخان کرابوو... باشه، گریمان نهوم کوشت، به بیانیان بۆ خاتری چاوانی کی به ناگا بیتمهوه؟... دلّی کی له خۆم رازی کهم؟... به دلخۆشکردنی کی، دلّم خۆشکه م؟... لهوانیه ئیوه په ی به نالۆزی نهم مه سه له یه نه بهن، کوشتنی ناغا ژیاغی تووشی بۆشاییه کی ره ها ده کرد، به لّام ههر که له گه ل ئیوه تیکه ل بووم، له گه ل ژیانیکی تر راهاتم، له گه ل نازادی، ههرکه فیر بووم که ده توانم بی ناغاش بژیم، بریارم دا ره گ و ریشه ی ناغایه تی بقرتینم، یه کسهر نه خشه ی پیلانی له ناو بردنی نهویشم کیشا و چاوه ری نهو هه له یه م کرد، که دوینی شهو بۆم ره خسا... من که له ئیوه دابرام، تفهنگه کانم فروشته قاچاخچییه ک... نووکی خه نه ره که م ژه هراوی کرد و ههر بهو نیواره یه خۆم له دهورو بهری ناغا نزیک کردهوه، که شهو داهات، خۆم له ناو تهو یله ی نه سپه کان هشار دا... له گه ل بیستنی خۆکوشتنی نه سرین... په رووشی بهردانی گریانیکی سهخت بووم، که چی گریانیکی نهوتۆ کهوره، له دهواره وشکه کانی دلّه ره که م ده رنه ده چوو... ئای لهو به سه زمانه !... ناغا له میانی منه وه نهو خونه یه ی بۆگه ن کرد و هه لیه وهراند... کچیکی شوخه شهنگ، فه ریکه بسوو، تازه پیده گه یشت، تازه مینیه که ی به دیارده کهوت و له گهرمه ی گه نجیتی دابوو، نه و نه ده ناسک بوو، به پیکه نینه دلر فینه که ی مردووه کانی زیندو ده کرده وه... زۆر باشم له بیره، خانی گهوره سه فه ری شاری له بهر بوو، باشترین ده رفهت بوو، له سه ر زاری ناغا داوام له باوکی کرد، بۆ دلدانه وه ی نازدار، یان نه سرین بنیژیه لای، یانیش نازدار به نه لای خویان، هه لبهت نهو به سه زمانه تیگه یشت و به یانی زوو که چه نه شیلانه ی خۆی گه یانده نازدار و تیگه یانده که تا کو خانم ده گهر پته وه لای بمینیت، نیتر هه موو ریگا کان بۆ ناغا کرانه وه، ههر شهو پاش نووستنی نازدار، ده بیرده ژووری خۆی و به نالتۆن و دیاری گران به ها و قسه ی زل و به لّینی درۆ، نهو به سه زمانه ی له خسته بر دوو و له کچینی خست،

هەلبەت من خۆم رۆلێکی سەرەکیم لەو تاوانە گیرا... هەرچۆنێک خۆکوشتنی نەسرین لە ناخدا لە تەقینەوهی بومبایەک دەچوو، ئەو رووداوە دلتەزینە دەروونی زیاتر جۆش دا... هەلیکی لە بار بوو... شارەزام لەم جۆرە کارساتانە... پیاوانی ئاغا لە گەل راگەیانندی ئەو جۆرە رووداوانە و بۆ ئارامکردنەوهی بارەکە دادەرژانە ناو ناوەدانی و ئاژاوەکانیان سەركووت دەکردهوه... ئەوان بەرەو شوێنی کارساتەکە دەچوون و دوور دەکەوتنەوه، منیش خەنجەرەکەم نیوەکێشکرد و لە سەرچاوەی تاوانەکان نزیک دەبوومەوه... بلیسەیی ناگر لە چاوانم دەردەچوون، بە پەرۆشەوه ناخێکم هەلکێشا و هەموو هیزوتونایەکم کۆکردەوه و بەهەلمەتییکی پر زەبروزەنگ پەلاماری ئەو درێدەییەم دا و هەر لە ناو گەرماوەکەیان، نووکی خەنجەرە ژهراوییەکەم لە دلە بۆگەنەکەمی چەقاند و ورگیم هەلدی.

هەر کە بێدەنگ بوو، هەژار جگەرەیهکی پێشکەشکرد و یەکی تری بۆ خۆی داگیرساند و بە حەپەساویەوه:

- من یەک بەخۆم حەسوودی بە نازایەتی و چاوەنەترسیت دەبەم، من زۆر جار بیرم لە کوشتنی زرباوکم دەکردهوه، بەلام هەمیشە بە ترس و لەرزەوه هەر کە ئەنجامەکانم هەلدەسەنگاندن، ژیاوان دەبوومەوه.

- نەئێستا لە کوێ نیشتهجێن و چ کاریک دەکەن؟

- ئێستا لە... ها... گرنک نییه!... دەزانی کە مامۆستا رەشەنووکی بەسەر هاتە کانتی نوسیوه تەوه و خەریکە بیکاتە رویمان؟

عمولاً بە گەرمی و رووخۆشییهوه، سەیری جوتیاری کرد و:

- بەلام هێشتا تاوانی تر ماوان بۆتانی باس کەم !!

جوتیار بە کەمتەر خەمی:

- بەسە ئەوانەیی باست کردن و ئەوانەیی ماویشن دلنیام کە هاوشتۆدن !!

لەگەڵ هەلکێشانێ ناخێکی دلتەزین:

- تەنھا يەككىيان نەبىت !!
-
- خۆزگە نەوېش لە شىۋەي نەوانى تر بووايە... من بۆ ھەموو نەو تاوانانەي
باسم کردوون پەشىمان نىم !!... بگرە بەتاوانىشيان ناژمىرم و لە تۆلەسەندەنەو
دەچوون... تاوانىك نەبىت كە ناخى چياكان دەلەرزىنىت و بەيەكجارى ھەراسانى کردووم
و تا ئىستاش لەخەونەكاندا نازارم دەدا.
- نەمەيان چ تاوانىك بوو؟
- ھا، نا نا، نەمەيان پىويستى بە كەش و ھەواي خواردنەوہەكى گەرم ھەيە !

- نەرى مەلا دەلەن ئەو ئاغايە گوايە لە سەيد زادەكانيش بوو !
- مام مەجيد كە لە ناو چىشتخانە كە بۆ مەوانە كانى خەريكى نامادە كردنى قۆزىيەكى چايە بوو، بە دەنگىكى بەرز، ئەو پەرسىيارە ناوەختەى ناراستەى مەلاى كرد، كە لە باريكى ئالۆزدا، بەرامبەر حاجى ھەمزە لە ديار تەختەى دامە كە دانىشتبوون، دياربوو كە داشىكى كەمتر بوو و خەريكە بدۆرەت، بە تورەيى داشىكى تەرى بزواند و:
- بى قەزەبى، ھەموو شىخ و ئاغا و پاشا و مير و سەرۆكە موسلمانەكان، تاكو رەوايەتى بەدەنە دەسەلاتيان، رەسەنايەتى خويان دەبەنەو سەر قورەيشيەكان.
- وا دياربوو، ئەو فتوايە، حاجى ھەمزەى نىگەران كرد، داشىكى دامەكەى بە دەستەو بوو تا بۆ خانەيەكى تەرى بيگوازىتەو، بەلام شويىنى يەكەمى لە بىر كرد، ماوڧەك لە چوارگۆشەكان وردبوو، ھەر كە خانەكەى ھاتەو بىر، خىرا داشەكەى گواستەو، نەو ك تووشى گومرايەت و لە ناين لادات، بۆ گۆرپىنى باسەكە لە گەل تىكدانى چايەكەى، رووى كردە مام مەجيد، كە ئەو كاتە ئەويش لە تەنيشتيان بەرامبەر دامەكە دانىشتبوو و چايەكەى تىكدەدا:
- سەيد بىت و سەيد نەبىت، قىروسيە، گەيشتە چارەنووسى خۆى... مەن زياتەر گومايم لەو ستمكارە بوو، بەلام با بزەين چ لە ناو ھەگبەى ئەو زۆلەشدا ھەيە.....
- نەمەى كوت و لە گەل جوولانەوئەى داشىكى مەلا سالت، ئەو لە شىوئەى ھىرشيكى جەريەزەيى داشىكى تەرى بىرە پىش و درىژەى بە قسەكانى دايمەو:
- لە سەر قسەى باوكى رەھمەتيم، باپىرى ئەو ئاغا گۆرپەگۆرە، ھىشتان دلەرق و نالەبارتەر بوو... دەلەن پياو نەبوو لە كاتى پىشكەشكەشكردنى چايە، چاۋ بنىتە چاۋانى و چايەكە نەرژىتەت.

مەلا سالتح، ماوەیەك بیری لە هۆی قوربانیکردنی داشەكە كرددووە، بەلام هەر كە سەری لە هیچ تەلەك و پیلانیك دەرنەچوو، بە ترسەودە داشیكی پێشكەشكرد و دوو داشی خوارد و داشە دۆراوەكەى گەرانەدووە، بەلام پێش ئەوێ لەزەت لەو سەرکەوتنە وەرگرت، حاجی داشیكی تری پێشكەشكرد و لە جیاتى یەك داشە، سیانی تری قووتدا و سەنگەرە سەرەكیەكەى مەلای بە یەكجاری تێكشكاند... مەلا بە تورەیی داشەكانى سەر لە نوێ ریزكردووە، ویستی گێمىكی تر دەست پێكەن، بەلام مام مەجید نەیهشت و رووی دامەكەى خستە نێوان خۆی و حاجی و:

- تۆ جارىك پرۆ لە گەرماوەكە خۆت بشۆ، تاكو كوونەكانى بەدەنت ببنەو و مێشكت كەمێك بچەستەو.

لە گەل ئەو قسە، حاجیش شەرمى شكا و بە تامەزرۆیی رووی كردە مەلا و:

- راستدەكات، مەلا خۆ هەموو خەلك ئەم گە و گازندەیهیان هەیە، باشە تۆ زانایەكى نایینی، بۆ ئەوەندە رقت لە خۆشوشتنە؟!

مەلا سالتح ئەوەیان یەكەجاری نەبوو، رووبەرۆوی ئەو جۆرد قسە رەقانە بێتەو، بگرە زۆر جار لە سەر فەرمانى ناغا، بە شێوێ شوشتنى مەر و مالات، خولامەكان هەڵیانداوە ناو گۆمە ناوی رەز و باغەكە و ناچاریان دەكرد خۆی بشوات، بە گالتەجاری دەیانگوت: ئەو چەشنە كرێژە بۆ رەزوباغ لە زبلى ناژدەلیش باشترە، بەلام نەوجارە پرسیارەكە لە لایەن دوو هاوێلى ئەوتۆ ناراستەى كرا و كارى تێكرد، كە نەبویست لەو تەمەندەدا، ئەوان دلیان بەرامبەرى بێتێ، نێر بۆ ناشكراکردنى رازونەیتى ئەو خەسلەتە هیچ و پووجەى، ماوەیەك لە دیار سەریان وەستا و یەك دووجار كۆخى و بە شەرمەو:

- كە منداڵبووم، نازانم بۆچی؟... دایكى رەحمەتیم لە پرێكدە بەرامبەر پیسی و چەپەلێ، تووشى دوودلێ و راپایی هات، لە جیاتى جارىك و دووجار، روژ نەبوو دە جار زیاتر ناو مالى پاك نەكرداوەو و منیشى لە گەل خۆی نەشوشتبواوە، نەك هەر ئەوندە،

بگره باوکی هه‌ژاریشم، که وه‌ک کریکاریک له به‌یانی تا نیتواره کاری ده‌کرد، نه‌ویشی ناچار کرد روژی سێ چوار جار خۆی بشوات، نه‌خۆشیه‌که درێژه‌ی خایاند، باوكم به‌رگه‌ی نه‌گرت، ژنیکه‌ی تری خواست و وازی لیتمان هیتنا، وامزانی له‌ ژتیر کاریگه‌ری خه‌م و خه‌فه‌تی سه‌ربه‌هه‌وی بووندا، دایکم واز له‌و به‌دکارییه‌ی ده‌هینیت، که‌چی به‌ پیچه‌وانه‌وه، نه‌هه‌نده‌ی تری زیاد کرد، تا راده‌یه‌ک رقم له‌ ناو بوژه، نه‌گه‌ر زیاد تینووم نه‌بوايه، مه‌حال بوو ده‌می خۆمی بگه‌ینمی، وام لیهاات که‌ چارم به‌ ناو ده‌که‌وت، مووچرکی ترس بنی پیمه‌ی ده‌گرت و له‌ ته‌وقه‌ی سه‌رمدا ده‌رد‌ه‌چوو، به‌ هه‌ر حال، خه‌ریک بووم نه‌قلم به‌ یه‌که‌جاری له‌ ده‌ستبده‌م، به‌لام له‌ پرێکدا دایکم وه‌ک بلیت قه‌ناعه‌تی به‌ ناویش نه‌ما، بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی جه‌سته‌ی، دوا جار خۆی بۆ هه‌تا هه‌تا به‌ ناگر شوشته‌وه، منیش هه‌ر چه‌نده‌ له‌ شه‌رمی که‌س و کار و دراوسێکانمان، هه‌ندیک هاتوه‌اوارم کرد، به‌لام له‌ دلێشمه‌وه جه‌ژنه‌په‌رژه‌م له‌ خۆم کرد.

نه‌وه‌ی گوت و ته‌ماشای کاتژمیره‌ی دیواره‌که‌ی کرد و به‌ره‌و گه‌رمه‌وه‌که‌ رویشت، پیش نه‌وه‌ی هه‌مان گه‌مه‌ ته‌واو بیست، مه‌لا به‌ په‌له‌ په‌ل سه‌ری خۆی شوست و ده‌ستنوویژه‌که‌ی گرته‌وه، گه‌راپه‌وه هه‌مان ژوور، به‌رماله‌که‌ی بۆ نوویژی شتوان راخست، به‌لام پیش نه‌وه‌ی ده‌ست به‌ نوویژه‌که‌ی بکات، جارێکی تر ته‌ماشایه‌کی کاتژمیره‌که‌ی کرده‌وه و رووی کرده‌ مام مه‌جید و:

- نه‌و خۆپرییه‌ ژۆر دواکه‌وت.

مام مه‌جیدیش، که‌ توشی هه‌مان چاره‌نووسی مه‌لا هات و گێمه‌که‌ی دۆراند، سه‌یریکی کاتژمیره‌که‌ی کرد و په‌شتی خۆی دایه‌وه دیواره‌که‌ و:

- وازیته، با سه‌ریان به‌ ته‌واوی گه‌رم بیست !!

حاجی هه‌مه‌زه، که‌ نه‌و کاته له‌ ناوده‌ستی ناو جه‌وشه‌که‌ ده‌ستنوویژه‌که‌ی گرت‌بووه، گه‌راپه‌وه ژوور و هیتنا شوینه‌واری له‌زه‌تی سه‌رکه‌وتن به‌ رووخسارییه‌وه دیاربوو، تا مه‌لا له‌ نوویژه‌که‌ی بووه و به‌رماله‌که‌ی جیه‌هیت، به‌ پێوه وه‌ستا، نینجا شوینجی

گرتوه و دهسته کانی بهرزکردنوه، بهلام له پریکدا پشش نهوهی نییهت بینیت، به دوودلی ناوړیکي له مهلا دایهوه و:

- باشه مهلا حهرا م نییه نیمه بچینه شوینی خواردنوه؟!

مهلا به چاوړیکي زهقهوه سهیریکی مام مهجیدی کرد و به نیمچه تورهیی:

- نینجا بئ قهزایی، خو نیمه ناچین قوزدهلقورتی بکهین؟!

له گهل نهو وهلامدانهوهیه، زهنگی دهراکه لیدرا، مهلا سالتح و مام مهجید خیرا خویان پتچایهوه و شت و مهکه وردهواله کانیان هه لگرت و ده رچوون، هه که سواری جیبه که بوون، سمۆ به رووخساریکی شهرمین، ناوړیکي له مام مهجید دایهوه و له سه سر خو به دودلی:

- من نالیم خوینه که فهراموش کهین... بهلام وا باشه هه موومان ملکهچی نارهزووه سهخته کانی توله سهندوه نه بین، نه نجامی په له کردن زورجار ریسوایی وپه شیمانییه، من ده لیم، باشتر نهوه، بدریته یاسا و دادگا.

- که مره یاسا تنها له سهر کهسانی وهك تۆ جیبه جی ده کریت !!

- ناخر کی ده لیت، دهستی لهو تاوانه ههیه؟!

هه که مام مهجید له وهلامدانهوه به دواکهوت، مهلا سالتح له سهرخۆ گوتی:

- نه گهر لهو تاوانهش دهستی نه بییت، سهه نهوهندهی بهشی نه م سهر برینهی،

تاوانی ههیه !!

لهوانیه هه موویان نهو روژه له بنه رتدا بۆ پشتیوانی جوتیار و توله سهندنهوهی کۆببونتهوه، هه موویان به دروستی هاورێ و دۆستی پاکی نهو بن، بهلام له راستیدا ناشکراش بوو که هه ریه کتیکیان بهش به حالی خۆی له ناخهوه ههزی له چاره ی نهو قهشمره نه ده کرد، نهو بیتا برووه زیاتر له هه ر خۆلامیکی تری ناغا هه میسه تنگی به مهلا هه لدهجنی و گالتهی پیده هات.

حاجی ھەمزەش، کە نوویژەکە ی لە چوار روکەت نەدەچوو، بە پەلە پەل سلاوی دایەو، دەمانچە ی جوانە مەرگە کە ی خستە بەر پشیتنە کە ی و دوايانکەوت... ئەو دەمانچە ی، کاتی خۆ ی بۆ کۆرە تاقانە کە ی کړیوو، تاکو لە کاتی تەنگانە خۆ ی پێ بپارێژیت، کاتیک تەرمە کەشیان دۆزییەو، دەمانچە کە چەند ھەنگاوێک لە تەنیشتیکی کەوتبوو و سێ گوللە یشی لی دەرچوو بوو، ھەویش ھەلگیرتەو و سوتندی خوارد، کە داینە نیتەو، تاکو بەرماوێ گوللەکانی لە کەللە ی سەری بکۆژە کە ی نەچە قینیت، لە ھەمان شوێنی رووداوە کە، کۆمە بەردێکی دروست کرد، رۆژ نەبوو جارێک سەردانی نەکات، خۆ ئەو ھەر لە بەر خاتری ئەو کۆرە لاو، ژنی دووھە می ھینا، پاش ئەو ی سالانێکی زۆر چاوھەوانیی کرد و ژنی یە کە می تەنھا کچی دەبوو، ھەر لە بەر خاتری یاد ی ئەو کۆرە یشی، کە زۆر تەمەرزۆی خۆیندن بوو، رووبەرۆوی ویستی ناغا بۆو و رەزامەندی کردنەو ی قوتابخانە کە ی بە دەستھینا، ئەو ھەوشە ی کە سەد و یەک ھەزار شوین پەنجە ی یادگار یەکانی تییدا بە جیھێشتبوو، بە خشییە مامۆستاکە، ھەموو خوارزا و برازاکانی لە بەر خاتری ئەو، بە خۆرای خۆیان بۆ تازە کردنەو ی بینایە ی خۆیندن گاکە بە خشی، نیتاش پاش چەندین سال چاوپروانی، لە سەر قسە ی جوتیار، لە گەل مەلا سالح و مام مەجید وەک دوو شایەتھال روو دەکەنە شار، بەلکو لە سەر زاری عەولای، شتیک لە مەر ھۆکاری رووداوە کە بزائن... پیلانە کە نەوھوو، کە ئەو ھەر لە دەرەو، لە پاش پەنجەرە کە، گوێ بۆ دانپیانانەکانی عەولای سەرخۆش شلکاتەو، نەگەر دانی بە تاوانە کە ی دا، ئەو یە کسەر دادەبەزیتە دیار سەری ولغاوی نیشانە گرتنیش دەخاتە دەست ناخە داخدارە کە ی.

ھەر کە گەیشتن، بە پیتی پیلانە کە بلابوونەو، سەو ژەمی دووھە می خواردنەو دە کە ی لە جیبە کە دەرھینا و بۆ جاری دووھە سفرە ی بەردەمیانی رازاندەو، عەولاش بە پەرۆشییەو پەلاماری بتلێکی دا و خیرا سەری ھەلگرت و پتیکێکی دروست کرد:

- دەست خۆش سەو، بە خوای پیاوی و زۆر دوانە کەوتی.

له گهل نهو قسهيه، تهققهي ده رگاكه هات، سمۆ به روالهتي مۆلته وەرگرتن سهريركي ههژاري كرد، نهویش به نيمچه سهرخوشي سهري بۆ لهقاند، ههر كه سمۆ گهرايهوه، مام مهجيد و مهلا سالح وهژوور كهوتن و به گهرمي سلاويان كرد، كه چاويان به عهولا كهوت، ماوهيهك به روويهكي سهرساميهوه له ديار سهريان وهستان، بهلام عهولا به كهترخه مي قومينكي تری له پهرداخهكهی دا و:

- دهوهرن بهخوای ههر نيوه مان لی كه م بوو، مهلا سالح تۆ وهره تهنیشت من بهلكو كه ميتك خیر و بهره كهتي تۆمان به سهردا بباريت.

نهمه ی گوت و داوای له سمۆ كرد تاكو دوو پهرداخى تریان بۆ بيئيت، بهلام سمۆ سى پهرداخى هینا و نهویش به ترسهوه له تهنیشتیان دانیشت... جوتیار و ههژار كه تازه به ههردووکیان بتلیکیان تهواو کردبوو، سهريان گهرم ببوو، جاریکى تر پیکهوه پهرداخهکانیان لیکدايهوه و بهرهو ناو كesh و ههوايهکی فلهسهفیدا پالیان به خۆوه نا، به زمانه قورسهکانیان، وهك زهرادهشت له مهر هۆکارهکانی شهردا كهوتنه دانوساندن، سهرنهنجام ههژار كه لیوی خوارهوی به لایه کدا شۆرببۆوه، قومينكي تری له پیکهكهی دا و به توورپیی:

- زهرادهشتیش درۆی دهکرد، له سهرهتای پهيامهكهی، بانگهپشتی نهوهی دهکرد كه رهگی شهري ناشکراکردوو و دهبيت به رووناکی تاریکی له ناو بیریت، كهچی ههر كه بووه خاوهن دهسلات، دهستی بۆ مشتوی شیرهكهی برد.

جوتیار له ژیر گرانی پیلووکانی، نهیتوانی وهلامداتهوه، عهولا به روالهتي گالته بازی، سهريركي مهلا سالحی کرد و:

- مهلا تۆش شتيكمان دهبارهي هۆکارهکانی خیر و شهر بۆ بلی.

مهلا به وریایی ناویریکى له پهنجهره كه دایهوه وخیرا فریکى له پیکهكهی داو:

- هه مان نهفسانهكهیه... شهیتان فریشتهیهکی ماره کرد و مروقیان لی پهیدا بوو، نینجا مروف سهفهي ههردووکیانی وەرگرتوو، ههندیکیان زیاتر له شهیتان دهچن و ههیهش زیاتر له فریشته؟.

- تۆ بلتی مهلا من زیاتر خهسلهتی کامیام هه لگرتووه؟
- حهیفته نه کرد، تۆ ده قادهق کوری باوکتی !!!
- خوا بتگریت مهلا سالج.....
- بی پچراندنی قسه کانی، پیکه نینیکی شیتانهی بهردا وئینجا به یهك قوم بنی پیکه که هیئا و به شیوهی گالته جاری روهی کرده ده دانیشتوان و:
- ئینجا هه خۆتان ناوژیوان بن، باشه که سیک، قادر بهگ ناغای بیت و نه م شه کرهش مه لای بیت، تۆ بلتی چ مرۆفیکی لیّ ده رده چیت.
- مهلا سالج له گه لّ خواردنه وهی پیکیکی تر، به تووره یی:
- کورم خۆ من نه مگوتووه کوشتن و نه تک بردن بکه؟
- نهی نیوه نالین سه د گونا ه و یهك تۆیه؟!
- نا به لام به و مهرجهی که یه که مجار دان به گونا ه کانتدا بنییت و به ته واوی په شیمانی خۆت راگه یینیت.
- تاوانیک نه بیت، نه گینا من بۆ هیچیکیان ژیوان نیم !!
- کوشتنی میرزای کوری حاجی هه مزه، وانیه؟!
- له گه لّ درکاندنی نه و ناوه، عه ولا پیکه نینیکی تری شیتانهی بهردا و پیکیکی تری دروست کرد، جگاره یه کی تری داگیرساندن و:
- نه و له ناگری گونا ه که یدا سووتا.
- نه مهی گوت و سهیریکی هه ژار و جوتیاری کرد، هه ردوکیان شان به شانی یه کدی پشتیان دابۆه دیواره که و خهویان لیّ که وتبوو، ماوه یهك به به زه یی له ده م و چاویان وردبۆه، له شوین خۆی هه ستا و به نه رمی هه یه که و بۆ لایه کی وه رگیترا و سه ریانی خسته سه ر سه رین، له ژووری ته نیشتیان دوو به تانی هیئا و به جوانی دای به سه ریاندا، گه راپه وه شوینی خۆی و:
- نه م ساخته چیانه به رگهی خواردنه وه ناگرن، له گه لّ دوو قووم له خۆ ده چن.
- نه وهی گوت و ناوړی له مام مه جید دایه وه و جگاره یه کی پیتشه شکرد و:

- خۆزگه منیش باوکیکی وهك تۆم هه‌بوايه !!
 - نه‌ری وه‌للا، هه‌تیوخانه‌م داناوه و هه‌رتۆمان كه‌م بوو !!
 مام مه‌جید له‌ گه‌ل وه‌لامدانه‌وه‌كه‌ی سه‌یریکی هه‌ژاری كرد و به‌زه‌یه‌کی نه‌رمی به‌ردا،
 نه‌وه‌ك له‌ گه‌ل نه‌و وه‌لامدانه‌وه‌یه‌ش عه‌ولا قسه‌كانی له‌ بیركاته‌وه، مه‌لا سالح خه‌را
 قوومیکی تری فركرد و:

- نینجا نه‌و گه‌وره‌ گونا‌هه‌ی می‌رزا چی بوو، تا به‌و چاره‌نووسه‌ی بگه‌ینیت؟
 - كوشتنی سه‌گیکی به‌سته‌زمان.

هه‌ر كه‌ نه‌و قسه‌یه‌ی كرد، مه‌لا و مام مه‌جید به‌ رواله‌تی بێ‌روایی، پێكه‌وه به‌
 سه‌رسامی، ده‌میان دا‌بچرا و‌چاویان بریه ده‌می، نه‌ویش ناچار بوو بۆ تیگه‌یان‌دن‌یان، سه‌ر
 له‌ نوێ، به‌ سه‌رهاتی خۆی و دا‌ی‌کی و ره‌شۆی سه‌گی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ باسكاته‌وه... نینجا
 باسی له‌وه‌ كرده‌وه، كه‌ می‌رزا نزیکترین هاوه‌لانی عه‌لاوه‌دین بوو، كه‌ دوژمنایه‌تی له‌
 گه‌لدا هه‌بوو... گوايه می‌رزا هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌، پشتگیری له‌و هاوه‌له‌ی ده‌كرد و پێكه‌وه
 دژایه‌تی نه‌ریان ده‌كرد، به‌ دانپییانانی خودی نه‌و عه‌لاوه‌دینه، بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی
 شه‌قازله‌كه‌ی مندالییان، نه‌وان پێكه‌وه ره‌شۆیان ژه‌هرخواردكرد، پاشانیش هه‌ر كه‌ فیری
 كاری به‌دره‌وشتی بوو، جارێکیان پێكه‌وه له‌ سه‌ر به‌رزایی شاخه‌كه، به‌رگه‌ی ناره‌زووه
 شه‌رمینه‌كه‌ی نه‌گرت و داوای نه‌و به‌دکاریه‌ی لێ‌كردبوو، می‌رزا‌ش هه‌ر كه‌ زانیسی
 هاوه‌له‌كه‌ی توشی چ به‌دره‌وشتیه‌ك ها‌توه، هه‌ولێ دا‌بوو له‌ خۆی دوورخاته‌وه، وه‌ك
 هه‌ر شه‌یه‌ك ده‌مانچه‌كه‌ی ده‌ره‌یتنا و هه‌ندێك ته‌قه‌ی به‌ ناسمانه‌وه هه‌لدا‌بوو، نه‌ویش
 نه‌وه‌ك رازونیازی بۆ خه‌لكه‌كه‌ نا‌شكرا‌ییت، ده‌ره‌فیه‌تیکی به‌ هه‌ل زانی و له‌ پریكابه‌لاماری
 دا و له‌ سه‌ر لیواری به‌رزایی شاخه‌كه، به‌ توندی پالێ پێوه‌نا.....

پاش نیوه پۆ، جوتیار به ته مه لئ پیلوی چاره کانی کردنه وه، ماوه یهك بنمیچی ژووره که ی نۆری و داغستنه وه، ئینجا له پریکدا له شوین خۆی راپه ری، سهیری هه چوارگۆشه ی ژووره که ی کرد، ته نها هه ژار له گه ل پریختنیکی نه رم پالکه وتبوو، به شپه زه یی په لاماری دا و به ناگای هینایه وه:

- نه ی نهوانی تر؟! -

هه ژار هه ر له سه ر پیخه فه که ی به ده م خه وه وه:

- سه گیان تیبه رده .

نه مه ی گوت و جاریکی تر به ده م باویشکدان سه ری نایه وه سه ر سه رینه که، خه ریک بوو ده ست به پرخه پرخه نه رمه کانی بکاته وه، به لام جوتیار به توپه یی په لاماری دایه وه، دوو سی جار رایته کاند و به ته وای به ناگای هینایه وه و:

- هه ته یوو سه گی چی و تیبه رده ی چی؟ ... کوانی عه ولا و نهوانی تر؟

له گه ل درکاندنی ناوی عه ولا، هه ژار به واقورمانه وه له شوین خۆی راپه ری، به ترسه وه له سه رانه سه ر فه رش و لاکیشه کانی ژووره که وردبۆ وه و:

- زۆر باشه، هه یج شوینه واری خوینیان پتیه دیار نییه !!

به واقورمانه وه ماوه یهك تیکرامان، له پریکدا هه ردووکیان پتیه وه به ره و ناو هه وشه که بازباند، له سه ره وه ی دیواره که ته ماشایه کی به رده رگا و کۆلانه که یان کرد، هه ر که جیبه که له شوین خۆی نه مابوو، به په له په ل گه رانه وه، گه وردی هه موو ژووره کانیان پشکنی، هه یج شوینه واریکی کوشتنیان به رچاو نه که وت، جوتیار له سه رخۆ:

- وادیاره، مام مه جید قایل نه بووه لیتره بیکوژن و بۆ شوینتیکی تریان

گواستووته وه.

- تۆ بلتی چۆنیان کوشتیت.

پاش خۆشکردنی گهرماویک، بۆ خواردنی نیوه‌روژ به‌ره‌و بازار چوون. بێ سهرتی که‌سیکیان پێشنیار بکات، هه‌ردووکیان پێکه‌وه‌ روویان کرده‌ هه‌مان نه‌و چێشتخانه‌ی پێش چهند رۆژیک له‌ گه‌ڵ عه‌ولا نانیان لی خوارد، له‌ سه‌ر هه‌مان میزی جارانیان دانێشتنه‌وه‌، به‌ به‌زه‌یی سه‌یری شوێنجیی عه‌ولایان کرد و یادی نه‌و دانێشتنه‌یان کرده‌وه‌... نه‌وان هه‌رسیکیان به‌ نه‌سته‌م توانییان هه‌ر یه‌که‌ و نه‌فهریک بخوات، که‌چی عه‌ولا دوو نه‌فهری قووتدا و هێشتاش به‌ته‌واوی قه‌ناعه‌تی نه‌هاتبوو... له‌و یادکردنه‌وه‌یه‌ دابوون، کاتیک خزمه‌تکاری چێشتخانه‌که‌ بۆ زانینی داخوازیه‌کانیان له‌ دیار سه‌ریان وه‌ستا، هه‌ردووکیان به‌ بێتاقه‌تی ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ رووخساری یه‌کدی وردبوونه‌وه‌، نینجا جوتیار به‌ دامای جگاره‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و:

- من برسیم نییه‌، ته‌نها چایه‌کم بۆ بێنه‌.
- هه‌ر که‌ خزمه‌تکاره‌که‌ رووی کرده‌ هه‌ژار، نه‌ویش به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌:
- له‌ راستیدا منیش برسیم نییه‌، بۆ منیش هه‌ر چایه‌ و جامیک ماستاوی بێنه‌.
- نه‌مه‌ی گوت و په‌لاماری جگاره‌که‌ی ده‌ستی جوتیاری دا و لێی رفاند و:
- پاره‌م پێنییه‌، بنێره‌ پاکه‌تیکم بۆ بێنن.
- نه‌ی پاره‌ی فرۆشتنی دوکانه‌که‌ت چیی لێهات؟!
- فرۆشتنی چی؟.....
- ماوه‌یه‌ک بیری رۆی، پاشان په‌لاماری گیرفانی ناوه‌وه‌ی چاکه‌ته‌که‌ی دا، کۆمه‌ پاره‌که‌ی ده‌ره‌ینا و به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ ده‌ستی به‌ ژماردنیاان کرد و:
- ناگات لێبوو چهند ره‌وانبیژ و قسه‌زانبوو!! چۆن به‌ لێهاتووی نه‌و هه‌موو به‌سه‌ره‌اتانه‌ی ده‌گیرایه‌وه‌ ؟ نه‌گه‌ر که‌سیک نه‌یناسیبوايه‌ ده‌یگوت چ رۆماننووسیکه‌؟!
- نه‌و په‌روه‌رده‌ی کۆچک و دیوه‌خانه‌کان بوو،
- هه‌ژار له‌ گه‌ڵ خواردنه‌وه‌ی ماستاوی و چایه‌که‌، ماوه‌یه‌ک که‌وته‌ بیرکردنه‌وه‌، پاشان به‌رووخساریکی شه‌رمه‌وه‌:

- خۆ له رۆمانه كه تدا ناماژه بهم بره پارهيه ناكهيت؟!

جوتيار زهرده خه نهيه كي كرد و:

- ههسته با سمۆ گرنكترين به شهكاني نهو رۆمانه مان بۆ باسكاتوه، پاشان بيريك

لهم مهسه لهيهش دهكهينهوه.

هر كه ههستان، ههژار بۆ به كه هجار له ژيانى، به گهرمى پيشيكهوت، دهستى بۆ گيرفانى بردهوه، تاكو پارهى چايه و ماستاوه كه بدات، بهلام له پريكدا مهسه لهى ژنهيتنان و پيشبينيه كهى پيره ساراي هاتهوه بير، نهو بره پارهيه كه له ناسمانهوه بۆى ده نيردرپيت دهبيت تهنها بهو بۆنهيهوه خمرج بكرت نه گينا كاريگه ريتيه ته ليسماويه كهى له دهست ده دات، هر چهنده نهو جارن پرواي بهو قسانه نه بوو، بهلام خۆ قسه كاني هه مووى نهو تا هاودهق ده رجوون و به دووريش نازانيت ههر بهو زووانه وهك پيره ساراي فالتچى فهرمووى زوپاوكى دهست له مى ده نالينيت و ماچ بارانى دهكات و داواى ليبورنى لى دهكات، دهستى كيشايموه، به شهرمهوه سهيريكى جوتيارى كرد، ناچاربوو خۆى دايموه پاش، جوتياريش به زهرده خه نهيه كي تر پيشى كهوتوه و پاره كهى داو دهركهوتن. ههر بهرپوه، به خهيال، ههر يهك به رهنگيك و يناسى كوشتنه كهى ده كرد و گرمانه كانيان هه لڊه سهنگاند، جوتيار قسه كهى مه لاي هاتهوه بير كه ههر نهو شهو به چرپه چرپ به كترين ده دواند:

- مه لا گيان، نهو ههردوو گيانه تا نيستاش مال ناويان لهم دونيايه نه كردوه،

هه ميشه گوتم له دهنگيانه.

- دلنياه نهو ههردوو گيانه پيروزه پاش ماويه كي تر له بهههشتى پان و

به ريندا سهيران دهكهن.

ههژار ههر سوور بوو، كه شيوهى كوشتنه كهى يان به ده مانچه كه بسوه، يان له بهرزايى شاخيكدا فريدهراوه، به ته نيشت دارتاشه كه به ناوردانهويه كي خه مۆكى تپه رين، له گه ل بانگى نيواره گه يشته چايخانه، سمۆ به بيتاقه تى خه ريكي شووشنى پياله كاني

بوو، وازی له کاره کەمی بەردهستی هینا و سێ پیاڵه چایه تی کرد و خۆشی له تەنیشیان دانیش و:

- سەرم خەریکه بتهقیّت.

هه‌زار له گه‌ل تی‌کدانی چایه‌که‌ی، بۆ زیاتر متمانه، ده‌ستی خسته‌وه سەر گیرفانه‌که‌ی و هەر که د‌ل‌نیابوو له پاره‌که‌ی، له ناخه‌وه نۆخه‌یه‌کی ناسوده‌یی به‌ردا و له سەر‌خۆ چ‌پاندی و:

- دیاره زۆر ه‌یلاکی و به‌ در‌ی‌زایی شه‌و نه‌خه‌وتوون؟!

- ئیوه زوو به‌ زوو مه‌ست بوون و خه‌وتان لی‌که‌موت، مام مه‌جید و مه‌لاش پاش بیستنی به‌سه‌رهاته‌کانی عه‌ولاً ده‌رکه‌وتن و له گه‌ل حاجی هه‌مزه به‌ جێبه‌که‌ رو‌یشتن.

- نه‌ی حاجی.....

- له گه‌ل گ‌یرانه‌وه‌ی به‌ سه‌رهاته‌که‌، نه‌ک هەر مه‌لا و مام مه‌جیدی سه‌رخۆش، که چاوه‌کانیان فرم‌یسکیان تیا قه‌تیس مابوو، بگه‌ر مه‌ن که‌ له نزی‌ک په‌نجه‌ره‌که‌ دانیش‌ت‌بووم، ده‌نگی حاجیم له ده‌ره‌وه ده‌بیست، نه‌و زیاتر له هه‌ریه‌ک، له گه‌ل بیستنی نه‌و به‌سه‌رهاته د‌ل‌ته‌ز‌نانه، له پ‌ر‌مه‌ی گ‌ریانی ده‌دا و به‌رده‌وام نوسکه‌ نوسکی ده‌هات.

- نه‌ی عه‌ولاً چ‌یی لی‌تهات؟!

- ها؟! عه‌ولاً؟! نا نا، هەر که‌ مه‌ن و نه‌و خۆ به‌ خۆ ماینه‌وه، عه‌ولاً به‌رماوه‌ی ناره‌قه‌که‌ی سه‌ره‌و‌غ‌خوونی ناو په‌رداخه‌که‌ی کرد و به‌ یه‌ک ق‌رووم خواردیه‌وه‌ی و به‌ روو خۆشی سه‌یری کردم و گو‌تی: ده‌زانی کاک سمۆ؟! مه‌ن نه‌و په‌ره سارايم زۆر خۆش ده‌و‌یت!! نه‌و تاقه که‌سی‌که که‌ پرس‌یاری ناوی باوک ناکات، ده‌یگوت له ناسمانیش هەر ره‌گه‌زی دا‌یک په‌سه‌ند‌تره و.... ئیتر له گه‌ل نه‌و ناخاوتنه‌ی دا، بت‌لی‌کی بۆشی هه‌ل‌گرت و به‌و په‌ری په‌رو‌شی‌ه‌وه ده‌رچوو، له ترسی ناشووبه‌نانه‌وه‌ی، نه‌و شه‌و هه‌مووی خه‌و نه‌چوو چاوم، به‌ره به‌یان‌تی‌کی زوو گه‌رايه‌وه و.....

یان کاریگەری خواردنەوهکە، هێشتان سەری سمۆی بەرنەدابوو، یان لە ژێر ژانی سەری نیمچە بێناگابوو، هەر کە لە گێرانیوەکە گەیشته ئێرە، لە شوێن خۆی گەشکەیی بوو، وەڕە نەهات، زەندەقی چوو، رەنگی بەرەو زەردی هەلگەرا، هەناسەکانی پەچران، سەری بەرەو خوارەو چەمایەو و لە هۆش خۆی چوو، خەریک بوو سەروسەر وەرگەڕیتە ژێر، بەلام هەزار پەلاماری دا و کێڵیکردەو، دەستی لە سەر سینگی دانا و بەرووخساریکی تۆقێنراو، رووی کردە جوتیار و:

- دلی وەستا !!

بە گۆر هەردووکیان لە جێگەیان راپەڕین، بە تاودان تاکسییەکیان راگرت و گەیانیدیانه خەستەخانە، دەستبەجێ لە سەر تەختیکدا درێژیان کرد، پزیشکی نیشکگر پاش پشکنین، سۆندە پالۆتنی بۆ بەستەو و بە سرغیش چەند دەرمانیکی خستە ناو ناوێکە و داوای حەسەنەوی بۆ کرد، جوتیار و هەزار بە رووخساریکی تۆقێنراو لە بەر دەرگاکیە دانیشتن، بە دلەراوەکی چاوپروانی بریاری رۆژگاریان دەکرد، لە پڕیکدا لە گەل قیژە و هاوار هاواریکی دڵ تۆقێنەر، لە سەر پێیانیان چەقینەو، چەند کارمەندیکی خەستەخانە لە ناو رێرەوێکە بە شپەزەیی پالیان بە تەختی پیرۆزیتیکا دەنا، هەر کە بەرامبەریان تێپەڕین، لە گەل پیرە سارای چاو کلرێزکراو چاوێکیان تێکەران، ئەو بەنالە نالەو پیلووکانی داخست و بە راکشای رووی خۆی گۆڕی، ئەوانیش سەرەتا ویستیان بە هاواریەوێ بچن بەلام لە حەژمەتی قیژینی سمۆ ساریان لە بیر کرد و بە تەنگاوی لە میانێ پەنجەرە کە ناوریان لیتی دایەو، دەرگۆت جادووی لێکراو، جار پێدەکەنی و جار جاریش لە قیژە گریانێ دەدا، ئەوان سمۆیان وەک بڕایەکی بچکۆلانە خۆیان دەرژمارد، مردنی سمۆ کارەساتیکی گەورە و بۆشاییەکی ترسناک لە ژانیان پەیدا دەکات و نەستەمە قەرەبووی بکریتەو، ماوێ ماوێ بە بەزەیی هەر لە پاش پەنجەرەکەو ناوڕێکیان لیتی دەدایەو و بە گۆر فرمێسکیان بۆ دەرشت، ماوێ ماوێش بە دلتەنگی و بێنارامی روویان دەکردە ژووری پزیشکە کە و لێدەپارانیوە، ئەویش بە قسەییەکی خۆش

دلّیانی ددهایهوه. خۆ تاو تاویش ناوریان له ده‌رگای نه‌و ژووره ددهایهوه که ته‌ختی پیره سارا‌یان بۆ گواستبووه، نه‌بادا هه‌ژار به‌ یه‌که‌جاری نۆقه‌ی لی‌ برابوو و هه‌ر که برینیی‌چینکی گه‌نج له‌ ژووره‌که به‌ خه‌یرایی ده‌رکه‌وت، نه‌و به‌ ته‌نگای به‌ره‌و پیری چوو و پرسیری باری نه‌و ناخۆشه‌ به‌سته‌زمانه‌ی لێ‌کرد، نه‌ویش هه‌ر به‌ رێوه، به‌ قه‌یز و بێ‌ز ماوه‌یه‌ک له‌ ده‌ست و بازووی ووردبووه ئینجا به‌ گرژ و مۆنی:

- نه‌و قاحاپیه‌ دباره‌ که‌سی‌کی وه‌چه‌نگ نه‌که‌وتوو و بتلی ناره‌قی به‌کاره‌یناوه و

ناو سکی خۆی دراندوو!!

پاش ئیواره‌یه‌کی ده‌رنگ، سمۆ هه‌یدی هه‌یدی به‌ هۆش خۆی ده‌هاته‌وه، جوتیار و هه‌ژار، که‌ نه‌و کاته له‌ دیار سه‌ری، به‌ خه‌مۆکی وه‌ستا‌بوون، له‌ پرێ‌کدا روویان گه‌شبووه و وێستان له‌ خۆشییا هاواری‌که‌ن، به‌لام سمۆ له‌ نا‌کاو قه‌یزاندی و ده‌ستی به‌ گریانی‌کی سه‌خت کرد و جاری‌کی تر بوورایه‌وه، نه‌وانیش له‌ سه‌ر پێش‌نیاری پزیشکه‌که، به‌ دوودلی ژووره‌که‌یان جیه‌په‌شته‌وه، له‌ ناو باخچه‌ی خه‌سته‌خانه‌که، هه‌ر له‌ سه‌ر چیمه‌نه‌که‌دا چوارمشی دانێشتن و جگاره‌کانیان داگیرسانده‌وه، هه‌ژار که‌ به‌ هۆی پیره سارا و مه‌سه‌له‌ی بته‌که‌ی، باره‌که زیاتر کاری تێ‌کردبوو، به‌ سۆزه‌وه:

- خوانه‌کات بمریت، به‌لام نه‌گه‌ر مردیش له‌ ته‌نێشت گۆری باو‌کم ده‌ینژین.

- کی‌؟ سارا‌؟!

- هه‌تی‌وو سارای چی‌؟ من مه‌به‌ستم سمۆیه‌.

وادیار بوو بوورانه‌وه‌که‌ی دووه‌می سمۆ زۆری نه‌خایاند، کارگوزاری‌کی خه‌سته‌خانه هه‌ر له‌به‌ر ده‌روازه‌ی بینایه‌که به‌ رووخۆشی بانگی کردن، خه‌یرا گه‌رانه‌وه دیار سه‌ری، سمۆ خه‌ریکی خواردنه‌وه‌ی په‌رداخێک شیر بوو، هه‌ر که‌ چاری پێیان که‌وت، په‌رداخه‌که‌ی دانا و:

- با ده‌رچین.

- ناخه‌ر بێ‌ پرس‌ی پزیشک نا‌کریت ده‌رچیت.

بی وه لامدانهوه، سمۆ له سه رخۆ ههستایهوه سه ری تی و ژووره که ی جیهیشت،
نهوانیش ناچار به بیدهنگی دوایکهوتن، هه ر که گه یشتنه سه ر شه قامه که، جوتیار
ویستی تاکسیهک راگریت، به لام سمۆ پیاسه که ی پیخۆشتر بوو، هه رسیکیان شان به شان
به ره و ماله وه کهوتنه ری، پاش ماوه یهک بیدهنگی، هه ژار به رگه ی نه گرت و:

- باشه بۆ پیمان نالێت بۆ وات لێهات؟!

- عه ولām کوشت !!!

نه مه ی گوت و پشتی دایه وه بنه چناریکی که نار شه قامه که و له پرمه ی گریانی
دایه وه، هاوه له کانیشی به واتی ورمانه وه به رامبه ری وه ستان و هه ردووکیان پێکه وه:

- چیی؟! !!!

- برواتان هه بیته، من نه مه ده ویست بیکوژم، نه و ناچاری کردم !

هه وایه کی سارد هه رسیکی له رزاند، وه ک براهه کی گه و ره دایانه پێشخۆیان، لایاندا په
چێشخانه یه کی سه ر رێگایان، له گۆشه ی سه ره وه دانێشتن و خواره نه که یان داواکرد،
نێنجا هه ژار دهستی له سه ر ملی دانا و:

- ئێ کاک سمۆ، نێستا هه ر له سه ره تاوه، مه سه له که مان بۆ باسکه وه.

سمۆ پشتی به په نجهره که وه بوو، بارانیکی ناکاو به توندی جامه کانی ناوپرۆژین کرد،
خۆنه ویسته له شوێن خۆی راته کا، به شه رمه وه هه ردوو ناناشکی له سه ر میزه که دانا و
ده م و چاره په شوکاوه که ی خسته ناو دهسته کانی، ماوه یهک بیدهنگ بوو، نێنجا
سه یریکی نه م لاو نه و لای میزه که پانی کرد، هه ر که دلنیا بوو که سه له نزیکیانه وه
دانه نیشته وه، به ساردییه وه:

- دوینی شه و دره نگان، که گه رایه وه، نازا ئم کامتان مه سه له ی منتان بۆ
باسکردبوو، جگاره یه کی داگیرساند و ده مانچه که ی ده ره ینا وگوتی: ها سمۆ گیان بگه ر و
که سه مه کوژه ... نێنجا له گه ل به ردانی پێکه نینی شیتانه ی، که وته سه رگازی پشت،
پاشان هه ستایه وه وپتی گوتم: سمۆ گیان گالته م کرد ... له پریکا خه م و خه فه تیکی زۆر

رووخساری داگرت و گوتی: سمۆ سه د خۆزگه م به تۆ... نینجا درێژهی به قسه کان داو... مه لاکان ده لێن: دۆزه خ له پاش مردن دیت، به لām من دلنیام، که نهو دۆزه خه نا لێره یه، ناخ که پتویستم بهو دۆزه خه یه که مه لاکان باسی لێ ده کهن... به رواله تیککی پارانه وه روی تیکردم و گوتی: دوینی شۆریوومه وه ناو ژێرزه مینه که و خاجیکی خنجیلانهم دیت، به په رۆشه وه، له نامیزم گرت و ماچبارانم کرد، زۆر هه ولما خۆمی پتیه هه لواسم، به لām نه متوانی... ماوه یه که له گه ل جگاره کێشانه که ی پێده نگ بوو، نینجا به تکا و پارانه وه داوای لیکردم، که له هه لواسینیا یارمه تیی بدهم، سه رم گه رم بیسو، بی دودلی له گه لی چووم، نهو زۆر به دلچوونه وه کاره کانی بۆم ناسان کرد، منیش پووخته له خاچه که م به سته وه، هه رکه گوریسه که ش ته واو بوو، باش به بیرم نایه ت، به لām وایزانم نه ویش هه ر له سه ر داوای نهو بوو، بزمار و سنگه کاتم هیتا و بزمار ریتژمکرد و پاشان سنگه که شم له نیتوان هه ردوو چاوانیدا چه قاند.

- نه ی چۆن بوو نێمه له سه ر قیژه و هاواره کانی به ناگا نه هاتین؟!

- ها، قیژه و هاواری چی؟!... نهو هه ر پێده که نی !!

نموهنده به وردی گوێیان بۆ شلکردبووه، نیت په ییان به خواردنه که نه بردبوو، که ماوه یه که زۆر بوو له به ر ده میان دانرابوو، به نادلی هه ر یه که و دووسی که وچکی له خواردنه سارده که دا، پاشان جوتیار بۆ دلدا نه وه ی سمۆ:

- ده ست خۆش، نه وه ی تۆ کردت، که س نه ی توانیوه بییکات، تۆ نه م

کۆمه لگایه ت له دپنده ترین ده عبا رزگار کرد، وانیه هه ژار؟!

- ها، نا به لām با بیرنیکیش له شاردنه وه ی لاشه ی بکه یین.

باران تهواو بوو، ههرسیکیان به پیاسه بهرهو مالئوه کهوتنهو ری، یه که عجار بیریان لهوه کردهوه بچنه مالی جوتیار و به ههر بههانه یه که بیت جیبه که له امام مهجید وهرگرن و پاشان بچن تهرمه که ههلگرن و بۆ دهرهوهی شار بییگوازنهوه، به لام جوتیار وای پیباش بوو که نهو بهجیت جیبه که بیت و نهوانیش لهو ماوه یه دا ههلبدن تهرمه که ی له ژیرزه مینه که دهریتن و له ناو رایه خیک بیپیچنهوه، ههر که جیبه که گه یشته بهردهرگا که ش، با نهوان ههر له سهر دیواره که، لاشه که ی به خیرایی ناودیوی پشتوهی بکن، که چی هه ژار بهو پیشنیاره زۆر ناراحت بوو و سوورپوو له سهر نهوهی ههرسیکیان پیکمه تهرمه که دهریتن، ههر چۆنیک بیت، ریککه و تن که جوتیار و هه ژار به کاره که هستن و سمۆش جیبه که بیت، پیش نهوهی بگنه مالی هه ژار، ههر له سهر شهقامه سهره کییه که، سمۆ تاکسیه کی راگرت و نهوانی به جیهیتشت.

پاش لیدانی زهنگی دهرگا که به ماوه یه که، حاجی ههمزه دهرگای هه وشه که ی له رووی سمۆ کردهوه و به گهرمی به خیرهاتنی لیکرد، ههر چهنده حاجی به رواله تی ههلوهسته کانی وه که مرۆفیککی دلره ق خۆی نیشان ددها، به لام له راستیدا کابرایه کی میهره بان و دل ناسک بوو، ده کریت نهو بۆ له خۆترساندنن ناغا و پیاهه کانی، ههمیشه بهو رهنگه خۆی دهرده خست، ده کریتیش نهو تاییه تمه ندیه ی له رووداوه دلته زینه که ی کوره جوانه مهرگه کی بۆ مابیتتهوه، چونکه له کاتی جاحیلیدا، که تاقه خوشکه که ی پاش نهوهی چه ندین جار بۆ خۆشه ویسته که ی هاتنه خوازیینی و به هۆی دهستیوه ردانی کاره که له لایهن ناغاوه، ههر دوو بنه مالیه که ریک نه که و تن، که چه که ش ناچار بوو له گهل ههمان نهو کوره گه نجه خۆی به رهفاندن بدات و نابرووی بنه مالیه ی بیات... نیتر له چوار برا، حاجی ههمزه که گه وره که یان سوو، بۆ تۆله کردنهوه و به دهسته ی نهوهی شهره فی بنه مالیه ی، خۆی به خشی و به دوا یاندا سهره ری کوردستانی رۆژه لاتنی کرد، به هاوکاری دۆستانی نهو قادر ناغایه به ناویشانیان کهوت، له شهوه زهنگیکدا خۆی گه یانده بهر په نجه ره ی مالیه که یان و گوپی بۆ قسه کانیان شلکردهوه... خوشکه که ی به

تورپیی هاواری له پیاوه‌که‌ی ده‌کرد و دیگوت: ناخر نازانم تۆ بۆ نه‌وه‌نده ترسنۆکی، نه‌وان له ولاتیک و نیحه له ولاتیکی تر، پیّم نالیتی له چی ده‌ترسی و به‌رده‌وام نه‌م تهنه‌نگه ژه‌نگداره ده‌خه‌یته بن سورینه‌که‌ت؟!... که‌چی پیاوه‌که‌ی به ده‌نگیکی نارامتر ده‌یگوت: نافره‌ت له‌و سه‌ری دونیاش بین، من له براکانت بی منته‌ نام، مه‌سه‌له‌ی نامۆس مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، براکانیشت من ده‌یانناسم، هه‌موویان شیره‌ پیاون، به‌ دووری نازانم گهر نیستا له به‌فرویارانی نه‌م شه‌وه‌زنه‌نگه، له پاش نه‌م په‌نجه‌ریه‌ بۆسه‌یان بۆ نیحه دانه‌نابیته‌وه.

گوايه له گه‌ل نه‌و قسه‌یه، حاجی هه‌مزه دلی نهرمبۆته‌وه و هه‌ردووکیان له گه‌ل خۆی گه‌راندۆته‌وه دێیه‌که و پاریزی لی کردوون، گوايه‌ش ناکۆکیه‌که‌ی نیوان نه‌و و ناغاش هه‌ر له‌و رۆژه‌وه ده‌ستی پێک‌کرد... نه‌و رۆژه‌ش، پاش نه‌وه‌ی نه‌و گهری کۆره‌یه‌ی ناخی کرایه‌وه و بکوژی کۆری بۆ ناشکرا‌بوو، دلی هه‌سایه‌وه، چونکه له سه‌ر زاری نه‌و، کاتیک نه‌و شه‌وه له گه‌ل مام مه‌جید و مه‌لا به‌ سواری جێبه‌که‌ گه‌رانه‌وه، نه‌و زیاتر له هه‌ر که‌سیکی نه‌و گونده‌ هاوه‌لی باوکی نه‌و کۆره‌ ناتهبایه‌ بوو و تاقه‌ که‌س بوو که‌ ناگای لێیان هه‌بوو، هه‌ر پاش بارکردنیان و ده‌رچوونیان له گونده‌که، باوکی به‌ ده‌ستی خۆی کۆره‌که‌ی کوشت و ته‌رمه‌که‌یشی له چۆلیدا شاردبۆوه.

سمۆ ناچار بوو، تا‌کو مام مه‌جید و مه‌لا سالح له گه‌رماوه‌ گشتیه‌که‌ بگه‌رینه‌وه، له گه‌ل حاجی هه‌مزه له سه‌ر ته‌خته‌ دامه‌که‌ دانیشیت، حاجیش له گه‌ل ریزکردنه‌وه‌ی داشه‌کان وجووڵاندنه‌وه‌ی سی چوارنکیان، گه‌مه‌که‌ی به‌ ناسانی له‌و لاوه‌ په‌شووکاوه ده‌برده‌وه و داشه‌کانی سه‌ر له‌ نوێ ریزده‌کردنه‌وه، سه‌رنه‌نجامیش له‌ لاوازی گه‌مه‌ی سمۆ بێزار بوو، به‌ ته‌نگاوی ماوه‌ ماوه‌ ناو‌ری له‌ کاتژمێره‌که‌ ده‌دایه‌وه و به‌ تورپیی:

- خوا بت‌گریت که‌لا‌کی بۆگهن، به‌ درێژایی مه‌لایه‌تی خۆت، نه‌وه‌نده‌ی نه‌م چه‌ند رۆژه‌ خۆت نه‌شووشتوه و.....

له گه‌ل نه‌و هه‌لچوونه، زه‌نگی ده‌رگا‌که‌ هات، سمۆ بی ته‌واو‌کردنی گه‌مه‌که، مۆله‌تی له حاجی وه‌رگرت و بۆ ده‌ره‌وه‌ را‌په‌ری، هه‌ر به‌رپۆه‌ سوچه‌که‌ی له مام مه‌جید وه‌رگرت و جێبه‌که‌ی به‌ خێرای لیخو‌ری... ماوه‌ ماوه‌ له گه‌ل به‌ردانی قیژینی، به‌ توندی

مستیکی له سووکانه که ددها و تهماشایه کی ناسمانی ده کرد و هاواری خودای ده کرد، به یه کجاری نوقمی ناو لیکدانه وهی رووداوه کان ببوو... نهو هیه نه نجامی له خودا لادان، چهن دین جار خۆی له سهر زاری مه لای دتیه که یانی بیستبوو، که خواردنه وه کاری شهیتانه و مروژ تووشی نه هامة تی ده کات، تا کو سهری خه لک نه شکینیت، یاخود نهو سهری نه شکیت، حاشای له گشت بنه ماله ی کرد و رووی له شار کرد، که چی نهو تا لیتره گه وهره ترین گوناھی نه نجام دا، جوتیار و هه ژار هه ردووکیان درۆ ده کهن، گوایه کوشتنی مروژی سته مکار خیره و گونا نهییه، نهی نه گهر راست ده کهن نهوان بو به کاره که هه لئه ستان؟! پاشان نهو به سته زمانه دانی به هه موو گونا هه کانی نا، که چی باسی له ده ستریزیه که ی بو سهر بنه ماله ی جوتیاری نه کرد، ناخر کی ده لیت نهو هه مان نهو عه ولایه بوو که تاوانه که ی نه نجامدا؟!... بمو بیرکردنه وه یه، گه یشته بهردهم ده رگای ماله که، ته نیشتی جتیه که ی لای نهغمری دایه دیواری هه وشه که، نهو هه دراوسیتکان به ناگابین، نهویرا هه ژن به کاریتیت، هیتواش ده رگاکه ی کرده وه و دابه زی و ده رگاکه ی دانه خسته وه، له گه ل لیدانی زهنگه که، ناوړی له ده وروبه ری خۆی دایه وه و خیره خۆی خسته وه ناو جتیه که، سهیری سهر دیواری هه وشه که ی کرد، چاوی لی بوو تهرمه که فریبدریته پشته وه، کاته که زۆری خایاند، له چاوپروانی هاروهاج بوو، به هه مان شتیه جاریکی تر دابه زی و زهنگه که ی لیدایه وه و گه رایه وه شوینی خۆی، دیسان هیچ رووی نه دا، ناچار بوو نهو جاره مه کینه که ی کوژانده وه و دابه زی، نهو جاره یان ده رگای جتیه که ی داخست، زهنگه که ی لیدایه وه، ههر که ده رگاکه نه کرایه وه، سهیریکی دیواره به رزه که ی کرد، دیواره که زۆر به رزیوو، هه ژار ههر جارتیک بره پاره یه کی ده سته که وتبوا یه، یه کسه ر له زیاده کردنی دووسه ریزی دیواره که خهرج ده کرد، نیتر دیواره کهش به قه د بنایه ی خانوکه به رزببووه، ناچار بوو پییه کی خسته سهر قه مه ره ی جتیه که، دهستی گه شته سهر دیواره که و گوړتیکی له خۆی داو ناو دیووی ناو هه وشه که بوو، له سه رخۆ له ده رگای خانۆکه نزیک بووه، به وردی گوئی شل کرده وه، هه ژار له گه ل بهردانی پتیه نینتیکی گهرم، ده یگوت:

- خوا بتکریت عهولا... پیاو نازانیت بۆ نهم سهربردهیت، بگریئت یان پیتکه نیت !!

له گهل بیستنی نمو قسهیه، ماوهیک به حهپه ساوی نوقمی ناو بیرکردنهوی بووه، وای زانی ههژاره و نهو هتا گالته به لاشهی مردوو هکان دهکات، له حهژمهتا به توورپهی ده رگاکهی پالدا و به تنگه تاوی و په شیوی خۆی کوتایه ژوو رهوه، ویستی بۆ یه کهم جاری بهرووی ههژار هه لشاخیت و تامه زرویی گیانی بشکیتیت، به لام ههر که ههرسیکیانی بینی و وهک جارن پتکه وه له گهل خواردنهوه به گهرمی راده بویرن، له شوین خۆی گهشکهیی بوو، ماوهیهکی زۆر له شوین خۆی وهک پهیکه ریک چهقی و جولهی نه ما، ههژار به زهرده خه نهیهکی دهستکرده ناوړی له عهولا دایهوه، به پتکه نینهوه و به روالهتی گهمه کردن به رهو سمۆ رویشته که هیشتا له حالهتی گهشکهیی دابوو، به یهک شه قازله نمو به سته زمانهی له گهل زهوی درێژکرد و لهو خهوه ناخۆشهی به ناگای هینایهوه، ههر که سمۆ هۆشی هاتهوه بهر، نهوهک لیدانه که دووباره بیتمهوه، په نای بۆ عهولا برد و له تهنیشتی دانیشته و پتکه کهی لی خواردنهوه، عهولاش به نیمچه سلبوون رووی کرده ههژار و:

- خوا هه لئاگریت تۆ نهم زللهیت بۆ وه شاند؟!

- نهم هه تیوهه توشی ناخۆشیهکی دهروونی هاتوه، ماوه ماوه واقع به جیدیلنیت و نوقمی ناو دنیای خهیاڵ ده بیت و مه گهر به شه قازله به ناگابیتمهوه.

ههژار بهو زللهیه دلێ که میك داهاتهوه، گه پرایهوه شوینی خۆی و پتکه کهی به یهک قوم خواردنهوه و جگارهیهکی داگیرساند، به توورپهی له سمۆی حهیتاند و:

- ههسته برۆ په رداخیک بۆ خۆت بیتنه.

سمۆ که بهو لیدانه، به تهواوی له باری گهشکهیی خۆی به ناگاهاتبووه، به زیندوو بوونهوی عهولا خه ریک بوو له خۆشییا هه لئه لئه یهکی ژنانه هه لبدات، به فرین له شوین خۆی راپهړی، په رداخیکهی هینا وهر له شوین خۆی دانیشتهوه، عهولاش به

شاره‌زایی خۆی، پەرداخەکی بۆ داگرت و ناو و پارچە سەھۆلێکی خستە سەر، نینجا دەستی لە ملی ئالاند و رووی کردەووە ئەوانی تر:

- ھەر چەندە زۆر شل و خاویشە، بەلام سەد خۆزگە منیش وەك ئەو بووامە، دۆینی شەو دلم چوو خۆم لە خاچی ژێر زەمینەكە ھەلواسم، نیوہ خەوتان لی كەوتبوو، ناچار بووم داوای یارمەتیم لە سمۆ کرد، ئەویش بە دەستە نەرمەکانی داوہەکی بەستەوہ، بەلام ھەر كە داوام لیکرد دووسێ بزمار بینیت و لە دەست و قاچم بچەقییت، وەك شیتیتکی تۆقاو، لە قیژەیی داو لە ژێر زەمینەكە دەپەری.

دیار بوو، كە قسەکانی سمۆ نیوہ بە نیوہ راستبوون، ناحەقی نەبوو لە ژێر کاریگەری ترسی ھەلۆیستەكە و زۆر خواردنەوہەکی ئەو شەویش، شپەرزە بیت و واقع و خەیاڵ تێكەلی یەكدی بكات، ھەژار لە لێدانەکی ژێوان بۆوہ، بە رووخساری پەشیمانی، بە لاچاوێك سەیری کردەوہ، پالتی بە قاپە ژاژیکەکی خۆی نا بەردەمی و:

- وریابە بێ خواردن ئارەق نەخۆیتەوہ، نەگینا ھەناوت ھەمووی دەسوتینیت.

نەمدی گوت و بێ پچرانی قسەکانی، رووی کردەوہ عەولاً و بە سەرسامی:

- نەری بە راست، مام عەولاً، لە سەر قسەیی سمۆ، تۆ دۆینی شەو دەرکەوتی و درەنگانێك گەراپیتەوہ!!

- ھا؟! نا ھیچ نەبوو، كەمێك دلم تەنگ بوو و ویستم ھەوايەکی فینك ھەلمژم.

- ھەوای چی مام عەولاً؟! بە سەری مامە نەمرۆ لە خەستەخانەكە باس ھەر باسی بتلەکی تۆ بوو.

لە گەل بیستنی وشەیی بتل، عەولاً بەزم و رەزمەکی ھاتەوہ پێش چاوی، خۆی بۆ نەگرا و پێكەنی، نیت تێكرا دایان لە قاقا و بەزمینك و لە گەل لێكدانی پێكەكان بە یەكجاری خەمیان بە بادا، عەولاً كە ھیشتا بە تەواوی خۆی بۆ نەدەگرا و ماوہ ماوہ بە روویەکی شەرمینەوہ لە كەنینی دەداپەوہ و چاوانی پر فرمیتسك ببوو:

- ئەو رۆژەیی لێك دابراین و ئیوارەییەکی درەنگ گەرامەوہ، كۆلانێکی چۆل و ھۆل بوو، لە پریكا لە نیوان شیبانەیی دەرگای ھەوشیكا، بە دەنگێکی نزم كەسیك بانگی كرد، كە چوومە پێش، پیرە سارام بینى و بە نەسپایی گوتی: شەوێك وەرە، فالەكەم

گرتووتهوه، مژدهیهکی یه کجار خوشم پییه، به لām له بیر نه کهیت بتلیکی به تال پیینه...
 نیتر تا دوتینی شهو نهو هه لām بۆ ره خسا، که چی که خۆم خسته ژوورهوه، نه نهو تاس و
 نه نهو حمام، سارا به چاوه کلرپژه کانی، قژه بلاوکراوه کهی، کراسیکی سووری ته نک و
 تهنگی پۆشی بوو، هه موو نه ندامه کانی جهستهی وه کچیکی چوارده سال دهرده خست،
 هه ر چهنده که مێک مه شیش بسووم، به لām سه ره تا هه ولم دا ناره زووه شه ی تانیه کهم
 بشارمه وه، به په شتیوی ناو له په کانم بۆ کرده وه تا خوینمه وهیه کی هیله کانم بۆ بکات،
 که چی نهو داوای کرد هیله کانی خواره وه بۆ بخوینیتسه وه، نیتر منیش له مه به سستی
 گهیشتم و نه مکرده نامهردی و غیره تم نایه بهر و تا له ناره قه ته پرپووم گهوزاندم، پاشان
 هه ر له سه ر داوای خۆهیشی، بتلکه شم بۆی چه قاند.

هه ر که قسه کانی تهواو بوون، تریقهی پێکه نین له هه موو گۆشه کان به مرز بووه،
 به تاییه تی هه ژار که له ژیر کاریگه ری پێکه نینه کهی کهوته سه ر گازی پشت، نینجا
 پاش که مێک بیدهنگی و بیر کرد نه وه، هه ژار رووی کرده وه عه ولā و:

- باشه مام عه ولā تو بۆ نه وهنده هه زت لێیه خۆت به خاچه وه هه لواسی؟!
 - نازانم... کاتیک تازه پیده گهیشتم، شهو یکیان قه شه یه ک میوان بوو، من له بهر
 ده رگای دیوه خان دانیشتبووم، له سه ر داوای ناغا، قه شه که پوخته ی به سه رهاته کهی
 عیسا و مه سه له ی له خاچدانه کهی گیرایه وه، که مێک هه ستم به دلنه وایی کرد، که
 مه رج نییه مرۆقی بی باوک زۆل ده ربجیت.

نه مه ی گوت و پێکیکی بۆ خۆی و سمۆی دروست کرده وه، جگاره یه کی داگیرساند،
 ناخیکی قوولی هه لکیشا، درپژه ی به قسه کانی دایه وه و:

- له بناری چیا که، هه وارنیکم ویران کرد، خونه چه خیزانیکسی خه نجیلانه م
 هه لوه رانده... مندا لێکی وه ک خۆم چاره ره ش کرد، هه میشه په نجه کانی له ناخم
 ده چه قییت و هه ست و نه سته مردووه کانی ده روونه هه رسیاویه کهم زیندوو ده کاته وه...
 بۆ نه وه ی هه تا هه تایی بنالینم وله گه ل نه هه مه تیم بتویمه وه، نا هیلیت ویردانم
 بریت... تو بلتی نیستا له کو ی بیت؟... ناخ که په رۆشم ده ست به نه ژنوو به رامبه ری
 بچه میم و په شیمانیم ده ربپرم.

له گهل نهو دانپانانه، به رووخساريكي خه مۆكي، دهستي به گيترانهوي وردودرشتي تاوانه كه كردهوه، بۆ يه كه مجار له گيترانهوي به سه رهاته كاني، ساوه ساوه له پرمهي گرياني دهدا و دلپهي فرمي سكه كاني ده كه وتنه ناو په رداخه كه... جوتيار به يه كجاري له گهل گيترانهوي به سه رهاته كه توابژه، كاره ساته كه ي وهك خه ونيك ده هاته وه بير... نه يده زاني نهو تاوانباره چون سزا نه درا... كه سيكي تري نه بوو، ماميك، خالتيك، يان نهو گونده پان و بهرينه، مروقيكي بويري لي نه بوو بهرام بهر نهو تاوانه گوره يه ويژداني بچوليت و هه لويستكي جواميترانه بنويست؟... كه ميك ههستي به خوشي ده كرد كاتيک مه لا جارو بار بۆ دلدا نهوي ده يگوت: كه تاوانه كه مان خسته بهردهم ناغا، وهك به چكه شيتريك خه غهري شوانه ي باوكت له ده ستدا بوو، به گه رمي هه ولت دهدا خوت له ده ست جووتياره كان رزگار كه يت و بۆ تۆله سه ند نه وه په لاماري نهو درندانه بدهيت... مام مه جيديش ده يگوت: من هه واله كه م گهيانده ده سلات، پاش ليكولت نه وه به دوا داچوونيكي لاواز، له بهر نه بووني به لگه كي شه كه دژي ناديار داخرا... له راستيدا زۆري ده سلات دارا نيش نهو كاته دوستي ناغا بوون، نهو چهند كا دهره ي له سه ره تادا ويستي ان به رواله تي لاسا ربوون خويان پيشان بدهن، سه ركيشيه كه يان زۆري نه خايانده و هه ر كه به شي خويان له تالانه كه ده سته كه وت، ده ست به جي ملكه چبو نه وه.

پيش رووداوه كه به چهند روژتيك، مه لا سالتح و هاوسه ره كه ي لهو گونده نيسته جي ببوون، زۆر ناشنايان له گهل خه لكي گونده كه نه بوو، به تاي به تي بنه ماله ي جوتيار، بگه مه لا سالتح نهو پياوه ي به زيندوي هه ر نه ديتبوو، چونكه نهو خاوه ن مه پرو مالا تيكي زۆر بوو، ره شماله كانيان له دووره وي گوندي، له ناو له وه رگا كه ي بنار چيا كه هه لدا بوو و تييدا نيسته جي ببون، له سه ر قسه ي خه لكانيكي خوداناس، باوكي جوتيار، زۆر به مه ردی و ره وشت به رزي دهنگي دابژه... له گهل رووداني تاوانه كه، مه لا و ژماره يه ك پياواني نهو دتیه به خي را يي به ره و شوينه كه رويشتن... تابلو خوي ناوييه كه يان به چاواني خويان بيني... جي داخبوو، جي گايه كي چۆل و هۆل، جگه له مندالتيكي ته مه ن پينج سالي، كه سي تري لي نه بوو تاكو وردودرشتي رووداوه كه يان بۆ بگيترته وه... نهوي له دواندن تي گه يشتن، هه ر نه وه نه بوو، كه پياويك نهو تاوانه ي

نه بڼام داوه، بویه پېش ناشتنی هردوو تهرمه که، منداله کهیان له باوشی خویان کرد و
 هممو پیاوړانی گوندیان پې نیشاندا، هر که پهنجی تاوانی بژ که سیکیان دریژ نه کرد،
 له سر قسمی مولا بهرو کوښک و تهلاری ناغا به خیرایسی ههنگاویان نا...
 تاوانه کهیان خسته پېش چاوی... نهویش بانگی له تیکرای پیاوه کانی کرد و همموویانی
 ریز کردن ونه دهره تهی بژ منداله که ره خساند تاگو تاوانبار که دیارکات، منداله کهش
 هر که چاری بریه عمولا بی دوودلی پهنجی بژ دریژ کرد... ناغا ماوهیهک ناوچاوانی
 خوی له عمولا گرژ کرد، به هه لچوونه ویه کی دهستکرده، بهرچیتلی گرت و چهند
 ههنگاویک دووری خسته وه، پاش مشمت و مریکی دوو لایه نی، ناغا گه راپه وه لایان و به
 تورپه یی: عمولا نکوتی ده کات... که سیک نهوی له و ناوچه یه بینیه؟!... مهلا سالتح به
 گهرمی: به لی ناغا، نه منداله. نینجا ناغا به پیکه نین گوتی: مهلا مندال که ی
 به شاید ده چیت؟!... مهلا نهو کاته هیشتان به باشی شاره زای که سایه تی نهو ناغایه
 نه بوو، وایده زانی ناغا له ساویلکه یی خوی نهو قسمیه ده کات، بویه بژ دهر خستنی
 دووربینی خوی، زیاتر له ناغا نریک بژوه وله سهرخو گوتی: خه مت نه بیت ناغا،
 یاسایه که هیه له تاوانه بکوئیتته وه و راستیه کان ناشکرا کات... هر که نه مهی
 گوت، ناغا وه کوږه ماریک نازریا و به هه لچوونه وه رووی تیکرد و: مهلا، تو هیشتا
 باره که ت له سهر پشتهی که ره، پېش نیشته جی بوونت، باش بزانه لیتره بهس شهریه تی
 ناغا کارده کات... نیت نهو سته مکاریه، کاریگه ریه کی خرابی له سر دهر وونی مهلا
 سالتح کردبوو، له لایه که هیچی له ده ست نه بوو، تا به رووی ناغا و داروده سته که کی
 بهو ستیت و سهرجه م کاریه دهستانی نهو سهرده مه دوستی ناغا بوون، له لایه کی تره وه،
 نهو له دهره ده ری و ناواریه بیزار ببوو، نیت له ژیر سهرزه نشتی دهر وونی به وه، له گه ل
 مام مه جیدی تاقه هاوه له راسته قینه که ی، به شاراو هی، ملی خواردنه وه ی گرتبوو، زور
 جار به مام مه جیدی ده گوت: نینجا نهو گونا هه مان بهرامبر گونا هه گوره که چی
 ده گه نیت؟!... بیتگومان مبه ستنی مهلا، لهو قسمیه، که چه ندین جار له کاتی
 خواردنه وه له گه ل مام مه جید، دوویاره و سیباره ی ده کرده وه، نهو بوو که بهرامبر
 نهو تاوانه گوره یه نهیده ویرا له ترسی ناغا هه لوئستیکی جوامیرانه بنوئیت، که نهو

هه موو مهړ و مالا تم شيان تالانكرد، هه نه ونه ندهی له ده ست هات له وتاری جومعه كه پيرۆزی سرمایه می همتیووه كان دوو پاتكاته وه... مام مه جیدیش كه یهك به خوی، هستی به شهره مزاری ده كرد، نهویش به سرخوخی وهك سرزده نشتيك، ده یگوت: ناخ كه مروث بو ونه وړتكي سیر و خوڼه مرسته، هه كه چاوم بهو منداله لیقموماوه كهوت، له جیاتی یخ له مافی توله كړد نهوې بكه موه، یخ لموه ده كړد وه، كه خودا نهو منداله می وهك پاداشتيك بؤمن و خیزانی ناردوه... كه جوتیاریش گموره بوو، جاروبار له هه مان مه یغانه له گه لیان داد نهیشت، نیتر به تمواوی وردودړشتی به سره هاتی دلتمزینی بنه ماله كه می پینگمیش و بهردوام ناگای له بكوژانی دایك و باوكی هه بوو... هه مو جارېك له كاتی خواردنوه، جوتیار هه مان پرسپاری دوو باره ده كړد وه: نهړی مه لا، نیستاش نهو عمولا یه هه لای ناغایه؟... نهویش هه له سر خواردنوه كه، سهری بؤ ناسمان به رزده كړد وه و: مه گهر خوا تتيكیان بهردات.

نهو كاته نهو له تمه مینی پتینج شمش سالی دابوو، له لقیكی دره خته كه می نزیک كانیه كه جولانیه كه می خه غیلا بعیان بؤ به مستبوو، به رووخوخی له سرخو ده جولایه وه، به پتكنینتكي ساویلگانه سهری شمېر ههردو كه له مشیره كانی نهو و باوكی ده كرد، كه هه میشه به هاندان و پشتگمې دایكه خو شمویسته كه می، كه له مشیره كه می نهو سرده كهوت... له پرتكا له گمل هاوار و قیرانیكی دلتوقینهر راجله كه می و له جولانیه كه می كهوته خوار، کاریگمې قیرانه كه نهیشت گرنگی به نازاری كهوته كه می بدات، یه كس بهر هه ستایه وه و بهرو ره شماله كیمان بازیدا... به توقاوی بهرامبر دیمینتكي ترسناك له شوین خوی چوقی، كابرایه كه می پشت پان و ره شكه له، له پشته وه به بازو زبه لاهه كانی، به توندوتیژی ناو قهده زراوه كه می نهو ناسكه نازداره می گرتبوو و همولی ددها به لیتوه ره شه كانی بن سینله بؤره كه می، ههنگوینی گهرده می هه لمزیتته ناو دهمه بؤگه نه كه می، نهو بهرسته زمانهش له گمل پارانه وه، همولی ددها رزگاری بیت و بؤ دهره وه ره شماله كه رابكات، كهچی نهو، به پارانه وه كه می جوشتر، تكای ده كرد تا خوی بداته دهستی و گر كانی ناخی دامركیتیتته وه، ماوه یهك به دله راوكی بهرامبر نهو دیمه نه دلتوقینهره راوهستا و له نیوان دوو هستی هاودژ واقی وړما، له لایك ترسی نهو نهژده هابه، كه

خەریك بوو زەنده قى لى بچىت، له لايەكى دى بەزەبى بۆ خۆشەويستىن مەزۇڭ... ھەر
 له سەر سەك، درىژى سەر زەبىيى كرد و دەستى بۆ دامانى كراسەكەي برد تاكو
 ھەلیداتەوھ وناسكى جەستەي دەرڭات، نمو كاتە بە ھەستىكى شاراوھ، نەويش گورپىكى
 ھىتايە خۆ و پەلامارى نمو زۆردارەي دا، ھەولى دا چەپۆكە رەشەكەي له جەستە
 پىرۆزەكەي دايكى دوورخاتمەو، ويستى وەك پەرژانتيك له رووي بچەقەيت، وەك كوتسەمەك
 تەگەرە بڭاتە بەدكارىەكەي، دەويست بە ھەر شىوہيەك نمو نيچەرە بەستەزمانە نمو
 نەژدەھايە رزگار بكات، نامادە بوو خۆي قوربانى دايكى بكات، بە پەنجە نەرم و
 نۆلەكانى پەلامارى نمو زۆردارەي دا تا له دايكى دوور خاتمەو... بەلام دەعبايەكە كە
 له ژىركارىگەري گەرمى نارەزووھ قولەكانى ناخيدا، چاوانى تارى بيوون و رەچاوى نمو
 مندالە ساوايەي نەدەكرد، نمو ھەول و تەقەلایەي جارس بوو، زۆر بە دلرەقى زللمەكەي
 وەشانە و بە سەختى له نەستوونى رەشالەكەي دا... نيش و نازازىكى زۆرى پى
 گەيانە... بەلام نالە نالە و ھاوار و پارانەوھى دايكى زياتر دەرروونى نازار دەدا و
 نەيدەھىشت ھەست بە جەستە زامدارەكەي بكات... دووبارە، بە شپەزەبى ويستى
 جەستە ھەرەشياويەكەي له سەر قاچە بچكولانەكانى گير كاتمەو و ھەلمەتتىكى تىرى بۆ
 ببات، بەلام سەرنەكموت... خەرىك بوو بەرامبەر نمو ديمەنە دللى له ليدان بوەستيت...
 دەست و قاچەكانى دەرەزىن... ناچار، بە سەكەخشكى خۆي لىيان نزيك كەردەوھ و
 بەدلەرپراوھكى و پارانەوھ رووي كەردە پياوھكە و: واز له دايكەم بىتە... كەچى دەعبايەكە
 زياتر نوقمى ناو دەرپاي نارەزووھ پيسەكانى بيوو... بۆ تيركردنى دامانى، جلموى ھمز و
 نارەزووھ شەھوانىيە بى سنوورەكانى شل كەردبووھ. بۆ تيركردنى دامانى بەسىملە
 پيسەكەي ھەموو پارچەمەكەي نمو جەستە پاك و قەشەنگەي بوگەن دەكەرد...
 پەريزادەيەكە و دەويست قووتى داتە ناو ورگى و وشكاتى دەرروونى پى فينك
 كاتمەو... دەويست نمو گيانە پىرۆزە ھەلمزىتە ناو بوשאپە رەھاكەي ناخى و گيانە
 نالۆزەكەي پى نووژەن كاتمەو... دەويست خۆي تيركات، بەلام تىنى دامانى گرگانتيك
 بوو، بە ناوى ھەموو كانى و رووبارەكان نەدەكوژرايمەو... نمو دەيزانى نمو نەژدەھايە
 نازرپايە و مەگەر بە پليشاندىنى ميتشكى كزىتتەوھ... وازى له پارانەوھ ھىتا و پەناي

بردهوه هەردوو دەسته چکۆلەکانی و بە مست دارسایەوه سەرو میتشکی... پەنجەکانی
 سەو بوون و لە پەك كەوتن، كەچی كەللەى ئەو دەعبایە گەرم و رەقتر ببوو... دایكى تا
 ئەو ساتەش خۆى نەدابۆوه دەست، بەتوندی لە گەل ئەو سەگە هارە دەجەنگا، هاواری
 بۆ خودا و پێغەمبەر و ئەولیاكانى دەبرد و بانگی شوانەى هاوسەرى دەکرد و
 دەقیژاند... كە ناوی باوكى بیست، هەستى بە تیشكىكى هیوا كرد... هەموو هیژە
 پەرت پەرت كراوه كانى كۆكردنەوه و جارىكى تر توانى لە سەر قاچەكانى بوەستیتەوه...
 بە شلەژاوى رووى كرده بنارى چپاكە و هەواری بۆ باوكى برد، كە بە ژەنىنى شمشالەكەى
 خەرىكى چەراندى مەپەكانى بوو... بە پەلە پەل و چەواشەبوون خۆى لە نامیزی داو
 دەستى بە گریانىكى شیتانە كرد... باوكەش بە نێگەرانىیەوه هەولێ دا نارامى
 كاتەوه... هەر كە بەترس و لەرزەوه دەستەریزىكەى پێراگەیاندا... باوكە شمشالەكەى
 فڕیدا و دەست بەجێ خەنجەرەكەى هەلكیشا و بە بازدان بەرەو بنەگەكەیان نشیوو بۆوه،
 نەویش بە روالەتێكى تۆقینراو شوێن پێى باوكى كەوت و بە دوایدا رایكرد...
 ماوەیهكى زۆرى خایاند، تا گەیشتمەوه شوێنەكە، بەرامبەر تابلوویەكی خوێناوی
 سەرسام راوەستان... تاوانبارەكە بە چاوتێكى قاییم و زۆر بێ شەرمانە لە دیار
 تەرمێكى بێ سەروەر، جەستەیهكى رووت و لەخوێن گەوزینراو، خەنجەرە خوێناویەكەى
 دەسپێمەوه، بە بێزێرى رووى كەردبوو شوانەى باوكى و: ها شوانەى بێ ناگا... دڵت
 توندكە، بەم دیمەنە هەلمەخەلەتێ، راستە دەبوايە بێ ناگاداركردنەوهى تۆ ئەم كارەم
 نەنجام نەدابوايە، بەلام پڕوابكە جێگای داخە كە ئەو هەلمە بۆ نەپەخسا، هەرچۆنێك
 سەرتانم بەرزكرد، لە نابرووچوونتم رزگار كرد، ئەم دێلە نەك هەرشایستەى كوشتن بوو،
 بگرە دەبێ تەرمە بۆگەنەكەیشى بسووتینریت، ئەمەیه سزای داوێن پێسى، دەبێ بكڕیتە
 پەندى زەمانە بۆ هەموو ئەو ژنانەى نیازى ناپاكیان هەبێت و رەچاوى نابرووچوونى كەس
 و كارانیان نەكەن و سەرشۆریان بكەن، پێش ساتێك لە سەر فەرمانى ناغا هاتم بۆ ئەوهى
 پێتان راسپێرم كە سەبەى هەندى میوان لە شارەوه دێن، تاكو دەستكارى ماستى نەمێژ و
 بەیانى نەكەن و هەر هەمووى بۆ مالى ناغا بنێرن... بەداخەوه رووبەرۆوى هەلوێستێكى
 رالێنەبێنراو بووم، ئەم دێلە سەگەم لە نامیزی پیاویكى نەناشنادا گرت... غیرەت گرتى

و زهوی و ناسمانم لی سەرووژێر بوون... خۆم پێ رانەگیرا، پەلاماری هەردووکیانم دا،
ویستم بەم خەنجەرە بیانەنجێتم، بەلام بە هاوکاری نەم دێلەیه کابرایەکی خۆی قورتار
کرد و منیش درێغیم نەکرد و بەشی هەردووکیان خەنجەرە پۆلایەکیەم لەم دلە پیس و
بۆگەنە چەقاند و ویستم.....

شوانە کە تا نەو کاتەش، بە شپەزەیی جار جار لە تەرمەکی دەروانی، جار جاریش
چاوەکانی دەپریە دەمی تاوانبارەکی و بەدوای لاوازترین بەهانی تاوانەکی دەگەرا،
بەلام هەر کە هیچ هۆیهکی بۆ نەو تاوانە نارهوا و بێ وێژدانەیی دەست نەکەوت، لە
تەرمەکی نزیکی بۆوه و ناوچاوانی ماچکرد و رووی کردووە تاوانبارەکی و: سەگە، دەست
داخە، خۆ بەخۆپایی ناویان نەنای سەگ، بنەمالەیی تۆ تەنها لە ژن و سەگێک
پێکھاتبوو، پرسیاری خەلکی نەم ناوچەیی و دەورووبەری بکە، دایکت تا دوا هەناسەیی
شووی نەکرد و نیتەر کە پەیدابووی هەر نەو سەگ و نەو قەچەییە باوانت بوون.....
بەهەمان شێو، نەویش نەیهێشت باوکی جوتیار قسەکانی تەواو بکات... لەگەڵ
بیستنی ناوی دایکی و لەوتاندنی رەسەنایەتی، جاریکی تر نازپایەو و خەنجەرەکی
بەرز کردووە و پەلاماری باوکی دا، بە سەختی رووبەرووی یەکتەر بوونەو، بەلام زۆری
نەخایاند، خۆینی نەویشی تێکەڵی خۆینی دایکی کرد، نەویش بەرامبەر نەو دیمەنە
دلتۆقینەرە لە هۆش خۆی چوو !!.

لە گەڵ بیرکردنەوەی کارەساتەکی، جوتیار بەردەوام فرمێسکەکانی دەسپریەو، هەر
کە عەولاً قسەکانی تەواو بوون، نەو بە تێرمانێک کە بەزەیی و سووکایەتی پێو دیار
بوون، رووی کردی و:

- کەواتە داوی لیبور دنی لی دەکەیت؟
- بەلکو پیتی دەلێم نەمەیه نەو خەنجەرەیی دایک و باوکتی لە خۆین گەوزاند...
- پیتی دەلێم دەست هەلێنە و نەم سەرە بۆگەنەم لە نیتوان هەر چوار کێلەکان هەلواسە!.
- نەئێ نەگەر نەیکوشتی؟
- پیتی دەلێم شەرم بکە... تۆ ناتوانی مریشکێک سەر بپری.
- ماوەیهک بێ دەنگی... جوتیار لە سەرخۆ:

- کهواته ناکریت رۆمانه که تهواو کهم ، تا تۆش سزا نه دریی !!
 ههژار به نیگادزه، سهیریکی دهم و چاوه په شووکاوه کهی عهولای کرد و له گهڵ
 فرکردنی پیکه کهی:
- واته چۆن ههزیکهیت، خۆت دهتوانی کۆتایی به رۆمانه کهت بیینی !!
 عهولاش له گهڵ فرکردنی پیکه کهی و داگیرساندنی جگارهیه کی تر، ناخیکی
 ههڵکیشا و به دامای:
- خۆزگه جارپکی تر نهو مندا لهم ده دیتهوه، نهوسا کۆتاییه که زۆر ناسان ده بوو !!

- سمۆ بگرن !!

هەر که شاگرده نوٲکه، بۆ دانانی پيالہ چايہ کان خۆی چه ماندهوه، هەردووکیان به پٲنکه نٲن سهیری یه کدیان کرد و پٲنکه وه نه مهیان گوت و جارٲکیتر له تریقهی پٲنکه نٲنیان دایهوه، شاگرده به ستم زمانه که، ماوه یهک به ساویلکهی له دیار سهریان وهستا و گومانای بیری له وه ههلسوکهوته پٲنکه نٲناویسه و نمو دهستهواژه ناهۆیهی کردهوه، هەر که له مەغزاکهی تٲنه گهیشته، به روالهتی که مترخه می خندهیه کی بهردا و بهرو چایخانه کهی گهراپهوه.

نمو بهرهبه یانه، بۆ یه که عجار هەردووکیان به گورج و گوٲلی له خمو راپه رٲن، له گهراوه گشتیه که خۆیان شوست، هەر له چٲشتخانه کهی تهغیشته گهراوه کهش، به چلیسی و دلٲردن پاچهیه کی به لهزه تیان خوارد، ههژار پارهی خواردنه کهی دا و به رووگهشی بهرو پهرتوو کهخانه که گهراپهوه، هەر به رٲگاهه چاویان به پهرا سارا کهوتهوه، به شتوازه سهیر و سه مهرده کهی، به روالهتیکی نانا سایی، خهریکی خویندنه وهی به ختی گهغٲیکی تری پهست و خه مۆکی بوو که به دامای سهری بۆ شوٲر کردبوه، به دزیه وه هەر له نزیکه وه گوٲان بۆ چرٲینه کهی شلکردهوه، وهک دهروونزانٲیکی شارهزا، نوقمی ناو کانگای ناخیه وهی ببوو، به دهنگٲیکی هٲمن و پر سهدا،حهز و نارهزووه شاراهه کانی بۆ دهروورژاندنهوه، هۆکاره نهٲینه کانی پهست و چهوسانه وهی بۆ ناشکرا دهکرد، ههله دۆراوه کان و به سه رهاته دلته زٲنه کانی ته منی مندالٲی وه بهرده هٲنایه وه، به لٲلی و ته م و مژی ناماژهی به ناسنامهی ناحمه شاردراره کانی دهکرد، نٲنجا بۆ گهشٲنکردنه وهی، هٲز و توانا شاراهه کانی بۆ دوویات ده کردهوه، رٲگای خٲر و خۆشیه کانی بۆ دهخسته بهر، نٲتر هه مان پٲشبینی و رمل لٲدانه کهی جارانی بوو، که رۆژانه دهچرپانده گوٲچکهی هەردووکیان و مژده خۆشه کهی بۆیان دوویات ده کردهوه، ههژار به ساخته چیی و له پرٲکا حمٲتاندی:

- شوکور بۆ خوا پله سارا وا دیاره برینه کهت ساریژ بۆته وه؟!

له گهڻ بیستنی نهو پرسیاره شهرمین، سارا به شهپزهیی دهستی گهغجهکی بهرداو
ههستایهوه سهر پییانی، به رووشکاوی تهماشایهکی ههردووکیانی کرد، به
بیرکردنهوهیهکی کهم قسهکهی وهرگرت و تینی گهیشته، بۆ دلتیابوونهی له نهبوونی
عهولا، ناوړیکی راست و چهپی دایهوه، نینجا به روالهتی نهفامی و به سهر لهقاندن
وهلامی دایهوه و خیرا له شوینهکه دورکهوتهوه.

نهو بهیانیه، زۆر به تاسهوه بیرى سمۆیان دهکردهوه، پینش دوو ههفته، باوک و براکانی
سمۆ هاتن، به تکا و پارانهوه و هاوکاری عهولا که پیدهچوو ههر خۆی پلانهکهی
دارشتبیت، نهویان رازی کرد، تا له گهلان بگهپتتهوه، بهلام به دوو مهرج، یهکه میان
باوکه شهرانیهکهی به تلاق سویند بخوات، که له مهودوا له لایهن مندالتیکی گوندهکesh
دهستدریزی بکریته سهر، نهو ناییت دهستهالتینیت، مهرجی دووه میش نهوه بوو، ههر
له گهڻ گهراڼهوه، دهستهجی ژنی بۆ بیتن، ههلبهت مهرجی دووه میان جیبهجیکرد،
بهلام بۆ مهسهلهی شهرنهکردن، باوکه له سى زۆر زیاتر بهرگهی نهگرت، بهلام بۆ نهوهی
تهلاقهکهی نهکویت، ناچاربوو نهوجارهیان شهرکه بفروشته نهو بهقاله بهستهزمانه، که
چمند زۆر جارتک به جیبهکهی سهردانی نهو گوندهی دهکرد، که جارهکهی تریش نهگهر
پیاوهتی. نهو نهبوايه، که بهخۆراپی و بى بهرامبههر سمۆی زامدارى گهیانده خهستهخانیه
شار، نهوهتا نیستا له گروپی رهجهتیهکاندا بوو.

جوتیار قومیتکی له چایهکهی داو جگارهیهکی داگیرساند و پارچهیهکی تری
داشهکانی شهترغجهکهی گواستهوه، به نیگهرانی رووی کرده ههژار و:

- دوینی شهو، خهونیتکی سهیرم بینى !!... عهولا بهدلچوون خۆی دایه دهست
دادگا و به خهفتهباری دانی به ههموو تاوانهکانیدا نا... به رووخۆشی ههر خۆی پهتی
سیدارهی له ملی خۆی نالاند، من زۆر بۆی نیگهران بووم، به شهپزهیی هاوارم کرد و
قیژاندم و نیتر له خهوهستهامهوه !!

- راسته نهم مروقه لاپههکانی رابوردووی ههمووی ههر رهشن... بهلام پهشیمان
بوونهوهی، گالته و پینکهنینهکانی، بهسهرهاته دلتتهزیتهکهی مندالتی و نهو کهش و

ههوايهی تيايدا پهروه ده کرابوو، نيتړ چهندين هوکاري تر، وامان لي دهکات بهزه ييمان
بۆ خوځی راکيتشيت.

- هه رگيز ويناى نهم رووبه پرووبونه ويه م نه ده کرد... من به دواى عمولا يه کى
خوځنيزو و داوين پيس ده گه رام... که سيکى دلره ق و دروژن، که هه ميشه هه وسارى
هوځى له ده ست هه زو و ناره زوو په سکه کاني نابوو... که چى نهو خوځى که سا يه تى جاراني
خوځى کوشت و خه ريکه نيمه ي جارانش بکوژيت !!

- له راستيدا کوشتنى نهو سه گه چيژى جاراني نه ما !!.

- هه رچونيك بيت، جارى واز له م چيرۆکه بيته... نيستا پيم بلئ، زړباوکت چوځن
قابل بو به خوځى و خيژانه وه بيته وه لات؟!

- مينش نازانم، به لام هه ست ده کم وه بليڼ که سينک زورى لي کرد بيت، نهو يش
هاتنه وه که ي به دل نه بوو، نه مه يان گرنگ نيه، نيتړ زړباو کا يه تى هه را ده بيت، گرنگ
نه وه، هاتنه وه لاي من و به فرميسکى شادى خوځمان له ناهيژى يه کدى دا يه وه...
ژيانى کى تر... بۆ يه کم جار هه ست به خوځى ژيان بکه م... باور بکه نهو شو له
لوتکه ي به ختمه وريد ده ژيام، نيتړ له خوځشيا نه خمو تم و به ده م گوراني تا به ره به يان
سه مام کرد و.....

له گهل بيستنى دهنگى که يارنک، که پرسيارى نرځى په رتو وکيکى ده کرد، قسه کاني
پچراند و به روو خوځى به ره و پيرى چوو و:

- نرځه که گرنگ نيه. گرنگ نه وه يه به دلت بى !!

- له سهرى نوسراوه نيو دينار.

نه که به ده ستىک، به لکو به هه ردو ده ست، هه ژار گتته به که ي پيشکه شکرد و:

- هه ز ده کم به ديارى بيه ي؟

نرځه که ي وه رگرت و گه رايه وه سهر ته خه ي شه تره نه که... به رام بهر نهو

هه لسو و که وه رالينه بينراوه، جوتيار به سهر ساميه وه:

- راسته ده لتيڼ خوځه ويستى وه گولتيکى بونداره !!

نهمی گوت و سهیریکی کاتژمیره‌کی دهستی کرد، له‌گه‌ل بزواندنی پارچه‌یه‌کی تر، درپژدهی به قسه‌کی دا و:

- نهم سه‌گه به‌دواکه‌وت و منیش.....

قسه‌کی ته‌واو نه‌کرد، که‌لله زله‌کی عه‌ولا به دیارکه‌وت، به دهستیک گۆنیه‌کی سه‌رملی گرتبوو و به‌دهستی تریشی کارتۆنیککی گه‌وره‌ی خستبووه بن مله‌کی تری، هەر که باره‌کی دانا، گه‌رایه‌وه به‌ر ده‌رگای دوکانه‌که و تاخه چایه‌کی بانگکرد، پاشان به بیتاقه‌تی گه‌رایه‌وه ژوور و کارتۆنه کتیبه‌کانی له جوتیار نزیک کرده‌وه و هەر به پێوه:

- نه‌مانه هه‌موویان رۆمانن !!

نهمی گوت و لیستی نرخیه‌کانی دایه ده‌ست هه‌ژار، نینجا گه‌رایه‌وه و کتیبه‌کانی ناو گۆنیه‌که‌یشی ده‌ره‌تێان و خهریک بوو له سه‌ر ته‌خته و ده‌لاقه‌کان دابه‌شیانکات... هاوکات زرباوکی هه‌ژار، به‌گه‌رمی به‌رامبه‌ریان به دیارکه‌وت و خهریک بوو پێ بنیتیه ناو دوکانه‌که، به‌لام هەر که پشتیه نه‌ستووه‌کی عه‌ولای بیینی، که هه‌شتان خه‌ریکی بلاوه‌کردنموی کتیبه‌کان بوو، له شوێن خۆی چه‌قی و راچه‌کی، هەر که هه‌ژار و جوتیار، چاویان پێکه‌وت، ده‌سته‌جێ له شوێن خۆیان هه‌ستانمیه و به‌گه‌رمی پێشوازییان لێکرد. و داویان لێ کرد بێته ژوور، به‌لام نه‌و خه‌یرا، به‌لاچاوێک سه‌یریکی تری عه‌ولای کرد و به زه‌رده‌خه‌نیه‌کی ده‌ستکرده و هەر به‌رپوه و به ده‌نگیککی نزم:

- دواپی ده‌گه‌ریمه‌وه !

نهمی گوت و به‌په‌له‌په‌له له شوێنه‌که دوورکه‌وته‌وه، نه‌وانیش به سه‌رسامی له سه‌ر ته‌خته‌کانیان دانیشتنه‌وه، خۆنه‌یستانه به‌رامبه‌ر نه‌و هه‌لوه‌سته‌یه، هه‌ردووکیان بیریان له قسه‌کانی سمۆ کرده‌وه... نه‌و جاره‌ی پێکه‌وه بۆ زه‌ماوه‌نده‌کی، سه‌فه‌ری دێیه‌که‌یان کرد، سمۆ له خۆشی به‌شداربوونی نه‌و دوو هاوه‌له‌ی، وازی له قه‌ره‌بالغه‌که هه‌تیا، به‌ره‌و شوێنه‌ دلێه‌فینه‌کانی ناو ره‌ز و باغ و کانیه‌کانی بردن، هەر به‌رپوه پرسیا‌ری عه‌ولای لێ کردن، به‌به‌زه‌پی نه‌و دوا هه‌لوێسته‌ی بۆ باسکردنه‌وه، نه‌و ئێواره‌یه‌ی کاتیک نه‌و و عه‌ولا و هه‌ژار پێکه‌وه به‌ره‌و ما‌له‌وه ده‌گه‌رانمیه‌وه، ویستیان له شه‌قامه سه‌ره‌کییه‌که به‌ره‌نه‌وه، له ناوه‌ندی رێگا‌که، هەر که هه‌ژار چاوی به‌دایکی که‌وت، که

بهرامبهريان له گهل پياوه كې له سرداني پزېشكيتك دهاتنه دهر و له سهر شوسته كه
تېپهړين، له پړيكدې به پەرؤشى له شوتن خؤى چهقى، خهريك بؤو تووشى رووداويكى
جهرگېر بيت، به لام عهولا به چاووترووكانيتك لاجه مليكى گرت و له نوتومبيله كې
دوورخسته وه، ههر له سهر شوسته كه، نهو و دايكى دوور به دوور، ماوه يهك به تاسه وه
چاويان برييه يه كدى، دايكه ههر چنده به پارانه وه رووى كرده پياوه كې و دهست به
سينگه وه خوړخوړ فرميسكى رشت، به لام نهو دلره قه به توندى ليتى حەيتاند و ملي
گرت و دايه وه پيش خؤى، له سهر قسه ي سمؤ، بهو به دناكارينه خروشاويه، عهولا زياتر
له ههر كه ستيك، فرميسكى رشت و چاوه كاني سوور هه لگه ران، به تورېه ي ملي سمؤ
گرت و پرسيارى مال و شوينكاري نهو كابرايه ي ليتكرد... نيتر ههر چنده ههردووكيان
له گهل نهو بيركردنه وه و ليتكدانه ويه ده گه يشتنه هه مان دهرنه نجام و لاجاوه رهش و
شينه كې نهو كابرايه ش، كه هيشتان شوينه واري دارينه كې ههر مابوو، هه مان
گريانه كې دهه سلماند، بگره عهولا جاريكيان له كاتي خواردنه وه، به راشكاوى ناماده ي
خؤى بؤ هه ژار دهرېرى بؤ له ناوردنى نهو زرباو كې، به لام هه ژار سهره پاي سهرخوشى
پتي گوت: نايه نه گهر نهو تاوانه نه نجام بدهين، هه مو ناريشه كان چاره سهر ده كرتين؟...
من تهنه مه به ستم گه رانه وه بؤ ناميزى دايكم نيسه، به لكو نهو خوشك و ههردوو
براينهي لهو زرباو كهن... زورم خوش دهوتن، نهوانيش منيان خوش دهويت، له ترسى
نهو، ناتوانين هاتووچؤى يه كتر بكنهين، به لام تؤ بلتي نه گهر باوكيان بكوژم،
خوشه ويستيان له دهست نه دهه؟!... نيتر نهه له كه تا راده يهك ناشكرايوو، به لام ههر
چؤنيتك، بؤ زياتر دلتيابي و سه لماندن بؤچوونه كان، نهه ميان له گهل عهولا، پتيوستى به
دانيشتيتكى تر هه بوو.

هه ژار سهره تا به نوزه چاو له ليسته كه وردبؤوه، به لام ههر كه كؤى ژماره كاني بينى،
به مهنده هؤشى چاويكى به نرخه كاندا خشانده وه، له گهل خوراندنى چنه گي، ماوه يهك
كهوته بيركردنه وه، پاشان به تورېه ي ناوړيكي له عهولا دايه وه و:
- نهى نهو ناپياوه جاران بؤ نرخه كاني زيادتر ده كرد؟!

- من یه که عجار له شویته کانی تر، پرسپاری نرخه گانم کرد، پاشان نهم ناچار کرد نرخه کان زیاتر دابه زینیت.

له گهل نه غامدانی کاره که ی، بی ناوردانهوه، نهو قسهیدی کرد، هیشتا تهواو نه ببوو، له گهل دهنگی پیاله کان، ناوړی دایموه، ههر که چاوی به شاگرده که کموت، ماوهیک به بهزهیی چاوانی تیبری و ههر به پیوه چایه که ی خوی وه رگرت، له گهل تیکدانی چایه که، ماوهیک له دیار بهریان راوهستا، به تامه زرویی:

- باشه من سهرم له گه مویه دهرنه چوو، له لایه که له دامه دهچیت و له لایه که تر، بزواندنی داهه کانی جیاوازن؟

هه ژار لیسته که ی نوشتاندهوه و خستیه ی ناو گیرفانی، بی سهر بهر زکردنهوه :

- نه خیر نه مه شه تره غه.

- له دامه دهچی؟

- نا، به لام ریساکانیان جیاوازن.

- چون جیاوازن؟

- پرسپاریکی سهخته... وه لامدانهوه ی سهخته !!

- نه مه یان چ مه ته لیکه؟

- مه ته ل نییه... به لام ناتوانم چون چونی تیتبگه ینم... ده کریت بلین دامه

جهنگیکی نیوان دوو هوزه، که چی شه تره نج جهنگی نیوان دوو شانشینه...

- هه مان به زمه که یه، لیره چیرۆکه که به کوشتنی پاشا کوتایی دیت و له ویش

به کوشتنی ناغا.

نه مه ی گوت و به په رۆشموه روهی کردهوه جوتیار و:

- ههر که رۆمانه که تهماو کرد، من خزم چاپی ده کهم، خاوهن نهو چاپخانه ی

دوو کۆلان له پشتمانه، نیستا زور براده ری منه و به نرخیکی هه رزان بزمان چاپ

ده کات؟!

جوتیار مژیکی دریزی له جگاره که ی دا وله گهل بهردانی دوو که له که، به دلنیایی له

سهروسیمای ورد بووه و:

- چاپکردنه که گرنګ نښه، گرنګ نموده نمشو ده بیت هر تمواوی بکهم !!
عهولا به تامه زړوایی:
- بهراستیه؟... نهی کوتاییه کهی؟!
- پهله مه که... با نم شو دانیشته که مانی پی برازینینهوه !
- کهواته نم شو لای مام رملو میتوانی منن !!
- نا، خواردنوه کهی نم شو، با له دهرهوهی شار بیت !!!
کوتاییه